

படிகள்

இருமாத இலக்கிய திதம்

மார்ச் - ஏப்ரல் : 2018

திதம் - 41

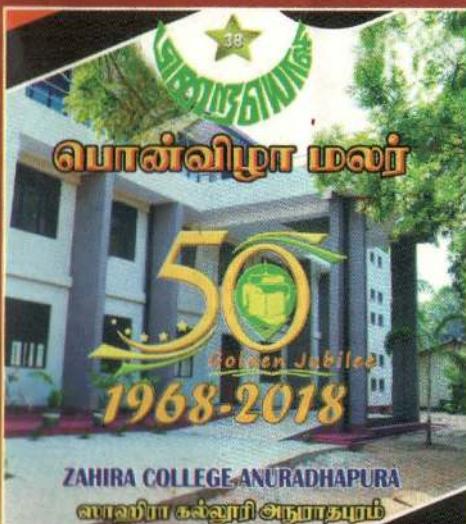
Golden Jubilee

"Proud To Be A Zahirian"

Our Mother Zahira Celebrating 50th Anniversary

Sponsored By: Old Boys. Zahira Maha Vidyalaya, Anuradhapura.

மொழியியல் பேராசிரியர்
வியல் ஜ் பலகாவல்

தீர்த்தி அன்புணின்
இலக்கியப் பயணம்

பொன் விழா கானுரும்
அநுராதபுரம் ஸாஹிரா கல்லூரி

கிழு வஸ்ரூம் சிகிஞ்சைகள்
எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் - கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான்
நினைவரங்கு

பழகள் சுஞ்சிகையின் அறிமுக அறைவு - 2017.11.27

இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உடை முன்னினையில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் த. சிவசுப்ரமணியம் தலைமையில் நடைபெற்ற எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் நினைவரங்கு - "பழகள் சுஞ்சிகையின் அறிமுக அமர்வு" நிகழ்வில் பிரதம அதிதியாக பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் கலந்து கொண்டதுடன், முதன்மை அதிதிகளாக டொக்டர் ஏ.எல்.பர்த், ஞானம் ஆசிரியர் டொக்டர் ஞானசேகரன், காப்பியக்கோ டொக்டர் ஜின்னா சரிபுதீன், நவமணி ஆசிரியர் என்.எம்.அமீன் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

இந்நிகழ்வில் நாச்சியாதீவு பர்வீன், வெளிநாட்டுத்தாதுவர் எச்.ஏ. அலீஸ், சிரேஷ்ட எழுத்தாளர் வசந்தி தயாபாரன், எம்.சி. ரஸ்மியன், டொக்டர் தாலிம் அகமது, எல்.வலீஸ் அக்ரம் ஆகியோர் உரையாற்றினர்.

Since 2003

நல்லன காணலும்
நல்லவற்றுடன்
இணையவும்
முயல்வர்களின்
எண்ணிக்கை
சிறியதாக திருப்பினும்
அது
முயற்சியின்மையிலும் பார்க்க
மேலானது

நேர்காணல் □

பேராசிரியர் விமல் ஜி பலகல்லை

கட்டுரைகள் □

பொன்விழா காணும் இந்நாதபுரம் எாஹிரா
- கலாபுதூங் அங்பு ஒவஜர்வா

ஆகூகவி அன்புவரின் இலக்கியம் பயணம்
- அட்டாஸ்டெசோஸ் டாக்டர்

முள்ளிம்களின் தமிழ் இலக்கியத் தொண்டு
- நந்தால் கா. ஸ்ரீட.

விஜிலியின் உன்னோடு வந்த மறை
- எல். சுல்த் சந்தீ

பிரகாக்கவியின்
முத்தங்களால் உயிர்த்தமும் பறவை
- கிழகு குழலூ

முனுசின் மூன்றாம் சாமத்துப் புனர்வகை
- நட்சத்தின்

சிறுகதை □

சிலுவையில் அனுரயப்பட்டவளின் குறிப்புகள்
- கந்தி பந்தத்தின்

கண்ணிப்பாக மூண்களுக்கு
- கூப்தீன் நிலாந்

பாட்சனவாசிகள்
- உ. நீராந்

கவிதைகள் □

சப்ரி எம். வைபி
ஸ்ரீ உதுமகுமார்

தாளிம் அகமது
நெல்பள்ளாலம்

இதழ் : 41

படிகள்

இருநூத் திவந்திய திதித்

மார்ச் - ஏப்ரல் : 2018

ISSN 1800 - 4598

கவுளியின்

அநுராதபுரம்

நன்பர்கள் கிளக்கிய குழு

தனிப்பிரதி : 100.00

துபால் மூலம் : 120.00

வெளிநாடு : 3\$

வருட சந்தா : 500.00

இரண்டு வருடம் : 800.00

ஆயுர் சந்தா : 5000.00

வங்கிக் கணக்கில் கவப்பிலிருவோர்

L.Waseem Akram, Peoples Bank
051 2 002 1 001 8538 என்ற

இலக்கத்திற்கும்: காசோகலை,
காக்கட்டகளை அனுப்புவோர்

L.Waseem Akram எனப் பெயரிட்டு
பின்வரும் முகவரிக்கும் அனுப்பவும்.

ககல தொடர்புகளுக்கும்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,
KAHATAGASDIGILIYA# 50320

+94 77 0 88 80 48,

+94 71 8 42 34 59

padihal@gmail.com

Www.padihal.blogspot.com

படிகள் தலைச்சுறு ராத்ரீஸ்

2 மூலம் பார்த்துவதற்கு

எவ்வள்ளுக்குறுத்து

ஆசிரியர்
எல்.வஸ்ம் அக்ரம்

துணை ஆசிரியர்
எம்.சி. நல்லிமுதீன்

அனுராதபுரம் சமான்

நடனாவக்குருப்புகள்

நண்பர் அனுராதபுரம் சமான் கடந்த ஆண்டு இறுதியில்
எம்மை விட்டுப் பிரிந்து, இறையடி எட்டிவிட்டார்.

அனுராதபுரம் சமான்

யாரும் நினைக்காத இளம் வயதில் இவர் இம்மண்ணை விட்டு
மறைந்தது, உண்மையில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும்.
இருப்பினும் இறை நியதியை வலுவிழிக்கச் செய்ய யாருக்கு இயலும்?

பாடகள் சஞ்சிகையின் ஆரம்பகால செயற்பாட்டாளராகவும் பின்னர்
பாடகள் சஞ்சிகையின் உதவியாசிரியராகவும் செயற்பட்டு வந்தவர். அவர்
எம்மோடு செயற்பட்ட காலம் முழுவதும் பாடகள் சஞ்சிகையின்
வளர்ச்சியை முன்விறுத்தி ஆசுத்மார்த்தமாக செயற்பட்டவர்.
பாடகள் சஞ்சிகையின் ஆரம்ப காலங்களில் பின்தங்கிய சஞ்சிகையின்
பொருளாதார வளத்தினை மேம்படுத்த அரிய பல முயற்சிகளை
முன்னெடுத்தவர்.

மல்லிகை, பாடகள், அல் - மத்தீனா போன்ற சிற்றேடுகளிலும் மெட்ரோ,
தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகளிலும் கவிதைகளையும் இலக்கியப்
பிரதிகளையும் எழுதியுள்ளார்.

இரு இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராக மட்டுமின்றி சிறந்த சமூக சேவை
ஆர்வலராகவும் இருந்துள்ளார்.

அனுராதபுரப்பிரதேச சமூக, சமய, கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய சீரிய
பிரக்ஞஞ்சியடன் செயற்பட்ட துடிப்புள்ள இளைஞர்கள்.
அவரது இழுப்பு அவரது குடும்பத்திற்கு மட்டுமின்றி
பிரதேசத்திற்குமானது.

நண்பர் அனுராதபுரம் சமானின் பணிகளை இறைவன் பொருந்திக்
கொண்டு, அவருக்கு இறையருள் கிட்ட பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஆசிரியர்

பின்னால் வந்தும் நிறைவு செய்யும்

இலக்கிய அன்புள்ளீடு

இலக்கியப் பயணம்

அன்புண் அன்பு கலந்த பெயர். நாடறிந்த. இலக்கிய உலகம் அறிந்த ஒருவர். அவர் கடந்த 50ஆண்டுகளாக இலக்கியப் பணி செய்துவரும் ஒருவர். அந்தவகையில் இன்றும் தென்மிழக்கின் தென்றலாய் தன் இலக்கியப் பணியின் மேம்பாட்டிற்கு தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகின்ற ஒருவர். ஆசுகவி அன்புணின் இலக்கிய உலகின் நுழைவுக்குள் சென்று ஜம்பது ஆண்டுகளை நிறைவு செய்யும் இலக்கியச் செம்மல் ஆசுகவி நமது ஆஸ்தான கவிஞர். அவரைப்பற்றி சில விடயங்களைத், தடயங்களை இங்கு கூறலாம் என நினைக்கின்றேன். தமிழ்பேசும் நல்லுலகில் இலக்கியவாதிகள் என்று பலரைப் பார்த்திருக்கின்றோம். ஒருவர் பலதும் படைத்துவிட்டால் அவரையும் இலக்கியவாதி என் றுதான் கூறுகின் றோம். ஆனால் இலக்கியத்திற்குள் நின்று நிலைத்திருப்பவர்கள் ஒருசிலர்தான். ஒருவரது இலக்கியப் படைப்புக்கள் அவரைப் பற்றி பேசும். அவர் இருக்கும்போதும் பேசும். இல்லாதபோதும் பேசும். அந்தளவிற்கு மக்களோடும், இலக்கியத்தோடும் பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்ற ஒருவர்தான் நமது ஆசுகவி அன்புண். இவர் பன்முக ஆஞ்சை கொண்ட மூத்த இலக்கியவாதிகளில் ஒருவர். தம்பட்டம் அடிக்கின்ற பலரின் மத்தியில் ஆசுகவி அன்புண் தன்னை அடைக்கி வாசிக்கும் ஒரு சிறந்த வாசகன். இலக்கியத்தையும், இலக்கியவாதிகளையும் மதித்து, வாழ்த்திப் பாராட்டுகின்ற, வாழ்த்துப்பா பாடுகின்ற, பக்குவத்தோடு பண்முகப் பார்வைகொண்டு இன்று தென் கிழக்கில் உலாவருகின்ற ஒருவராகவே ஆசுகவியைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

**ஷ்டாளைச்செனை
எஸ்.எல். மன்னுப்**

இலக்கியத்தை தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தன்னுள்ளே வைத்திராமல் வருகின்ற அனைவருக்கும் ஒரு வரகவியாகி, கவித்துவமே உலகம் என்கிற அகலவிரிந்துள்ள இலக்கிய வானில் சிறகடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஆசகவி என்று செல்லமாக அழைக்கப்படுகின்ற இவர், இலங்கையின் மூத்த கவிஞர்களுள் ஒருவர் ஆவார். இவர் தன் இலக்கியப் பயணத்தில் ஜம்பது ஆண்டுகளைக் கடந்திருக்கிறார் என்றால் அது அவர் வாழும் தென்கிழக்குக்கு மாத்திரமன்றி தமிழ்க்கறும் நல்லுலகிற்கே பெருமையாகும். ஆசகவியின் இலக்கியப் பயணத்தில் அவரது இலக்கிய ஆண்மைகள், அவரது எழுத்துப் பணிகள், கவித்துவம் நிறைந்த வாசகங்கள் போற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அந்தப் போற்றுதல்களை இவ்வாண்டு அவருக்கு இலக்கிய உலகம் பல விருதுகளை வழங்கி கொரவித்திருக்கிறது. பாராட்டுக்கள். வாழ்த்துக்கள்.

அம்பாரை மாவட்டம் அட்டாளைக் கேணை பிரதேசம் பாலமுனைக் கிராமத்தை பிறப் பிடமாகவும் கொண்டவர் ஆசகவி அன்புணன். கவிதை, சிறுகதை, வாணொலி மற்றும் மேடை நாடகங்கள், விமர்சனம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித் து செயலாற்றிக்கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்ற ஒருவர். அதனால்தான் என்னவோ அவர் வாழும் இல்லமும் கவிதாலயம் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. புன்னகை பூத்த முகம், வரவேற்று உபசரிக்கும் பக்குவம்,

சிறந்த குரல் வளம், இனிமை ததும்பும் பேச்சாற்றல், விகடமாகவும், விபரமாகவும் கருத்துக்களை முன்வைக்கின்ற பாணி எல்லாமே கலாபூஷணம் ஆசகவி அன்புணனின் தனித்துவமான அம்சங்களாகும். அந்தவகையில் இவ்வாண்டு பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்று சாதனை படைத்திருக்கிறார் பல்கலைக் கலைஞர் ஆசகவி அன்புணன்.

அந்தவகையில் கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம் நடாத்திய அரசசாகித்திய இலக்கிய தேர்விலும், கொடகே நிறுவனம் நடாத்திய சாஹித்தியத் தேர்விலும் சிறந்த கவிதை நாலுக்கான விருதினை (2016/2017) ஆசகவி அன்புணன் தனது “தொப்புள் கொடியும் தலைப்பாகையும்” என் கிற கவிதைத் தொகுதியின் ஊடாகப் பெற்றிருக்கிறார். அதிலும் தான் எப்போதுமே நேசிக்கின்ற சிறந்த கவித்துவப் புலமையாளன், பல்கலை வேந்தன் சில்லையூர் செல்வராசன் ஞாபகார்த்த மாகப் பெற்றிருப்பது தனக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக அவர்க்கூறுகின்றார்.

ஆசகவி அன்புணன் தான் படிக்கின்ற காலத்திலிருந்து இலக்கியத்தோடு சிறந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். 1968ம் ஆண்டிலிருந்து பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் போன்றவற்றில் எழுத ஆரம்பித்த கவிஞர் அன்புணன் இன்றுவரையிலும் இலக்கியத்திற் காகவேதன்வாழ்நாளை அற்பபணித்து சளைக்காமல் எழுதிவரும் ஒருவராவார். “அன்னை மகிழ்கிறாள் (கவிதை

- 1988), முகங்கள் (கவிதை -1982), ஐந்து தூண்கள்(கவிதை - 1999), சாமரையில் மொழி கலந்து(கவிதை - 2002), நெருப்பு வாசல்(சிறுகதை - 2011), “தொப்புள் கொடியும் தலைப்பாகையும் (கவிதை - 2016)” என்பன இவரால் வெளியிடப்பட்ட படைப்புக்களாகும். “நெருப்பு வாசல்” இவரது சிறுகதைத் தொகுதி. இலங்கை வானொலி கலைக்கோலம் முத்துப் பந்தல் நிகழ்ச்சியிலும், இன்றைய அதிதி போன்ற நிகழ்ச்சிகளிலும் இவரது நேர்காணல்கள் ஒ(ளி)லி பரப்பாகியமை குறிப்பிடத்தக்க தாகும். மேலும், தினகரன், தினக்குரல், வீரகேசரி, மூஸ்லிம் குரல், இசை உலகம், இடி போன்ற பல பத் திரிகைகளிலும் மல் விகை சஞ்சிகையிலும் வெளிவந்த இவரது இலக்கிய பேட்டிகள் காத் திரமானதும், கருத்தாளமிக்கதாகவும் இன்றும் நினைவு கூறப்படுகின்றது. குறிப்பாக இலங்கையில் மாத்திரமன்றி தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் வெளிவருகின்ற பல சஞ்சிகளில் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. அந்தளவுக்கு எழுத்தோடும், கலையோடும் தன்னை ஆழமாகப் பதிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற தென்கிழக்கின் முக்கிய இலக்கிய ஆளுமையாக நாம் பார்க்கின்றோம்.

குறிப்பாக, வானொலியில் தன்கைவண்ணத் தில் வெளிவந்த “கொக்குகள் வாடுகின்றன, மலர்ந்தும் மலராத, கரைகாணத் துடிக்கும் படகுகள், கண்திறந்தது, படித்தது போதும் போன்றவற்றுடன், மேடை

நாடகங்கள் வழியாக அதே வானொலியின் ஊடாக “பெட்டியைக் காட்டு, நேர்மை தந்த வாழ்வு, உண்மைகள் உறங்குவதில்லை, சட்டத்தின் கரங்கள், ஒரே ஒரு குடையின் கீழ், கடன் கட்டினால் கலியானம், தரைமீன்கள், மோகத்தை கொன்றுவிடு (வில்லுப்பாட்டு)” போன்றனவும் இவரால் அரங்கேற்றப்பட்ட பலரின் அபிமானத்தைப் பெற்றிருந்த மிகச் சிறந்த நிகழ்ச்சி களாகும். இலக்கியமே வாழ்வு என்று தன்னைப் புடம்போட்ட ஆசுகவிக்கு பட்டங்கள் நாடி வரலாயின. பல பட்டங்களை இவர் பெற்றிருந்த போதிலும் ஆசுகவியை தன் பெயராகவே போற்றி பாதுகாத்து வருகின்றார். ஆசுகவி என்கிற பட்டம் பல இலக்கிய ஜாம்பவான்களுக்குரித் தான்து. அந்தவகையில் காளமேகப் புலவர், இலங்கையின் ஈழத்துக் கவிஞர் கல்லடி வேலுப்பிள்ளை போன்றோர் ஆசுகவி என்று பெயர் இட்டு அழைக்கப்படுகின்றார்கள். அவ்வாறான “ஆசுகவி” பட்டத்தை கல்முனை புதுமைக் கலை இலக்கிய வட்டம் (1999) வழங்கி கௌரவத்திருக்கிறது.

“தொப்புள் கொடியும் தலைப் பாகையும்” என்கிற கவிதைத் தொகுதியின் ஊடாகப் கலாசார அவுவல்கள் தினைக்களம் நடாத்திய அரசு சாகித்தியப் போக்கியில் தேர்விலும், கொடகே நிறுவனம் நடாத்திய சாலைத்தியத் தேர்விலும் சிறந்த கவிதை நூலுக்கான விருதியை ஆசுகவி அன்புண் பெற்றிருக்கிறார்.

மேலும், அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் வாலிப் முன்னணி "கவித்தாரரை (1999) பட்டதையும், கொழும்பு ப்ரிய நிலா கலை கலாசார பேரவை "கவிமாணி (2000)பட்டத்தையும், உலக இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாடு கலைஞர் கெளரவிப்பு (2002), தினச்சுடர் பத்திரிகை வருடாந்த சிறந்த கவிஞர் விருது (Best Poet- 2004) அட்டாளைச்சேணை பிரதேச செயலக கலாசார விழா கலைஞர் கெளரவிப்பு (2007), அம்பாரை மாவட்ட செயலக சாகித்திய விழா கலைஞர் கெளரவிப்பு "திகாமடுல்ல அபிமானி விருது" (2008), கலாசார அலுவல் கள் திணைக்களம் கலாபூஷணம் பட்டம், (2009), நிந்தவூர் RK Media கலைஞர் கெளரவிப்பு, "கவிச்செம்மல்" பட்டம் (2009) மல்லிகை சஞ்சிகை முகப்புப் படப் பிரசுரிப்பும் கெளரவிப்பும் (2012), கிழக்கு மாகாண கல்வி கலாசார அமைச்சு கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் (வித்தகர்) விருது (2012) தடாகம் கலை இலக்கிய வட்டம் "பாவரசு" (2015) காத்தான்குடி நவ இலக்கிய மன்றம் "இலக்கியவாரிதி" பட்டம் (2011) அகில இலங்கை YMMA தேசிய கவன்சில் "ஹபிபுள் இன்ஷானி" பட்டம் (2013) என்பன இவர் பெற்றுக் கொண்ட இலக்கிய விருதுகளும் பட்டங்களுமாகும்.

பட்டத்திற்கு அடிப்படியாத ஒருவர் ஆசுகவி அன்புண். பட்டங்களால் கிரீடம் சூடப்பட்டிருக்கின்றார்.

பட்டங்களால் பூரித்துப் போகாமல் நிதானித் து கவிப் பயணத்தை தொடர்கின்ற ஒருவராகவே நாம்

கலாபூஷணம் ஆசுகவி அன்புணனைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் ஆசுகவி அன்புண் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பல்வேறுபட்ட போட்டி நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றி பரிசும் பாராட்டும் பெற்றிருக்கின்றார். குறிப்பாக, ஒவ்வொரு தேசிய கவன்சில் அகில இலங்கை ரீதியில் நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு (1982), சர்வதேச கூட்டுறவு தின விழா கவிதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு (1982) கிழக்கு மாகாண சமூக சேவை அமைச்சு நடாத்தி கலாசார விழா கவிதைப் போட்டியில் முதற்பரிசினை 2011இல் பெற்றிருப்பதுடன், சர்வதேச கூட்டுறவு தின விழா மேடை நாடகப் போட்டி பிரதியாக்க முதற்பரிசு (1983), இலங்கை இஸ்லாமிய ஆய்வகம், தினக் குரல் பத் திரிகையோடு இணைந்து நடாத்திய சர்வதேச மரபுக் கவிதைப் போட்டி சிறப்புப் பரிசு (1998) போன்றவைகள் முக்கியமான பதிவுகளாகும். அதுமாத்திரமன்றி இலங்கை வாணொலி முஸ்லிம்சேவை நடாத்திய பல்வேறு பெருநாள் மற்றும் விசேட கவியரங்குகளிலும் தன் ஆளுமையைப்படைத்த ஒருவர்.

அந்த வகையில் 1977ம் ஆண்டிலிருந்து 2017ம் ஆண்டுவரையான காலப் பகுதிகளில் வாணொலி, தொலைக் காட்சி, பத்திரிகைகள் போன்ற பல்வேறு ஊடகங்கள் வாயிலாக தன் கவித்துவ ஆளுமைகளைக் கொண்டு கவியுலகின் பல்வேறு கோணங்களை வாசகர் கணக்கு நேர்க்காணல் கள் ஊடாக தந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒருவராகவே நாம் ஆசுகவியை பார்க்கின்றோம்.

இவர் வாழுகின்ற பிரதேசங்களில் நடைபெறுகின்ற எந்தவொரு விழாவாக இருந்திட்ட போதிலும் ஆசகவிக்கு அங்கு முக்கிய இடம் ஒன்றிருக்கும். பாடசாலை நிகழ்வுகள் என்றால் என்ன, அரசியல் நிகழ்வுகள் என்றால் என்ன, போட்டி நிகழ்வுகள், வெளியீட்டு நிகழ்வுகள் எந்தவொரு விழாவிலும் தன்னை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு கவியால் கவிதையாகி, கலைக்கு கலையாகிவிடுகின்ற ஒருவர். இவர் பல இலக்கிய ஜாம்பவான் களுடன் கொண்டிருந்த கொண்டிருக்கின்ற உறவுகள் இவரின் கவித்துவப் புலமையை படம்பிடித்துக் காண்பிப் பதாக இருக்கின்றது. அந்தவகையில் இவரை பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் ஊடாக கலை உலகம் முழுவதும் மனம் கமலச் செய்தவர்கள் இவர்கள். கலைவாதி கலீல், கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீன், அறிவிப்பாளர் ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன், நீலாபாலன், கமலினி செல்வராஜன், நாகபூஷணி கருப்பையா, என்கே. ரகுநாதன், கவிஞர் புதுவை இரத் தினத்துரை, அமைச்சரும், கவிஞருமான எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப், கவிக் கோ அப்துர் ரகுமான், பேராசரியர் துரை மனோகரன், பாவலர் பஷீல் காரியப்பர், புலவர் நாயகம் மருதார்க்கனி, தமிழ் தென்றல் அவி அக்பர், தமிழ்நாடு பேராசரியர் திமு. அப்துல் காதர், கவிஞர் சேலைக் கிளி, இளங்கீரன் சுபைர் போன்ற பலர் ஊடாக தன் ஆஞ்மையை வெளிக் கொணரவைத் திருக்கிறார். பல்வேறு நிகழ்வுகளுக்கு தலைமையாளராக இருந்து வழிநடாத்தியும் இருக்கின்றார். குறிப்பாக இலக்கியத்திற்குள் வரத்துடிக்கும் இலக்கிய இளசுகளுக்கு

வழிகாண் பிக்கும் ஒருவராகவும் காணப்படும் ஆசகவி என்னுடைய கடந்த எழுத்துலகப் பிரவேசத்திற்கு உந்துசக்தி கொடுத்து ஒவ்வொரு அசைவிலும் ஊக்கப்படுத்தி, தட்டிக் கொடுத்தவர். எந்தவொரு நிகழ்வாக இருந்தாலும், எந்தவொரு கட்டுரையாக இருந்தாலும் அவரிடம் கூறியதன் பின்னரே மேற்கொள்ளும் அளவுக்கு என்னுள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நான் மதிக்கின்ற இலக்கிய ஆளுமை என்றே நான் கூறுவேன்.

இவரின் கலைப்பணி இன்றும் தொடர்கின்றது. ஆட்டாளைச் சேனை கவிதாலய கலை இலக்கியமண்டலத் தின் தலைவர், அட்டாளைச் சேனை மக்கள் கக்தி அமைப்பின் தலிசாளர், பாலமுனை பூ, ஞ சோலை எழுத்தாளர் அமைப்பின் ஸ்தாபகர், பாலமுனை முற்போக்கு கலா மன்றத்தின் அமைப்பாளர், அட்டாளைச் சேனை கலை கலாசார பேரவை மற்றும் தேசிய மீலாத் விழா(1997) கலாசாரக் குழு, தென் கிழக்கு கலாசார பேரவை, கல்முனை புதிய பறவைகள் கவிதா மண்டலம்

போன் றவற் றின் பொதுச் செயலாளராகவும், இலங்கை முற் போக் கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உறுப்பினராகவும், எமது அட்டாளைச் சேனை கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் தலைவராகவும், ஆலோசகராகவும் இருந்து வருகின்றார்.

ஓளி அரசி சஞ்சிகையின் சிறந்த வாசகனாக இருந்து அத்தனை இதழ் களையும் சேமித்து வைத்திருக்கும் ஆசகவி, சுடர் ஓளி பதினெண்தாவது ஆண்டின் சிறப்பு மலருக்கு சிறந்த கவிதையொன்றி வழங் கி பாராட்டப்பட்டவர். இவ்வாறு அனைவரினதும் கலைப்பசி தீர் க்க உதவிவரும் கலா பூஷணம் ஆசகவி அன்புமனின் ஜம்பது ஆண்டுகால இலக்கியப் பணியினை போற்றுவோம், வாழ்த்துவோம். இன்னும் பல காலம் தேகாரோக் கியத்துடன் இலக்கியப் பணிகள் பலசெய்து பல விருதுகளையும் பெற்று, எல்லாம் வல்ல இறையோனின் அருள்மாரி பொழிய என்றும் பிரார்த்திப்போம்.

தருமான ஆக்காங்கலையும் விமர்சனங்களையும் படிகள் எதிர்பார்க்கின்றது. ஆக்காங்கலை மின்னாஞ்சல் செய்க உக்கள் சந்தாவையும் செலுத்துத் தவற வேண்டாம்.

இகும் 41

படிகள்

இருந்த திலக்கூ திது

மார்ச் - ஏப்ரல் : 2018

ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும் கலாபூஷணம் அன்பு ஐவழூர்தா

மிரதம் ஆசிரியர்
எஸ்.வஸி அக்ரம்

துணை ஆசிரியர்
எம்.சி. நஜிமுதீன்

சஞ்சிகை மதியுரைக் குழு
வைத்தியக் கலாநிதி தாஸில் அகமது
சிவசிறி பா. ஞானச்சந்திரன் குருக்கள்
கெகிராவ சஹானா
எம்.சி. ரஸ்மின்
நாச்சியாதீவு பர்வீன்

வெளியிடுக் குழு
மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸ்
நேகம் பஸான்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,
KAHATAGASDIGILIYA # 50320

ANURADHAPURA

+94 77 0 88 80 48,

+94 71 8 42 34 59

E Mail : Padihal@gmail.com

Blog : www.padikal.blogspot.com

சமர்யாகு சீனா உதயகுமார் கவிதை

உனக்குப் பிற்நூலீ
நானும் வந்தேன்
கேக் வெட்டு எனக்கு இட்டிலிடுகறாய்
கேக்கினை மென்மையாய் கழக்கிழேன்
இன் மிருந்துவான குண்டுக் கண்ணக்களை
ஒரு ரசனன்யோடு கழியது போலவே
ஆனாலும் அதற்கும் நானிச் சிரிக்கிறாய் நி...

நீ குளிந்துவிட்டு வெளியே வருகிறாய்
செவ்வரத்தை மொட்டுகள் எல்லாம்
இன்கைப் பார்த்த பிறகே மலர்ந்து சிரிக்கின்றன
புக்களின் அழுகிய மலர்ச்சிக்குக் காரணம்
நீதானி என
என் மாணவர்களுக்கு
விழ்ஞான விளக்கம் சொல்லித் துருகிழேன்
எனக்கு என்ன நடந்து என
என் மாணவர்கள்
என்கன ஒரு மாதிரியாகவே பார்க்கின்றனர்

இன் துக்கனமைப் படங்களைப் பெரிதாக்கி
இன் வீட்டுச் சுவர்களின் பதிந்துவிடுகிறாய்
மஹிழ்ச்சியில் சுவர்கள் ரசிந்தபடி துள்ளுகின்றன
சுவர்களின் குதூகலத்திற்கு காரணம்
நீ என்பதை அறியாத இன் இறவுகள்
எங்கே புகம்பும் ஏற்படுவிட்டதோ என என்னிடி
வெளியே ஓழுத் தப்புகின்றனர்
சுவர்கள் இனிகன நிகளத்து
மெளனமாய் புன்னகை செய்கின்றன
படிகள் - 41

நீ குளிந்துப் போது
இன் கவந்தல் தொட்டு இன் மேனி பரந்து
க்கேடு விழுந்த நீர்த்துளியில்
தேன் எடுக்க வகைப்படுகின்றுக்கும் போட்டி
திதற்குப் பிறகுதான்
புக்கள் எல்லாம் மெளனமாய்
இற்கோலம் போகின்றன
இங்கே இனி
நமக்கேக்கு மரியாதை என என்னிக்கொண்டிட

நீ கறுத்தக் கொழும்பான் மாங்காயில்
ஒரு கழகழுத்துவிட்டு
ஓருமாய் ஏற்றுதலிட்டுச் செல்கிறாய்
மரத்திலே கரிகள் இருந்தாலும்
நீ ஏற்றநு போன எச்சில் மாங்காய் நின்னாவே
அனில்களுக்கும் கிளிகளுக்கும் இங்கே போர்

மொழு இறைவனால் வழங்கப்பட்ட ஓன்றல்ல

பேராசிரியர் விமல் ஜி. பலகல்ல

எனக்கு
அந்தக் காலத்தில்
மொழி
தொடர்பான
பல்வேறு
கேள்விகள்
எழுந்தன.
பிரதானாமாக
சிங்களத்தில்
இருக்கின்ற சில
எழுத்து வகுவங்கள்
பற்றி விவாதங்கள்
எழுந்தன. சிங்கள
மொழியை
கற்பிக்கின்ற
ஆசிரியர்களிடம்
சரியான அணுகு
முறை ஒன்று
அப்போது
இருக்கவில்லை.

கொழும்பு ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழக விசேட மொழிப் பேராசிரியர். 50 வருடங்களுக்குமேல் இலங்கை மொழியியல் துறைப் பேராசிரியராக கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். சிங்கள மொழிப் பாரம்பரியம் பற்றிய ஆய்வுகளையும் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். சிங்கள மொழிவழிகாட்டல் ஆலோசகராக நீண்ட காலம் செயற்பட்டுள்ளார்.

மொழியியல் தொடர் பான பல ஆய் வுகளை முன்னெடுத்துள்ளதுடன். மொழியின் வரலாறு பற்றியும் பல ஆக்கங்களையும் நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழில் - எல்.வஸீம் அக்ரம்

லங்காதீப சிங்கள நாளேடு

2017.11.19

நீங்கள் இந்தநாட்டில் மொழி இலக்கியம் தொடர்பான துறையில் நீண்டகாலமாக செயற்பட்டு அதனை வளர்த்துவிருக்கள். இந்தப் பங்களிப்பைப் பற்றி திரும்பிப் பார்க்கும் போது உங்களுக்கு எண்ணாத் தோன்றுவது என்ன?

மொழி தொர்பாக பல பேராசிரி யர்களும், அறிஞர்களும் பல்வேறு கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளர். புத்தகங்களும் வெளியிட்டுள்ளனர். குறிப்பிட்டுக் கூறுவதாயின் வெளி விடியே சேரன தேர் மொழி தொடர்பாக கடைத்த, விவாதித்த, எழுதிய ஒருவர். ஆவ்வாறே முனிதாச குமாரதுங்க பரந்தளவில் மொழி வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றினார். இலுக்கண (வியாகரண) புத்தகங்கள் பலவும் எழுதியுள்ளார்.

அவ்வாறே மொழி தொடர்பான உரையாடல்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். எனக்கு அந்தக் காலத்தில் மொழி தொடர்பான பல்வேறு கேள்விகள் எழுந்தன. பிரதானமாக சிங்களத்தில் இருக்கின்ற சில எழுத்து வடிவங்கள் பற்றி விவாதங்கள் எழுந்தன. சிங்கள மொழியை கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர் களிடம் சரியான அனுகு முறை ஒன்று அப்போது இருக்கவில்லை.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் சிங்கள மொழி தொடர்பான சரியான அனுகுமுறை ஒன்றை கட்டமைப்பதில் எனக்குப் பங்களிக்க முடிந்தது. சகல ஆசிரிய அமைப்புக் களையும் இணைத்துக் கொண்டு தேசியக்லவி நிறுவகத்தில் மொழிப் புலமைசார் அமைப்பொன்றை

உருவாக்கினோம். அதன் ஊடாக சிங்கள எழுத்துக்களின் வகைகளை யும் அளவையும் தீர்மானித்துப் பாடசாலைக் கல்வியில் இணைத்தோம். அதுவரை சிங்கள எழுத்துக்களில் “சஞ்ஞகு” என்ற எழுத்து வகைகள் இணைக்கப்பட்டு இருக்கவில்லை. அதனை இணைப்பதற்கு இந்த அமைப்பு ஆவன செய்தது.

நான் எழுதிய மொழி ஆய்வு மற்றும் “சிங்கள விவகாரய” என்ற நூல் உட்பட இன்னும் பல மொழி தொடர்பான ஆய்வு நூல்கள் மொழியின் எல்லாக் கூறுகளையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்தன என நான் எண்ணுகிறேன். நான் எழுதிய அந்த நூல் அறிவியல் சமூகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக இருந்ததை நான் இன்று அனுபவிக்கிறேன்.

என்னால் செய்ய முடிந்ததையும் சமூகத்தின் அங்கீராங்களையும் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

உங்களதுபாரம்பரியமிக்கசேவையில் மொழி தொடர்பான விடயங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கக் காரணம் என்ன?

ஆம். அதற்கு மொழி தொடர்பாடலுக்கான (உரையாடலுக்கான) ஊடகமாக இருந்தமை காரணமானது. தொடர்பாடல் ஒரு முக்கியமான விடயம். பேச்சுத் தொடர்பாடல் என்பதும் எழுத்துத்

தொடர்பாடல் என்பதும் இரண்டு வகையானவை. இவ்விரண்டுக்கும் மூலமாக மொழி காணப்படுகின்றது.

மோழியை சரியாக பேசினாலும் எழுதினாலும் தொடர்பாடல் வலு வடையும். மொழி பிழையாகவோ அல்லது சந்தேகத்திற்கிடமாதாகவோ இருப்பின் அங்குதொடர்பாடலில் வழக்கள் ஏற்படும்.

அதனால் நான் மொழிக்கு முன்னுரிமை அளித்தேன். இதனை உறுதி செய்ய எனது பல்கலைக் கழக ஆசிரியர் பணி ஆரம்பித்த போது, எனக்குக் கிடைத்த முதலாவது வெளிநாட்டுச் சுற்றுலா வாகும். யினெல்கோ நிறுவனம் அதற்கு ஆதாரவித்தது. பட்டப் பின் படிப்பிற்காக வண்டன், வொசிங்டன் போன்ற இடங்களில் மொழி ஆய்வில் ஈடு பட்டேன். அதனை இலங்கை மொழி ஆய்வில் இணைத்துப் பணியாற்றினேன்.

இலங்கையில் அப்போது பெரும்பாலான பேராசிரியர் கள், விஞ்ஞானப் பேராசிரியர்கள் கண்டு கொள்ள மொழி ஆய்வு எனக்கு முக்கியமாகபட்டது. அதனால் மொழிக் குறிகள், ஒலிகள் பற் றிய ஆழமான ஆய் வினை முன்னெடுக்கச் சந்தரப்பம் கிடைத்தது.

மொழி என்பது என்ன?

மொழி என்பது கலாசாரம் சார்ந்த விடயம். ஒரேமுறையில் எழுந்தது மொழி அல்ல. அது காலத்தால் வளர்ந்தது. பேசுதல் என்பது மொழியில் ஒரு பகுதி மட்டுமே. அதனால் பேசுவதற்கான ஒரு இதைத்தான் இன்று மொழி

ஊட்கமாக மட்டுமே மொழியைப் பார்க்க வேண்டி உள்ளது.

மொழி என்பது காலத்திற்குக் காலம் மாறும் ஒன்று. அது அவ்வாறு நிகழ்கின்றது. மொழி என்பது இறைவனால் அளிக்கப் பட்டதாக சிலர் கருத்துரைக் கின்றனர். ஆனால் அது அவ்வாற ல்ல. மனிதப் பரிமாணத்திற்கு ஏற்ப மொழி பரிணாமம் கண்டது. மனிதனால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்ட அர்த்தபூர்வமான ஒரு விடயம். தொடர்பாடலுக்கான ஒரு உபகரணம்.

எல்லாச் சந்தரப்பத்திலும் மனிதச மூகத்தின் வளர்ச்சியின் பின் புலத்தில் புதிதாக இணைகின்ற கலாசார விடயங்களுடன் சமாந்திர மாக மொழியும் வளர்ந்துள்ளது. புதிது புதிதாக சொற் களைக் கண்டுள்ளது. மனித சமூகத்தில் வேறுபட்ட இனங்களின் கலாசார இணைப்பு மொழியை செழுமைப் படுத்தியுள்ளது. புதிய சொற்கள் சமூகத்தில் உலாவரும் போது இன்னும் இன்னும் அச்சொற்களின் உச்சரிப்பு விரிவானதளத்தில் பகிரப்படுகின்றது. இவ்வாறான மாற்றங்கள் நேற்று ஆரம்பித்து இன்றுடன் முடியும் விடயமன்று. நூற்றாண்டுகளை கடக்கும் போது இன்னும் வேறு மாற்றங்கள் நிகழ வாய்ப்புண்டு.

பரினாமம் என்று கூறுகின்றனர். மொழிப் பரினாமத்தில் சொற்கள் மட்டுமன்றி சொற் புணர்ச்சிகளிலும் கணிசமான மாற்றம் நிகழ்கின்றது. பலருக்கு இதனை புரிந்துகொள்ள முடியும். மொழிப் புலமையாளர்களில் பலர் மொழியை தொடர்பாடல் ஊடகமாகவும் பரிமான ஊடகமாகவும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

மொழியை சாதரண ஒன்றான விபரிப்பவர்கள் உண்டு. இதற்கு மாறாக மொழிப் புலமையாளர்கள் மொழியை புத்தாக்கத்துடன் நோக்கி வழி நடத்த முயல்கின்றனர். ஊன்மை நிலையை அடைய முயல்கின்றனர். பேச்சை விளங்கிக் கொண்டால் சரி என்ற நிலைப் பாட்டில் சிலர் இருக்கின்றனர். ஆனால் அந்தவிடயம் சிலருக்கு விளங்காமல் இருப்பது கண்கூடு.

மொழி ஒரு சமூக உடன்படிக்கையா?

ஆம். நிச்சயமாக மொழி பொதுமக்களின் உடன்படிக்கையின் விளைவாகும். இப்பொழுது வரலாற்று நூல்களில் அரச பரம் பரைகள் இருந்தன என்று குறிப்பிடுகின்றன. அதுபோல் மொழியும் இருந்துள்ளது என எண்ணலாம். மக்கள் உடன்டிக்கையாக இருப்பினும் தொடர்பாடலாக அனைவராலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வியாபித்துள்ளது.

பொது மக்களின் உடன்படிக்கை என்றபோதும், மொழியின் பரினாமம் பற்றி பேசுபவர்கள் பாரம் பரிய ரீதியாகவும் விஞ்ஞான ரீதியாகவும்

ஆய்வு செய்து கூல மொழிகளும் பரிமானம் பெற்றுள்ளன என்ற நிலைப்பாட்டில் இல்லை.

மொழிக் குடும்பம் என்ற பார்வையில் 35ற்கு மேற்பட்ட மொழிகள் குடும்பங்களாக காணப்படுவதாக கண்டறியப் பட்டுள்ளது. முழு உலகத்திலும் ஏழாயிரத் துக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் பயன்பாட்டில் உள்ளன. இவை அனைத்தும் (7000 மொழிகளும்) மொழிக் குடும்பங்களுடன் பின்னந்தவை. எனவே, மூல மொழியிலிருந்து பல்வேறு கிளை மொழிகள் உருவாகியிருக்கின்றன.

சிங்கள மொழி என்பது இந்து ஆரியவகை மொழிக்குரியது. இந்து ஆரியவகை இந்து ஐரோப்பிய மொழி வகைக்குரியதாக கொள்ளப் படுகின்றது. இந்து ஐரோப்பிய மொழி பத்துக் கிளைகளாக பிரிந்து. அதில் இரண்டு இடைக்கிளைகள் தான் இந்து ஐரோப்பிய கிளையும் சராணிய கிளையுமாகும். இந்து ஆரிய மொழியின் பிரிவாகவே சிங்கள மொழி பிறந்துள்ளது. சமஸ்கிருதம், பாலி, ஹிந்தி, வங்கம், குஜராட், மராதி, போன்றன பிரிந்துவந்துள்ளன. இங்கு சிங்கள மொழி இந்திய ஆரிய மொழிக் குரியதாகும்.

இந்த நூலுக்கான தலைப்பே புதிய சொல் சித்திரங்களை புனைய முனைவதை அவதானிக்கலாம். அகவுணர்வுகளை அடுக்கிப்போடும் இலக்கியப் பரிட்சை களை கவிஞர்கள் வரையமுனைவது நவீன கவிஞர்களின் எத்தனமாக இருந்து வருகின்றது. அதன் ஒருபரினமமாக முத்தங்களால் உயிர்த்தெழும் பறவை என்ற கவிதைப் பிரதி நம்மை வந்து அடைந்துள்ளது.

பிரகாசக்கவி அன்வர் புகாரியின் முத்தங்களால் உயிர்த்தெழும் பறவை

கவிதைகளில் தனக்குத் தேர்ந்தவடிவம் ஒன்றைமுத்தமுனையும் படைப்பாளிகள் வரிசையில் பிரகாசக் கவி அன்வர் புகாரியை வாசிக்கமுடியும். இவரது சில கவிதைகளில் பின்நவீன சாய்வுகள் தெரிகின்றன. சில கவிதைகளை வாசித்து அகவுணர்வில் பதிந்துகொள்வதில் ஒரு பின்னல் வெளிப்படுகின்றது. கவிதைத் தலைப்புக்களில் ஒரு வகை ஆகர்சிப்பு வெளிப்படுத்த முனைவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. உதாரணமாக பின்வரும் கவிதையை குறிப்பிட்டாக முடியும்.

சுவாசம் தேடும் எழுத்துக்கள்

பணக்காரருங்குகளின் கையிலிருக்கும் தாளிடப்பட்ட புத்தகங்களில் இருந்து
உதிரிந்து விழுந்த எழுத்துக்கள்
வண்ணத்துப் பூச்சிகளாய் சிறகசைக்கத் தொடாங்கியதும்
அவற்றின் வருகைக்காய் காத்திருந்த
ஏழழுச் செழிகள்
புன்முறுவல் புத்தன்.

முத்தங்களால் உயிர்த்தெழும் பறவை என்ற நூல் சின்னச் சின்ன சம்பவங்களை பதிவு செய்கின்றது. அவற்றைப் பொதுமைப்படுத்திப் பார்க்கும் போது, அவை இரக்கம், கழிவிரக்கம், சுயம், காதல், இன்பம், சமூக அவதானிப்பு, அரசியல் போன்ற கூறுகளை வெளிப் படுத்தி நின்கின்றன.

தின்கு நூல்கள்

கவிஞர் தனக்குள் ஆழமான சமூகப் பிரக்ஞஞகளை வெளிப்படுத்த கவிதை யெலும் ஆயுதங் களால் பேச விளைகிறான். அதுதான் அக்கவிஞரின் வெற்றியை நிறுவிக்காட்டுகின்றது. அந்த வகையில் பிரகாசக் கவி தனக்குள் ஈசுமகப் பிரக்ஞஞை பல்வேறு கவிதைப் புனைவுகளால் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

சம்பவங்களால் தின்கு தீர்க்கப்பட்ட ஒரு ஆன்மா, பிரகாசக் கவியின் கவிதைப் பிரதி கள் முழுதும் ஆட்பட்டு சிதறுகின்றன.

சில கவிதைகளில் கிழக்கிலங்கை கிராமிய மொழியும் இரண்டரக்கலந்துள்ளது. சில கவிதைகளில் நவீன கவிதைகளின் தாவுகை தெரிகின்றன.

இவருக்கு எமதுவாழ்த்துக்கள்.

இலங்கையில் பின் நவீனத்துவ புகளாவுக் கவிதைகளின் வரவு அன்றைய சூழலில் மிக நீதிகமாக காணப்படுகின்றது. அது சமூக அரங்கிலும் இலக்கியப்புலத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருவதோடு வாசிப்பாளர்களால் கொண்டாடப்பட்டும் வருகின்றது. அவ்வாறு இலங்கையில் தூணன கவிதைகளை தரும் கிள்ளியா ஏ.நஸ்புள்ளால்வின் கவிதைகள் பலராலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன.

அந்தவகையில் கிள்ளியா எழுத்தாளரும் மொழி பெயர்ப்பாளருமான ஞீவட்டோ அவர்களால் ஆஸ்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஏ.நஸ்புள்ளால்வின் கவிதை ஒரு மொழிகளிலும் படிகள் பதிவு செய்கிறது.

முன்று பிரதிகள்.

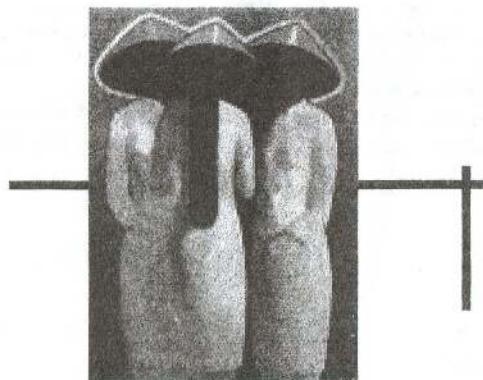
இருவ முன்று பிரதிகளாக
பிரத்து வைத்திருக்கின்றேன்
அதில் ஒவ்வொரு பிரதிக்கும்
ஒரு உயர்ந்த வேறுபாட்டைக்
கொடுத்திருக்கின்றேன்
முதல் பிரதியில்
நீங்கள் இதையராஜாவின் மெலோடியுடன்
தேநீர் அருந்திக் கொண்டே
புழி தட்டையென
கண்டு பிடிக்க முடியும்
இரண்டாம் பிரதியில்
ஒரு தேவதையின்
முத்தக் குவளையை பருகியபடி
புழி நீன் வடிவமென
கண்டு பிடிக்க முடியும்
முன்றாம் பிரதியில்
நிலமுழற்ற வெளியுமற்ற சன்னல் அகறுயில்
வசித்துக் கொண்டே
புழி உருண்டை என
கண்டு பிடிக்க முடியும்.
இப்போது சொல்லுங்கள்
எந்தப் பிரதியில்
வசிக்க விரும்புகின்றீர்கள்
ஒரு பிரதியின் விலை
ஒரு கனவத் துண்டு.

THREE COPIES

I have divided the night
into three parts
In that I have given
a high degree of difference
to each copy
In the first copy
you may
have a cup of tea
with Ilayaraja's melody
and discover
that the world is flat
In the second copy
you can sip
on an angel-kissed cup
and discover
that the world is elongated
In the third copy
living in a window-room
that's neither earth nor space
you may discover
that the world is round.
Say now.
In which copy
would you like to be?
The price of each copy
is a piece of dream

ஏ.நஸ்புள்ளால்வி

ஈதி பார்த்தீபன்

சிதறிய ஒரு துண்டு கண்ணிர்ன் பொருட்டு

சிலூகைவயிள் அணையப்பட்டவண்ண் குறிப்புகள் 2

கேட்கச் செவியுள்ளவன் கேட்கட்டும் மாற்கு நற்செய்திகள் (புதிய ஏற்பாடு)

காலனோவா எனது முகத்தின் மேல் முத்திரம் பெய்து விட்டான், அதனால் அவனை மூர்க்கத்தனமாக கத்தியால் பலதுண்டுகளாக பிளந்து உரப்பையினுள் போட்டு உயிருக்கே உயிராக இருக்கும் அவளுக்கு கூட தெரியாமல் சில கிழமைகளுக்கு முன் ஊரில் உள்ள குப்பை சேகரிக்கும் வாகனம் வந்து சேரும் மூலையில் மலைபோல குப்பைகள் சேகரிக்கப்பட்ட இடத்தில் அவனுடைய உடலை எறிந்துவிட்டு வந்தேன், நல்லவேளையாக அதிகாலையில் யாருமே இல்லாத நகர்ப்புறம் அது, நியான் விளக்கின் ஓளியின் கீழ் பார்வைக்கு தனித்து தெரிந்த அந்த உரப்பையில் அமைதியாக தனது ஆத்மசாந்திக்காக காத்திருந்த அவனின் உடலுக்கு ஒரு சல்யுட் செய்தேன், அவனது ஆத்மா சாந்திபற்றி உறுதியான நம்பிக்கைகள் இல்லை என்றாலும், அதை ஒரு கொலைகாரனின் கடமையாக நான் செய்தேன், கலனோவா அவ்வளவு உத்தமன் எல்லாம் கிடையாது, அவன் முதல் தடவை அவனது வீட்டுக்கு வந்தவுடனையே அவனுக்கு என்ன பெயர் வைக்கலாம் என்று என்னிடம் தான் கேட்டாள், அவனது வாலை பின்புறமாக தூக்கி பார்த்துவிட்டே சொன்னேன் "காலனோவா" காலனோவா சுத்த அயோக்கியன் மட்டுமில்லை, சொல்வது கேட்டு நடப்பவனாக இல்லை. அவன் பல பெட்டை

நாய் கண்டன் குடித் தன மும்
 கூத்தாடித் தனமுமாக இருந்தான்,
 அதனால் அவள் நோய்வந்து விடும்
 என்று பயப்பிட்டாள். சமயத்தில் நீ
 வைத்த பேருக்கேற்றமாதி தான் உன்
 நாயும் இருக்கு என்று விசனப்பட்டுக்
 கொண்டாள். ஆனாலும் காஸனோ
 வாவிற்கு ஒரு நிரந்தர காதலி இருந்தாள்.
 அவனுக்கு தான் என்ன பதில் சொல்லப்
 போகின்றேனோ என்று தெரியவில்லை.
 அது மட்டும் அவனது மரணத்தில்
 இல்லை கொலை தான் கொலையில்
 எனக்கிருந்த குற்றவுணர்வை தட்டி
 விட்டது அதை விட இவள், இவனுக்கு
 அவன் என்றால் உயிர் என்னை விட
 அவனை இவள் காதவித்தாள். சில
 நேரங்களில் நானே நேரடியாக
 காஸனோவாவிற்கு வழங்கப்பட்டு
 கொண்டிருந்த முத்தங்களில் ஒன்றை
 ஒரு எலும்புத் துண்டை பொறுக்கு
 வதைப் போல பெறவேண்டியிருந்தது.
 முத்தங்களை எலும்புத் துண்டாக
 பெறும் மனிதனை இந்த உலகம்
 எத்தனை கேவியாக பார்க்கின்றது
 என்று தெரியாது. ஆனால் காஸ
 னோவாவை கொல்வதற்கு இப்படியானதொரு சந்தர்ப்பம் போதாதா,
 நிச்சயமாக அவனை கொல்வதற்காக நான் ஒரு காரணத்தை தேடிக்
 கொண்டிருந்தேன் என்பது உண்மை தான் ஆனால் அவனை ஒரே அடியில் கொன்றுவிடுவேன் என்று நான் நினைத்ததில்லை, கொலை என்பதே ஒரு அனுபவம் தான், காஸனோவா ஒன்றும் எனது புதிய கொலை கிடையாது, சிறுவயதிலிருந்தே பிள்ளையார் எறும்புகளை கட்டமிட்டு கொண்றிருக்கிறேன். ஒவ்வொன்றாக நிசித்து நசித்து, பிறகு உயிருடன்

தவளைகளை வெட்டி அவற்றின் இதயம் துடிப்பதை வேடிக்கை பார்த்திருக்கிறேன், விஷப்பாம்புகளை மட்ட தேள்களை, தேள்களை பிடித்து ஒரு போத்தலுக்குள் விட்டு அடைத்து அவற்றில் முதலில் சாவது எது என்பதை மூன்று நான்கு நாட்களாக போத்தலை மூடி வைத்து அவதானித்திருக்கின்றேன், அது ஒரு கண்ணாடி போத்தல். இவ்வளவு கொலைகளின் அனுபவம் தான் இன்று காஸனோவாவை கொல்லவைத்திருக்கின்றது. அனுபவம் அனுபவங்களின் அனுபவம் எல்லாமே, நான் ஒரு நிரோட்டத்தில் இருக்கிற பஞ்சபோல இருக்க விரும்புறன். அது நீரை உள்வாங்கிக் கொண்டு அந்த நீரின் பலத்தையே பெற்றுக் கொள்வதைப் போல ஒரு வாழ்க்கை, அதற்கு முன் காஸனோவாவின் கொலை ஒன்று மில்லை just nothing..

இப்படி அவள் நேசித்த நாயை கொன்றதுக்கான விளக்கக் கடித மொன்றை எழுதி வைத்தேன். காலை விடிந்ததும் அந்த கடிதத்தை எடுத்து மடித்து செர்டின் முன் பொக்கற்றுக்குள் வைத்துக் கொண்டேன். நேரடியாக சொல்ல தெரியவில்லை என்ற சில விடயங்களை அவனுக்கு நான் இப்படியான கடிதங்கள் மூலம் சொல்லும் காரியத்தை வழையாக செய்துகொண்டிருந்தேன். இன்று ஒரு முத்தம் தருகின்றாயா இப்படிக்கு பெயர் இன்று ஒரு முறை உனது மார்பை அழுத்திப் பார்க்கட்டுமா - இப்படிக்கு பெயர் இவ்வாறாக ஒவ் வொரு கடிதங்களும் ஒவ்வொரு கோரிக்கையை முன் வைத்தன. அதில் சிலது நிராகரிக்கப்படும். அதற்காக அவள்

பிரத்தியேகமாக மூன்று பேளாக்களை வைத்திருந்தாள் கறுப்பு, பச்சை, சிவப்பு, சிவப்பு என்றால் நிராகரிக்கப்பட்டது என்று அர்த்தம், பச்சை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது என்பதாகவும் கறுப்பு காத்திருப்புபட்டியலிலும் போடப் பட்டது.

நாங்கள் எப்போதாவது சந்தித்துக் கொள்வதை போன்ற, ஒரு காலை வேளை ஆரம்பித்திருந்தது. நான் வழையாக அருந்தும் சசப்புத் தன்மையுடன் கூடிய கறுப்புக் கோப்பி பருகிவிட்டு எழுந்து கொண்டேன், முந்திய இரவு நான் அவளது வீட்டின் மொட்டைமாடிக்கு சென்று உறங்கிய தன் பின்னர் நடந்த சம்பவங்களை அதற் கான தடயங் களிலிருந்து கச்சிதமாக அழித்திருந்தேன் என்றே நம் பினேன். நேர்மை இடம் கொடுக்காமையால் சொல்கின்றேன் காலனோவாவின் சாவு, அன்றிரவு நான் அவனுடைய வீட்டிற்கு சென்றிரா விட்டால் நிச்சயம் நடந்திருக்காது. ஆகவே இந்த கொடுரமான கொலையில் சமனான சதவிகிதம் அவனுக்கும் கூட உண்டு. ஆனாலும் இந்த கடிதத்தில் அப்படி எதையும் நான் குறிப்பிட வில்லை. காதலில் பெருந்தன்மையும் விட்டுக் கொடுப்பும், பொருந்திப் போதலும் அவசியம். நீ என்ன சொல்கிறாய் என்று கேட்டேன். அப் படி யொன்றும் எனக்கு தெரியவில்லை காதல் வெறும் ஆர்வமாக தான் படுகிறது. ஆர்வக் கோளாறுள்ளவர்கள் ஆர்வக்கோளாற்வர்கள். நீ ஆர்வக்கோளாறான காதலன் என்றாள். இப்போது கடிதத்தை கொடுப்பதற்கு ஏற்ற சமயமில்லை

என்பதை அவனுடைய பதில் தெளிவு படுத்தியது. ஒரு வேளை அப்படி இருந்தாலும் என்னால் நிச்சயமாக ஒம் என்று தலையாட்ட முடியாது, ஏன் என்று கேட்டால், தலையை பலமாக விரக்கியில் ஆட்டும் போது கழுத்தினுள் கருக்கிக் கொள் ஞம். இவ்வாறு பேசியவாறே நாங்கள் தேவாலயத்தின் வாசல் பகுதியை அடைந் தோம். தேவாலயத்தை அடைவதற்கு முன் அந்தப்பாதைகளில் நிகழ்ந்த சில அற் புதமான உரையாடல் களை சொல்லியே ஆக வேண்டும். ஆனால் அதை நான் கச்சிதமாக மறைத்து விட்டேன், காலனோவாவை பற்றி ஐந்து நிமிடங்களுக்கு குறையாமல் கடைத்துக்கொண்டிருந்தாள். இன்னும் காலனோவா இறந்த செய்தியை அவள் அறிந்திருக்க மாட்டாள் என்றே தோன்றியது.

நான் ஒரு காலை செய்திருக்கின்றேன் என்று என்னை அவனுக்கு முன் ஒரு கொலைகாரனை போல காட்டிக் கொள்ளாமல் இருக்க கச்சிதமான பதில்களை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தேன். காலனோவா நேற்று முழுவதும் பெரிதாக சாப்பிடவில்லை என்றதற்கு. அவனுடைய காதலி அவனுக்கு முக்குழட்ட சாப்பாடு போட்டிருப்பாளே என்றேன். நேற்று முழுவதும் அவன் எனது காலை நக்கியபடியே இருந்தான் என்றாள், கால்களை மட்டும் நக்க விடு என்றேன் கண்ணே சிமிட்டியவாறு, ஓங்கி ஒரு குத்து விட்டாள் முதுகில், காலனோவாவை சொன்னால் அவனுடைய புதுக் காதலிக்கு எத்தனை கோவம் வருகின்றது என்றேன். அடுத்த அடியிலிருந்து

சாஷ்டாங்கமாக விலகிக்கொண்டேன், ஒரு கட்டத்தில் நீண்ட அமைதி காத்தாள், பிறகு மன்னித்துவிடு ஒரு நாயை பற்றி ஒரு நாய்க்கு இருக்கும் போஸிடிவ் னெஸ் எத் தனை மோசமானது என்பதை நான் முன்பின் அறியவில்லை. சரியாக சொன்னாய் அண்டைக்கு ஒரு பெட்டை நாயை காலனோவாவிற்கு முன் அடித்து விரட்டினாயே இனி வீட்டுப் பக்கம் வராதே என்று அப்போதே நான் இந்த கருத்தை விளங்கிக்கொண்டேன் என்றேன். வாயை மூடுடா நாயே என்ற பின் தான் கொஞ்சம் அமைதியாக சுற்றுப்புற இயற்கையை ரசிக்க வெளிக்கிட்டேன். ஒரு கால்வாய் கறுப்பு நிற நீர் அதற்கு மேலே சிறிய சிறிய அல்லிப்பூக்கள் மலர்ந்திருந்தன.

உண்மையான எந்தக்காதலும் இந்த சேற்றில் மிதக்கும் அல்லிப்பூக்கள் போல தம்மை புனிதப்படுத்திக்கொள்ள நினைப்பதில்லை. அல்லிப்பூக்களை அழகாக்க எந்த சேறும் நினைப்ப தில்லை. அல்லிப்பூக்கள் தான் தமது புனிதத்தை காத்துக் கொள்கின்றன. காதலும் அவ்வாறு தான் இருக்க வேண்டும், காதல் எதில் இருந்தாலும் அல்லிப்பூக்களாக இருக்க வேண்டும். கடந்த மூன்று தினங்களாக பேப்பரில் பார்த்த செய்தியொன்று அவளை இங் கே வறச் செய் திருந் தது, தேவாலயத்தில் அற்புதம் ஜேகவின் அறையப்பட்ட கைகளில் இருந்து இரத்தம் வழிகின்றது. இப்படியான செய்தி என்னில் பெரிதாக அற்புத நிலையை கிளர்ச்சி கொள்ளச் செய்வதில்லை, எனக்கென்றால் இந்த கடவுள் சமாக்சாரங்களில் நம்பிக்கை

கிடையாது, சிறு வயதிலிருந்தே எப்போதும் அம்மம்மா சொல்லுவார் பொய் சொன்னால் சாமி கண்ணை குத்திவிடும் என்று நானோ ஒரு நாளில் குறையாமல் இருபுதுக்கு மேற்பட்ட பொய்களை சொல்லுவேன், சாமியை கண்டாவது விடவேண்டும் என்ற நோக்கில் ஒரு சமயம் நூறு பொய்களை கூட சொல்லியிருக்கின்றேன், பிறகு ஒரு சமயம் நீட்சே யை வாசிக்கும் போது தான் புரிந்தது கடவுள் இறந்து விட்டாராம், பிறகு தான் எனக்கு பேய் பயமே வந்தது, ஆனால் எனது காதலியான இந்த மனுசி அதில் எல்லாம் அதீமான நம்பிக்கை வைத் திருந்தாள், தேவாலயம் புதுப்பிக் கப்பட்டு பணப்பற்றாக் குறையால் பாதியில் கைவிடப்பட்ட செய்தியை இன்றிலிருந்து ஒரு வருசத்துக்கு முதல் அறிந்திருந்தேன். போன மாசம் கூட பிள்ளையாரின் வாயிலிருந்து திருநீறு கொட்டுவதை படித்திருந்தேன், பிறகு பிள்ளையார் பால் குடிக்கிறார் தும்பிக்கையால் ஸ்ட்ரோ போட்டு பாலை உறிஞ்சுகிறார் என்றபோது, பிள்ளையார் தான் இப்படியான கள் எத் தனங் களில் அதிகம் சிக்கிக்கொள்ளும் சாமியாக எனக்கு இருந்தார், இப்போது அதைப்போல ஜேசு அவ்வளவுதான் என்றேன்.

ஆலயம் திருத்தப்பணி நடந்து கொண்டிருந்தது. ஐந்து பேர் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆலயப்பணிகள் என்பதை தெரிந்து கொள்ள எனக்கு அதிக நேரம் தேவைப்படவில்லை. கிட்டத்தட்ட ஜம்பது வருடம் பழையானதாக

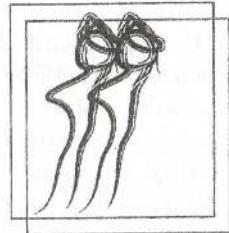
இருந்த மெழுகு திரி ஏற்றப்படும் பிரமாண்டமான தாங்கி அகற்றப் பட்டுக்கொண்டிருந்தது. பதினெண்நூற்கு மேற்பட்ட ஆடவர்கள் அதை முழுதும் வெளிதள்ளுமாவுக்கு முக்கி முக்கி நகரசபை வண்டியில் அகற்றிக் கொண்டிருந்தனர், புதிதாக மாபிள் பாதிக்கப்பட்டு கட்டப்பட்டிருந்த சீமெந்து நீர்தொட்டியை சூழ மெழுகுவர்த்திகள் பல ஒளியேற்றப் பட்டதற்கான தடயங்கள் இருந்தன... மூன்று சிலைகளை அந்தரத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த கவரில் நடுவில்

ஜேசுவின் சிலை இடதுபுறம் அந்தோனியார் வலதுபுறம் புனித மேரி, அவள் எனக்காக பத்து மெழுகு வர்த்திகளை எடுத்து தந்தாள். அவள் மிகுதியை தனது குடும்பத்திலில்லை ஒவ்வொரு அங்கத்தவர்களினதும் பொருட்டு அந்த நீர்த்தொட்டியின் கரைகளில் ஏற்கனவே கொஞ்சத்தி அணைந்த மெழுகுத் தடயங்களின் மேல் கொழுத்த ஆரம்பித்தாள். அந்த அந்த கவாலை எனது இதயத்தை சுட்டிருக்க வேண்டும், எரிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மெழுகும் உருகி எனது இதயத்தில் நேரடியாக விழுவதைப் போல உணர்ந்தேன், வஷ்வல்ஹ்வற் ஆ, அந்த நீரில் நேரடியாக அந்த ஒளி திரண்ட மெழுகின் விம் பங்கள் விழுந்தன. நான் ஒரு பைத்தியக் காரணாகவே மாறி விட்டேன். ஜேசுவின் கால்களை முத்தமிட்டேன். பிறகு நிமிர்ந்து பிரமாண்டமாக சிறித்தேன் உனக்கு தெரியுமா நீ ஒரு நாய் நீ ஒரு நாயே தான். நீ ஒரு நாய்க்கு காட்டும் விசுவாசத் தைக் கூட எனக்கு காட்டவில்லை நாயே, நான் இந்த சிலுவையில் அறையப்படிருக்கும்

ஜேசுவுக்கு சமன். நீ அந்த ஊர் மூலையில் நிற்கும் நாயே தான், நான் ஜேசுவாக இருக்கிறேன். உனது பாவங்களுக்காக நான் சிலுவையில் இருக்கிறேன். கத்தாதே கத்தாதே ஆட்கள் பார்க்கின்றார்கள் என்றாள். இவர்கள் எல்லாம் மந்தைக் கூட்டங்கள். மந்தைக் கூட்டங்கள் மட்டுமே அப்பா சொன்னது உண்மை தான். இந்த மந்தைக் கூட்டங்களுக்கு நான் ஜேசு, ஆகச்சிறந்த மிருகத்துக்கு நான் ஒரு எஜமான், சிலுவையில் அறையவர்களுக்கு நான் அடிமை.

பிறகு எல்லாம் அமைதியாக இருந்தது. நீண்ட நேரமாக அவள் எனது முகத்தைப்பார்த்து பேசவில்லை, ஆனாலும் கைகளுக்குள் இருந்த மோதிரங்களை திரும்ப திரும்ப அவதானித்தபடியிருந்தேன. எனக்கு நிச்சயமாக அவளது விரல்களின் அளவு தெரிய வாய்ப்பில்லை என்பதாலும் கிட்டத்தட்ட ஆறுமாதங்கள் பின் இப்படியானதொரு தேவாலய தூழவில் சந் தித் துக் கொள் வதாலும், மோதிரங்களை மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்பது அவளது ஆலோசனையாக இருந்தது. நான் நாயை விட கேவலமாக திட்டிய இரண்டு நாட்களுக்கு முன் தேவதையே என கொஞ்சிய அதே பெண்ணிடம் இந்த மோதிர விபரத்தை எவ்வாறு ஞாபகப்படுத்துவது என்பதில் சிரமத் துடன் இருந்து தேன், தேவாலயத்தின் கடைசிக்கு நான்கு வரிசை முன்பாக அமர்ந்திருந்தோம். அங்கே இருந்தவர்களைல்லாம் அவளை முன் பே அறிந்தவர்கள் போல பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாக அவள் விசனப்பட்டுக்கொண்டாள். எனக்கு

“ பெரிய பக்ரபிரயத்தனத்துக்கு மின் அவளை
 கடற்கரைக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கான
 சம்மதத்தை வாங்கினேன், மதியம்
 கடந்திருந்தது, வெயிலில் என்னால் நீண்ட
 தூராம் நடக்கமுறந்திருந்தது மிகப்பெரிய
 தூற்றிள்டம் தான் ”

அவ்வாறாக தோன்றவில்லையே என்று சமாதானம் செய்துகொண்டு அவளது தோள்களுக்கு மேலே கைகளை போட முயற்சித்த எனது கையை தட்டிவிட்டு இது பெடரும் இல்லை இது தேவாலயம் என்றாள். அதனால் தான் தோள்களில் கை போட முயற்சித்தேன் என்றேன், பிறகு என்னை நாய் என்றாதே நாய்கள் தான் தேவாலயம் என்று பார்க்காமல் இத்தகைய காரியத்தில் ஈடுபடும். உனக்கொண்று தெரியுமா எல்லா மதமும் எல்லாக்கடவுளும் அன்பை தான் முன்னிலைப்படுத்துகின்றன, இரத்த மும் சதையுமாக இருக்கும் கடவுளை நேசி, கல்லும் நிறப்பூச்சு வாசமுமாக இருக்கும் கடவுளை நேசிக்காதே, சுத்தமாக உன்னை அணைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறேன் அன்புள், உலகத்தின் கண்களைக் கொண்டு கடவுளை பார்க்கும் உன்னை இப்படி நேசித் தது எனது தவறு தான், ஏனென்றால் நீ ஒரு நாய். நல்ல வேளையாக காலனோவா இந்த உரையாடல்களின் போது இருக்க வில்லை அவன் இறந்து போனது எத்தனை நன்மையானது, அவன் உயிருடன் இருந்திருந்தால் தான் ஒரு நாயாக பிறந்ததை எண்ணி வருந்தும் ஆகச்சிரந்த தருணம் இதுவாகத்தான் இருக்கும். என்பதை நினைத்துக் கொண்டேன். நீ மோதிரம் வாங்கிவந்து

இருக்கின் நாயா? ஒரு வேளையாக உள்ளங்கைகளுக்குள் இருந்து வியர்த்து ஒரு வித கடியை ஏற்படுத்திய அந்த இரண்டு மோதிரங்களை அல்லது அவற்றின் ரகசியங்களை காட்சிப் படுத்துவதற்கான ஆகச்சிரந்த தருணம் இதுவென்பதை உணர்ந்து கொண்டு கைகளை திறந்தேன். இரண்டு மோதிரங்கள், அவை தங்க மோதிரங்கள் அல்ல. நடைபாதைக்கடையில் வாங்கப் பட்டிருந்த இரண்டு மோதிரங்கள் அவை எந்த மாதியான உலோகத்தால் ஆனவை என்பதை பற்றி எனக்கு தெரியாது, அவை ஒரு சில நாட்கள் மிகப் பிரகாசமாக இருக்கும், என்னிடம் இருக்கின்ற பொருளாதார தழுவுக்கு அந்த நூற்று ஐம்பது ரூபா மோதிரம் அதிகமாக இருந்தது, அதை அவளும் உணர்ந்துகொள்வாள் என்பதை மனசார நம்பினேன். உன்னிடம் எனக்கு தர என்ன இருக்கின்றது என்று அவள் கேட்கும் போதெல்லாம் குறையாத அன்பு பற்றிய கதைகளை சொல்ல ஆரம்பிப்பேன், சமயத்தில் அதுவே எங்களுக்குள் மிகப்பெரிய பின்க்காக மாறிபோகும், அதில் ஒன்று அளவற்ற தாக இருந்தது எனது கைகளுக்கு கச்சிதமாக பொருந்திய இரண்டும் அவளது விரல்களுக்கு இறுக்கமாக அமைந்து விடவில்லை. அனைத்து விரல்களுக்கும் மாறி மாறி அவற்றை

உட் செலுத்திப்பார்த்தும் ஒரு விரலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் தயங்கி நின்றது. அப்படியென்றால் ஒன்று செய்யலாம் உனது கழுத்தில் ஒரு கயிறை கட்டி அதில் அந்த மோதிரத்தை போடலாமே என்றேன். இறைச்சி தாய்ச்சிசுட்டியில் இடப்பட்ட முதல் கடுகுப்பிடியைப்போல அவனது வாயில் பொருமல்கள் வெட்டத்து, அக்கறை இல்லாத நீ எல்லாம் என்ன காதல் செய்கிறாய். என்பதைப்போல எனது பக்கத்தை தவிர எதிரெதிராக பக்கங்களுக்கு திரும்பி விசினப் பட்டுக் கொண்டாள். நான் அந்தனை பாவம் செய்துவிடவில்லை என்பதைப்போல

எனது முகத்தை சாதாரணமாக வைத் துக் கொண் டேன். இது கொலையை விட பெரிய குற்றம் இல்லையே. நான் என்ன கொலைக் குற்றமா செய்தேன் என்றேன். கைகளை மெதுவாக பிடித்தவாறு. நான் ஒன்றும் கொலைக்குற்றம் செய்துவிட வில்லை சாதாரணமான மோதிரம். ஆனால் நான் கொலைக்குற்றவாளியை கூட மன்னித்துவிடுவேன் உன்னைப் போல காதலியின் விரலின் சரியான அளவு தெரியாதவனை ஊறுமல்... பாவ மன்னிப்பு என்பது கூட கிடையாதா, அதை என்னிடம் எதிர்பார்க்காதே நீ ஒரு சாத்தான், உனக்கு பாவ மன்னிப்பு வழங்கும் கடினமான பொறுப்பு என் னிடம் இல் ஸ ல, இந் த மோதிரத்தை? அப்படியென்றால் தூக்கி எறி சாத்தானே... ஏமாற்றம் அதன் பின் இருக்கும் மௌனத்தை சாதாரணமாக குழப்பிவிட முடியாது. சத்தமே இல்லாமல் பொழிந்துகொண்டிருக்கும் அமிலமழுபோன்றது அது, நீளமான மௌனம் தொடர்ச்சியாக நிரப்பப்

பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அதை வார்த்தையால் பருகிவிடுவதே நல்லது, தொடர்ச்சியாக இருக்கும் மௌனம் உயிரை உலுக்கும் சத்தம் கொண்டு அமைந்துவிடுவது. எனக்கு தேவையாக இருந்தது ஒரு கடல், அந்த கடலின் இரைச்சல் கடலின் பெண் குணம், கடலில் மையபோதமாய் சுழலும் உயிர்களின் வார்த்தைகள், கடலின் ஆகச்சிறந்த கருணை மனு தான் கடற்கரையில் நாங்கள் நிற்கும் போது கால்நெளக்கும் அலைகள், நமக்குள் ஒடும் அங்பு ஒரு வாக்கியமாக கடலின்மூன் வெடிக்கலாம், பெரிய வாக்கியம்.

கடற்கரைக்கு ஒரு தடவை போய்விட்டு வரலாம் என்றேன் அவளிடம், நான் கடலிடம் தான் எனது உயிர் திரும்புதலின் கதையை சொல்ல வேண்டும், அவை புனைவுகளாகக் கூட இருக்கலாம், கடல் ஒரு பொதுத்தாய், அது எல்லா மனிதர்களையும் தனது கருணையின் நீர்மையில் அனுமதிக்கும். நீ எப்போதாவது கடலுக்கு சென்றிருக்கின்றாயா என்றேன். சரி வா இதைப் போன்ற ஒரு கடலை நீ சந்தித்திருக்க முடியாது. இது எல்லோரும் கூடும் கடலில்லை இது தனிக்கடல், சத்தமான ஒக்சிசன் உனக்கு தெரியுமா, சத்தமான காற்றை சுவாசிக்கிறது போன்றது தான் சத்தமான உணர்வுகளை பட்டரவிடுவது என்று சொல்லி இருக்கின்றேன் அங்பு ஒரு சத்தமான உணர்வு, ஜன நெருக்கடியில் குசவாடையில் அது நமக்கு கிடைக்கப்போவதில்லை, முன்னுக்கு நின்றுகொண்டு ஒரு மாமனிதன் குசவிடும் போது காதல் கவிதை சொல்லி காதல் பார்வை பார்ப்பது

எத்தனை அபத்தமானது ஆபத்தானதும் கூட, குசமனைக்கும் காதல் கவிதைகளும் அன்பும், சரி வா சுத்தமான காதல் செய்யலாம், ஒரு தடவை வந்து விடு என்றேன்.

2.

பெரிய பக்ரீப்பிரியத்தனத்துக்கு பின் அவளை கடற்கரைக்கு அழைத்துச் செல் வதற் கான சம் மதத் தை வாங்கினேன், மதியம் கடந்திருந்தது, வெயிலில் என்னால் நீண்ட தூரம் நடக்கமுடிந்திருந்தது மிகப்பெரிய தூரதிஷ்டம் தான், ஒரு விடயத்தை இலகுவாக எங்களால் செய்யமுடிவது எங்களுக்கு அதிவஷ்டமானது என்று தான் எல் லோரும் நினைக்கிறார்கள், அவர்கள் தங் கியிருப்பவர்களின் விரும்பப்படுவர்களின் நிலையை அறியாதவர்கள், கூடவருபவர்களால் ஒரு விடயத்தை செய்ய இயலாத நிலை இருக்கும்போது நாம் ஒரு விடயத்தில் உகைமகா கெட்டித்தனம் மிக்கவர்களாக இருப்பதென்பது தூரதிஷ்டமானதுதான். நான் சொன் னேன் இன்னும் கொஞ்சதூரம் இருக்கின்றது வா நடந்து அந்த இடத்தை அடைந்து விடலாம் என்று, கடினமான தழுநிலை களுக்கே பழக்கப்பட்ட எனது உடல் வெயிலை உறிஞ்சிக்கொண்டு தன்னை அசுவாசப்படுத்திக்கொண்டது. உடம் பில் வெயில் நுழைந்து நரம்புகளை கடும் போது புதுவிதமான உடல் உறுதியுடன் நான் காணப்பட்டேன், மென்மையான கைகளை உடைய பெண் மூள் ஸந் தன்டில் தனது பெருவிரலை கொண்டு வருடுவதைப் போல வியர்வையின் தெளிந்த குளிர்ச்சியை உணர்ந்தேன். அவளால்

ஒரு அடி தூரம் கூட அதற்கு மேல் நடந்து வரமுடியாதென்பதை நான் உணர்ந்து கொள் ள வேயில் லை, இன்னும் அறுபதுக்கு மேல் சில பாத அடிகளை எடுத்துவைந்தால் கடலின் குளிர்காற்று நேருக்கு நேர் உடலில் மோதி ராஜபோதை ஒன்றை தரும், என்னும் கொஞ்ச தூரம் தான் என்றேன் அதன் பின் அவளை பார்த்தேன், வெறுப்பும் இயலாமையும் விரக்தியும் ஒன்று சேர அவளது முகத் தீல் வென் டிக் காய் ப்புழுவைப் போல வெள்ளை வெளேரென்று நிர்த்துவிகள் வழிந்தன. நான் அவளை கண்டு கொள் ள வேயில் லை. அது தான் உண்மை. நான் ஒரு ஜேசுவாக இருப்பதற்கு என்ன தகுதி இருக்கின்றது எனக்கு என்று கேட்டுக்கொண்டே அவளிடம் கேட்டேன். உன்னை தூக்கிக்கொண்டு சென்று விட்டிடுமா? அவளது கோவம் என்னும் பலமங்கு அதிகமாயிருக்க வேண்டும், அவளை பொறுத்தவரை அது ஒரு கேவி பொருந்திய வார்த்தை, அது பிறகு உரையாடல் ஆகலாம், ஆனால் அவள் பெரிய உரையாடல்களை விரும்புவான் இல்லை என்பது எனக்கு தெரியும். இப்பிரபஞ்சத்தில் கேவி பொருந்திய வார்த்தைகள் மிகக்கவர்ச்சியானவை. ஆனால் வார்த்தைகளின் கவர்ச்சி தழுநிலைக்கு தகுந்தமாதிரி வெறுபாடும். எனது இடது கரையில் ஒரு பெட்டிக் கடை இருந்தது, மிகவுயதான ஒரு கிழவி அல்லது மனுசி எனக்கு என்ன சொல்லவிதன்று தெரியவில்லை அவளது விரக்தியான முகம் எனது மனதில் ஒரு வித பதற்றமான விம் பங் களை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தன ஒரு சமயம் அந்த இடத்தில் ஒரு கிழவி நின்றதைப்

போல தெரியவில்லை உலகின் மிகச்சிறந்த அழகியை சந்தித்ததைப் போல உணர்ந்தேன், பிறகு அது யாவும் அனுமதிக்கப்பட்ட கற்பனையாக தோன் றவில்லை உண்மையான தோற்றும், அந்த கடையில் சிறிது நேரம் அவளை அமரச்செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று எனக்கு தோன்றியது, ஆம் வெறும் ஆண் மனசு, கொஞ்ச நேரம் உட்கார்ந்துகொண்டால் என்னும் கொஞ்ச தூரம் நடப்பதற்கான சக்தி அதிகமாகவே கிடைத்துவிடும், நீ இந்த அழகியின் கடையின் முன்புறத்தில் இருந்துகொள் என்றேன், இதுவும் அவளுக்கு கேவியாகவே தோன்றி இருக்கும். நீ என்னை கேவலப்படுத்த வில்லை அந்த வயதான பெண்ணையும் கேவலப்படுத்துகின்றாய் என்பதை போல பார்த்தாள். நான் மோசமாக வயதானவர் களை பார்த்து கேவி செய்வதில்லை எனக்கு வயதானவர்கள் மேல் ஒராவு மரியாதை இருந்தது. ஆனாலும் அவளது அப்பா அம்மாவை நான் மதிக்கவில்லை, அதுவே அவளது பார்வையில் நான் வயதானவர்களுக்கு மரியாதை அளிப்பதில்லை என்ற தோற்றிலையை ஏற்படுத்தியது. அது ஒரு ஆல்டர் க்ளோ தான். ஆனால் எனக்கென்மோ மக்களேனாவை போல அந்த வயதான பெண்மணி தோற்றுமளித்தாள். மிகவும் சுருங்கிப் போயிருந்த நெற்றி தசைகளிலிருந்து வெளுவெளுத்த சாம்பல் கரைந் தொழுகியதைப்போல இருந்தது. நீ கொஞ்சம் அமர்ந்து கொள், இந்த கதிரையில், அழுக்கடைந்த கதிரையில் கையினால் தேய்த்து முழுமையாக சுத்தம் செய்து அவளை அமரவைத்ததன் மகிழ்ச்சி ஒரு ஒற்றைப் புன்னைக்கயாக படிகள் - 41

எனது கடைவாயின் வழி சிறிது வழிந்தது. இந்த தூழ்நிலை நன்றாக இருக்கின்றது என்பதை அவளுக்கு மீண்டும் மீண்டும் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன், காரணம் அவள் இந்த தூழ்நிலைமீது அவங்மபிக்கை கொண்டவளாக மாறிவிடக்கூடாது என் பதில் அத் தனை கருத்து கொண்டிருந்தேன்.

நான் ஒரு கொலை செய்திருக்கின்றேன் என்று என்னை அவளுக்கு முன் ஒரு கொலைகாரரண போல காட்சி கொள்ளாமல் இருக்க கீசிதமான பதில்களை ஆழிக் கொண்டிருந்தேன்.

என்னிட மிருக்கும் ஒட்டு மொத்த சமாதானப் படுத்தல் களையும் அவளுக்கு வழங்கியாயிற்று, இனி அவளை மெல்ல எழுந்து வரச் செய்துவிடலாம். உனக் கொன்று தெரியுமா ஒரு சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு கொடிய கனவு ஒரு பிற்பகல் வேளையில் வந்தது, ஜேசு சுமந்து சென்றதைப் போல ஒரு பாரம் பொருந்திய சிலுவையை நான் சுமந்து செல்வதற்காக நான் முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்தப்பாதைகளில் பரிசேயரும், சுதுசேயரும் நின்றிருக்க வில்லை ஆனால் தூர்த்து பாறை இடுக்குகளில் ஒரு பெண், கண்களில் குழிவிழுந்த பார்வை, அந்த குழிகளுக்குள் கண்ணீர் நிரம்பி வழிந்தது. அவள் எனக்காக அழுகின்றாளா என்று

தெரியவில்லை. ஆனால் எனது அம்மாவை மிக இளம் வயதில் பார்த்ததைப்போல உணர்ந்தேன். பிறகு திடீரென என்னை சிலுவையில் நேராக அல்லாமல் தலை கீழாக அறைந்தார்கள். தலைகீழாக தொங்கவிட்டார்கள். அந்த சிலுவையில் எனது கால் களில் அறையப்பட்டிருந்த ஆணிகளிலிருந்து எனது குருதி கட்டுப்பாடில்லாமல் வழிந்து நீளமாக வெட்டப்படாமல் இருந்த தலைமுடிகள் வழி வழிந்தது. காலை எனது அறை முழுவதும் துருப் பாடித் த ஆணியினது ம் குருதியினதும் மனம் வெகுவாக வரும் வரை அதை எல்லாம் கனவு என்றே நம்பியிருப்பேன். அவளது பெயர் அனுராதா என்று சொன்னாள் அது ஒரு வேறு கனவு, வேறிராறு தருணத்தில் நடக்கவோ அல்லது இல்லாமலோ இருப்பதாக நினைக்கிறேன். நாங்கள் கடலை அடைந்த பொழுது மத்தியான வெயில் நிழலை உடலே உறிஞ்சியதைப் போல நிழல் உடல் இடுக்குகளில் மறைந்திருந்தது, பறவைகள் கூட நமக்கிடையில் இல்லை, மௌனம் ஒரு பிடிமான இசையைபோல வியாபித் திருந்தது, இந்த புத்தகத்தை நான் என்ன செய்துவிட்டும் என்றேன், இதில் உனது கதை இல்லை என்றால் எறி என்பது அவளது பதில், இந்த உலகத்தில் எதையும் எனது கதை என்று சொல்லிவிட முடியாது என்பது எனது உள்ளிருப்பு, இந்த உலகத் திலுவர்கள் எல்லாமே இறந்த காலத்தின் கதைகள் அவை நிகழ்காலத்தை சார்ந்தவையோ எதிர்காலத்தை தீர்க்கதறிசன மாக்கு பவையோ கிடையாது. ஏன் நமது வாழ்தலே இறந்த காலத்தின் ஒளிக்கீற்று, நிகழ் காலமென்பது கிடையாது நாம்

இறந்த காலத்தை இந்த தருணத்தில் மீட்டுப்பார்க்கின்றோம் என்பது தான் உண்மை, எதுவும் எனது கதை இல்லை. ஆக இதை எறிந்து விடவேண்டும் கடலுக்கு என்று ஒரு கதையை தருகின்றேன், கதை தான் இந்த உலகை இயக்குகின்றதென்றால் இந்த கதை கடலை இயக்குவதில் பிழை எதுவும் இல்லை.

இவ்வாறாக தூக்கி வீசப்பட்ட கதை, கடல் நீரில் மிதந்தது, புத்தகத்தின் மட்டை தனியாக உள்ளடக்கங்கள் தனியாக மிதந்தன, கடலின் உடலைசூக்கவில் கதையும் மிதந்து சென்றதைப்போல உணர்ந்தேன். மக்கலேனா அப்படியென்றால்... என்றாள், அந்தக்கதையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த உயிர் மக்கலேனா, அதில் அப்படி என்னால் எழுதப்பட்ட கதை வந்ததை மறைத்ததற் காக இனி கோவித்துக்கொள்வாள் என்று எதிர் பார்த்தேன், எல்லா எதிர்பார்ப்புகளும் எதிர்பார்த்த தருணத்தில் நடப்பாதில்லை என்பதே இந்த உலக தத்துவம், உன்னை கோவித்துக்கொள்ள கூடாதென்றால் நான் அந்த மக்கலேனாவின் உலகத்தில் போய் வாழ்ந்து விட்டு வரும்படியாக நீ கதை சொல்லியாக வேண்டும் ஒரு இடத்தில் நான் தூக்கம் வருவதாக சொன்னாலும் உன்னை வாழ்நாள் முழுமைக்குமான கோவித்துக் கொள் வேன் என்றாள். ஆனால் வாழ்நாள் முழுமைக்குமான அன்பைப்போல, இருந்தாலும் ஒரு தடவை முயற்சிக் கிறேன் அதில் எழுதியிருந்ததைப் போலவே.

சம்பவம் - 1

அன்று ஒரு புதன்கிழமை காலை நகரின் ஈசான மூலையில் இருந்த பெரிய ஆலயத்தை அண்மித்த கடற்கரையை பார்ப்பதற்காக நானும் எனது நண்பனும் சென்றிருந்த அந்த நாளோன்றில் தான் கடற்கரை மணல்வெளியில் மக்கள் மணல் மேல் மணலைப் போல திட்டுத் திட்டாக குழுமி நடந்து சென்றுகொண்டிருந்ததைப்பார்த்தேன், ஆலயம் சரியாக பராமரிக்கப்படாத சிறிய ஆலயமாக இருந்த பொழுதும் அதன் சுற்றுப்புற தூமல் அதிகளவான பரப்பைக்கொண்டிருந்ததாக இருந்ததே அந்த ஆலயத்திற்கு எப்போதுமில்லாத அமைதியத் தந்துகொண்டிருந்தது, வழமையாக நானும் எனது நண்பனும் விடுமுறை தினங்களில் அங்கு செல்வது வழக்கம், கடற்கரையிலிருந்து பலதும் பத்தும் பேசிக்கொன்வோம், நேரம் போவதே தெரியாமல் தொடர்ச்சியாக பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது ஆலய மணி ஒலிக்கும் மாலை ஆகிவிடும் பிறகு அங்கிருந்து அதிக தூரம் சைக்கிளை மிதித்து வீடு வந்து சேர்வதற்கு இரவு ஆகிவிடும், இது வழமையான செயற்பாடுகள் தான் இந்த புதன் கிழமை பற்றி அறிந்ததில்லை அதிகாலை வேளையில் இத்தனை சனக்கூடம் மிகுந்த இந்த தேவாலயத் தை வாழ்நாளில் அன்று தான் அறிந்து கொண்டிருந்தேன். தேவாலயம் அந்த பெரிய மணல் திட்டின் நடுவே ஒரு தீவைப் போல மிதந்தது. பிறகு மறுநிமிஷம் அந்த தேவாலயம் ஒரு மணல் கடலில் செல்லும் கப்பல். மக்கள் நிறைந்திருந்த தேவாலயம் அப்படி யில் லை ஒரு இறந்து போன பிரபலத்தின் சவ ஊர்வலம் போல

தேவாலயம் அந்த உடலை சுமக்கும் வாகனத் தைப் போல. அந்த தேவாலயத்தின் உள்ளே ஒரு பிரசித்தி பெற்ற சிலை இருக்கிறது ஒல்லாந்தர் காலத் தில் கொண்டுவரப் பட்ட மரியாளின் மடியில் இரத்தக் கறைகளுடன் படுத்திருக்கும் ஜேசு என்று சொல்லிக்கொள்வார்கள், அப்படி ஒரு சம்பவம் ஜெகவின் இறப்பின் பின்னர் நடந்ததா என்று இப்போதும் பாதிரியார்களின் இராப் போசன வேளைகளில் சூடான விவாதம் நடந்து வருவதாக பத்திரிகைச் செய்திகளில் படித்திருக்கின்றன, தேவாலயத்தை மிகவும் அண்மித்த பொழுது. சனக்கூட்டம் வழமைக்கு மாறாக காணப்பட்டது.

தேவாலயத்தை சுற்றி ஏதோ விதமான பதற்றமான தழுநிலை, கடற்கரையிலும் அதிகளவான இரைச்சல்கள் சரியாக ரியூன் செய்யப்படாத ஒவிபெருக்கியில் இரைச்சல் போல இருந்தது, மிகவும் பெரும்பாலான மக்கள் வெள்ளள நிற ஆடை அணிந்திருந்தார்கள். கறுப்பு ஆடை அணிந்திருந்தவர்களை எண்ணி சொல்லி விடலாம், மிக மிக குறைவான வர்களே மிக அருகில் நுழைந்து பார்த்தபொழுது எல் லோருடைய நெற்றியிலும் சாம்பாலாலான சிலுவைக் குறி, மிகவும் தள்ளாடியபடி வந்து கொண்டிருந்த வயதான பெண்ணின் தலையில் அந்த சிலுவைக்குறியில் பட்டு பிரகாசித்த காலை தூயியின் ஒளி பானில் ஒட்டியிருக்கும் புதிய பங்கசு இழையைப்போல பிரகாசித்தது. அந்த பெண் மணியிடம் தான் அதை விசாரித்தேன் இன்று என்ன விசேஷம், திருநீற்றுப் புதன் என்றாள் பின்னால்

வந்து கொண்டிருந்த இளம் பெண், அவளது நெற்றியிலும் ஒரு சிலுவைக்குறி. அலுவலகத்துக்கு செல்வதற்கான ஆடை அனிந்து வந்திருந்தாள், மிகவும் ஹைபையான ஏசி போடப்பட்ட வங்கியிலோ தனியார் உற்பத்தி நிறுவனத் திலோ வேலை பார் ப் பவளை போலிருந்த பிரத்தியேக ஆடைகளுடன் இருந்தாள், பியற்றிகள் ஆக இருக்க வேண்டும்.

தனித்தன்மையான தேவதையின் சாயல், நடுவில் சிலுவைக்குறிக்கு பதிலாக ஒரு வட்ட குங்குமம் வைத்துவிட்டால் போதும் அலுவலகத்துக்கு செல்லும் கண்ணி அம்மன் போல இருப்பாள், அந்த குங்குமத்தை அழித்துவிட்டு பிறகு தலையில் பூக்களாலான கிரிடம், எதாவது கிரேக்க காதல் கடவுளைப் போல அதீனாவை போல ஆனாலும் தெளிவாக இருந்தேன், ஒற்றைப் பதிலுடன் வேகமாக சென் று கொண்டிருக்கும் அவளை என்னால் அந்த அன்று தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை..

சம்பவம் 2

கிறிஸ்துமயலை கொண்டாடுவதற்காக நானும் எனது நண்பனும் மாலை ஆறு முப் பத் தளவில் தேவாலயத்தை அடைந்தோம் கிட்டத்தட்ட வெறிச் சோடிப்போயிருந்த அந்த ஆலய சூழல் 8 மணியளவில் பரபரப்படைந்தது. ஓரளவு சிறப்பாக ஆடையணிந்திருந்த பிச்சைக் காரர்கள் ஆலயத்தை சுற்றி கூடினார்கள், நூறு பிச்சைக் காரர்களுக்கு மேல் ஒரு வரிசை. என் அந்த வரிசை என்று தெரியவில்லை, ஆனால் ஏதோ சலுகை இருக்கும் என் பதை நாங் கள்

உணர்ந்தோம், அந்த நேரத்தியான வரிசையில் போய் நானும் எனது நண்பனும் நின்றுகொண்டோம், இது கடந்த கிறிஸ்துமஸ் அன்று நிகழ்ந்தது, சரியாக அரை வருடங்கள். எங்களுக்கு பின்னால் வரிசை நீண்டுகொண்டே சென்றது, எல்லாம் பிச்சைக்காரர்கள் தான், கோவில் தெருவில் பிச்சை எடுப்பவர்கள், ஒடும் பஸ்லில் ஏறி பிச்சை எடுப்பவர்கள். குழந்தையுடன் கடைத் தெருவில் பிச்சையெடுக்கும் கிழிந்த சீத்தை சட்டைகளை அனிந்திருக்கும் பெண்கள், யானைக்கால் நோயுடன் கனமான வெளித்தெரியும் முலைகளை ஆடைகளால் மறைக்க முடியாமல் சந்தை பகுதியில் பிச்சை எடுக்கும் வயதான பெண் கள், ஜோடியாக பிள்ளைகளின் படிப்பு என்று பொய் சொல்லி நகரத்தின் பிரதான பாடசாலை தெருக்களில் பிச்சை எடுத்து மாலை நேரத்தில் கால் போத்தல் சாராயத்தை பங்கு போட்டு குடிக்கும் ஜோடி ப் பிச்சைக் காரர் கள், கண்ணதாசன் பாடல்களை இசை பொருந்த பாடி பிச்சை எடுக்கும் வயதான ஆசாமிகள், அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் சகமில்லை காலில்லை என்றோ அனாதை என்றோ பிச்சையெடுக்கும் சிறுவர் சிறுமிகள், இரக்கத்தின் பெரிய ரேகைகளை முகத்தில் ஓடவிட்டு அந்த இரக்கத்தின் மூலம் பிச்சை எடுக்கும் நடுத்தர வயது உடல் மிகவும் நலமாக உள்ள பிச்சைக்காரர்கள், அங்கவீனர்களான பிச்சைக்காரர்கள், சொந்த தகப்பனின் மது ஆசைக்காக பிச்சை எடுக்கும் சிறுமிகள் என்னும் ஏராளமாக அந்த கூட்டத்தின் இறுதிப்பகுதிவரை நின்றனர்.

பின்னர் மணி 9 ஆன போது ஒரு பிரபல நிறுவனத்தின் கார் வந்து நின்றது,அந்த காரின் உட்புறம் இருந்து காருக்கும் முகத் துக்கும் (அப் படி ஏதும் இருக்கின்றதா என்ன) சம்பந்தமில்லை என்று கூறிக் கொள்ளுமானவு ஒரு நாப்பது வயதுக்கு மேல் மதிக்க தக்க ஆசாமி இறங்கினான், அவனுடனே ஒரு அழகான இளம்பெண், அவனுக்கு இருபுதுக்கு சற்று அதிகமான வயது இருக்கலாம், பிறகு பின்புறமிருந்து முகத்தில் தடிமனான கட்டுக்களுடன் உடல் குறுகி வயிறு ஒட்டிய நிலையில் ஒரு மண்ணிற சேர்ட் ஒன்றை அணிந்த வளைந்த கொக்கத்தடியைப்போன்ற ஒரு மனிதன் இறங்கி அந்த காரின் பின் புரா டிக்கிக் கதவைத் திறந்து பல பெட்டிகளை எடுத்தான், அவன் அந்த பணக்கார மனிதனின் வேலைக்காரன், காரைத்தொடர்ந்து ஒரு பெரிய சரக்கு லொரி ஒன்றும் வந்தது, அனைத்து பெட்டிகளுக்குள் ஞம் நன் ராக வேகவைக்கப்பட மஞ்சள் நிற ரொட்டிகள் மற்றும் ஒரு பொரித்த பாரை மீன், ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு ரொட்டி மற்றும் மீன் வீட்டும் வழங்கப்பட்டது, அந்த வரிசையில் நின்ற நாங்களும் அந்த உணவைப் பெற்றுக் கொண்டு ஏற்கனவே பெற்றவர்கள் சாப்பிட அமர்ந்த வரிசையில் போய் அமர்ந்து கொண்டோம், நெய் போட்டு நன்றாக வேகவிடப்பட்ட ரொட்டியும், மஞ்சள் போட்டு பொரிக்கப்பட்ட இதமான உறைப்பை கொண்டிருந்த மீனும் அற்புதமாக இருந்தது, மிக அற்புதமான மனிதன் தான் என்றேன், பக்கத்தில் இருந்த ஆசாமி அப்படி சொல்லி விட முடியாது ஆனாலும் அவனது

வளர்ச்சியின் பொருட்டும் எங்களது இயலாமையின் பொருட்டும் அவன் அற்புதமான மனிதன் ஆக்கப்பட்டு விட்டான், உண்மையில் அவனும் எங்களைப்போல ஒரு பிச்சைக் காரணாக இருந்தவன் ஒரு சமயம், அவனுக்கு ஒரு அதிஷ்ட மடித்தது, அது ஒரு மிகப்பெரிய அதிஷ்டம் தான், பிச்சைக்கு பதிலாக எறியப்பட்ட அதிஷ்டலாபசீட்டில் பலகோடிகள் விழுந்தன.

பிறகு அவனது வாழ் க்கை இவ்வாறானது, இது ஒரு வகையில் அவனது குற்ற உணர்ச்சியினால் செய்யப்படும் தானமாக தான் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். குற்ற உணர்ச்சி யினால் செய்யப்படும் தானங்களின் பல கள் அந்த மனிதனை சார்ந்திராதவை என்றான் அந்த ஆசாமி. கிட்டத்தட்ட மணி 12 ஆகியிருந்தது. ஆலயம் இயங்கு நிலையை அதிகமாக அடைந்தது, இப்போது ஆலயத்தில் முற்று முழுதாக பகடான மனிதர்கள் நிறைந்தார்கள், பிரதம பிழப் தானம் மழங்கிவிட்டு இரண்டு கைகளையும் இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு நின்ற அந்த மனிதனை தேடி வந்தார், உங்களுக்காக தான் எல்லோரும் காத்திருக்கின்றார்கள் வாருங்கள் பாரபாஸ்... அவனது பெயர் பாரபாஸ்.ஒரு மணிநேரம் கடந்தவுடன் உள்ளோரும் ஒரு பகுதியில் கையில் மெழுகு வர்த்தியடன் நின்றிருந்தார்கள், தேவ தூதர்களின் வேஷம் அணிந்த மீனவர்கள், தேவதைகளை போல இருக்கள் பதித்த வெள்ளை ஆடையை அணிந்திருந்த சிறுமிகள், வாசனைத் திரவியங்கள் வாசம் ஒன்றுக்கொன்று

போட்டி போட்டபடியிருந்தன, என்னிலிருந்து பத்து அடி தொலைவில் அவளைக் கண்டேன், அவளே தான், நீலமான அதே வேளை கால் முட்டிய நீளமான ஆடையை அணிந்திருந்தாள். இடுப்பில் வெண்ணிற கயிரப்போன்ற பட்டி தொங்கியபடியிருந்தது. நீ அவளை பார்த்தாயா என்றேன்; மெழுகு உருகி உருகி மங்கியபோது நான் அவளை பார்த்தேன். நன்பனும் திரும்பி பார்த்தான. இவள் அவள் தானே.. ஒம்..

அவளை சுற்றியிருந்தவர்களின் மெழுகு அணைந்து போக இறுதியாக அவளது மெழுகுதிரியின் ஒற்றை வெளிச்சத்தின் மக்கிப்போன ஒனியில், அவளது முகம் ஒரு பிரகாசமான தோலுவிக்கப்பட்ட இனிமையான பழத்தைப் போல வெளித்தெரிந்தது, பின் இறுதியாக இருந்த மெழுவர்த்தியும் அணைந்து போக அவள் இருளில் மறைந்தது போனாள், அவளது பெயரை அறிய வேண்டும் என்றேன், என்னவாக இருக்கும். மக்கலேனா அப்படி இருக்கலாம். ஆனால் அப்படி இருக்க வேண்டியதும் இல்லை என்பது தான் வெளிப்படை உண்மை, பிறகு ஒரு நீண்ட இடைவேளை அதாவது கிட்டத்தட்ட ஒரு மாசத்துக்கு மேலே சென் றிருந்தது, மாலை வேளை செவல் ஜும் புகையிரத் திலிருந்து நகரத்திலிருந்து மாநகரம் நோக்கி செல்வதற்காக நான் புறப்பட்டிருந்தேன், வழமையாக மூன்றாம் ரக இருக்கை களையே தேர்ந்தெடுத்து பயணித்திருப்பேன் ஆனால் அன்று மாதத்திற்கும் என்னிடம் வேலை நிமித்தமாக ஒரு ஆணைச்சீட்டு இருந்ததால் அதன் மூலம் முதல் ரக சீட்டை பெற்றுக்கொண்டு

அமர்ந்து கொண்டேன். எனது சீற்றிலிருந்து இரண்டு சீற்றுகள் தள்ளி ஓரமாயிருந்த இருக்கையில் அவள் அமர்ந்திருந்தாள். புகைப்பட காட்சி களைபோல அசைந்து கொண்டிருந்த புகையிரத்தில் யன்னல் காட்சிகளும், மந்தகாரமான ஒரு இசையும், உயர் ரக உணவுகளின் வாடையும் என்று அந்த பேட்டி முழுவதும் எனக்கு பழக்கப் படாத வாசனையாகவே இருந்தது.

அடுத்தடுத்த புகையிரத நிலையங்களில் நிற்கவில்லை புகைப்பட காட்சிகளைப் போல அசைந்து கொண்டிருந்த புகையிரத்தில் யன்னல் காட்சிகளும், மந்தகாரமான ஒரு இசையும், உயர் ரக உணவுகளின் வாடையும் என்று அந்த பெட்டி முழுவதும் எனக்கு பழக்கப் படாத வாசனையாகவே இருந்தது. புகையிரதம் அடுத்தடுத்த நிலையங்களில் நிற்காமல் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. அவள் தனது பிங்க் நிற கைப்பையினுள் இருந்து கிழிந்து பல ஒட்டுகள் இடப்பட்ட ஒரு சில காகிதக் குவியலை என்றும் சொல்லலாம் எடுத்தாள், நீளமாக கறுத்த நிறப் பேணையால் அந்த ஒரு குவியல் கடிதங்கள் எழுப்பட்டிருந்தன. எனது மனதின் உள் ஆழங்களில் ஒரு வகையான குழப்பம் ஊடுருவிக் கொண்டிருந்தது. குளிரான அந்த புகையிரத பெட்டியினுள் அவள் சிந்திய சில துளிக்கண்ணீரும் பனிப் பளிங்கு போல விழுந்தது. எப்போதும் உன் அன்பில் ஹாமில் டன் என்று முடிந்திருந்தது. என்னை ஆசவாசப் படுத்திக் கொண்டேன். இது தொடராத ஒரு அங்கு, ஆனாலும் ஏதோ ஒன்று என்னில் நெருடுவதைப் போல

இருந்தது, இப்போது அந்த கண்ணீர் அமிலம் போல மாறி அந்த கடிதங்களை எறித்து விடும், அவன் இவளை விட்டு விட்டு சென்றிருக்க வேண்டும், திடீரென வானம் மாறியிருந்தது ஒரு மந்தாரமான இருள், அவன் நடந்து புகையிரத்தின் வெளிக்கதவு வரை நடந்தாள், நான் எனது ஒளிப்பட கமராவை தயார் செய்தேன் அவளை படம் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும் அந்த அற்புத தருணத்தை, மந்தார மழையில் சோகம் நிரம்பிய அந்த பெண் முகத்தை, எனது பக்கத்தில் முகம் திரும்பவே இல்லை அது மழையை வெறித்தது. பின் மழை முழுவதுமாக அவளது முகத் தை அளைந்து கொண்டிருந்தது.

பெட்டியின் நடுவில் யின் னிக் கொண்டிருந்த மஞ்சள் விளக்கு மழை கழுவிய பெண் உடல், வெள்ளை நிற நீளமான ஆடையுடன் நின்றிருந்தாள். கேமராவின் ஒளிச்சேர்க்கைகளை தயார் செய்துகொண்டேன். பிறகு அதன் இறுதி செயற் பாடாக அழுத் த காத்திருந்தேன் ஒரே கிளிக் அவள் சிகிக்கொள்ள வில்லை, சட்டென்று ரயிலிலிருந்து சூதித்துவிட்ட அவளை என்னால் காப்பாத்த முடியாமலே போனது. அந்த புகைப்படத்தை மீண்டும் ஒரு தடவை பார்த்த போது அந்த இடத்தில் மஞ்சள் கறுப்பு கலந்த வெற்றிடம். அன்பு கலந்த வெற்றிடம் என்பது மனதின் சரடுகளில் தேங்கி இருக்கின்ற ஒரு வகை நடுங்க வைக்கும் உணர்வு, அவள் இறந்துவிட்டாள் என் பதை விட மனத் தால் நேசிக்கப்படும் பெண்ணின் இறப்பு என்பது அன்பு கலந்த வெற்றிடம், அந்த

வெற்றிடத்தை நான் உருவாக்கி வைத்திருந்தேன், ஹாமில்டன் என்ற விபத் தில் ஏற்கனவே இறந்து போயிருந்த அவளுடைய காதலனை பற்றி அறிந்திருந்தேன், அதனால் அவளது வீட்டின் கதவை தட்டியபோது ஏதுமற்ற ஒரு ஆர்வம் என்னில் இருந்தது. விழிப்புணர்ச்சி,

பிறகு

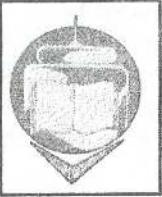
கதவை திறந்த அவளின் தாயின் கண்களை பார்த்தேன், முடிந்த வரை நேருக்கு நேராக பார்க்க முடியவில்லை, ஒரு குற்றவுணர்ச்சி நான் அவளை நேசித்தேன், அவளது ஞாபகங்கள் எனது மனதின் சரடுகள் நான் அவளுடன் வாழ்வதன் பொருட்டு அவளை பின் தொடர்ந்தேன், பாதி திறக்கப்பட கதவின் முன் நின்றிருந்த அவளது தாயின் முன் முழுந்தாளிட்டு அமர்ந்தவாறு அவரின் முகத்தை வெறித்து பார்த்தேன், கண்ணீர் வெட்டப்பட்ட பால் மரத்தின் பாலினை போல அந்த தாயின் கண்ணிலிருந்து பீரிட்டது

பிறகு

அந்த கண்ணீரின் முழுமையையும் எனது உச்சந்தலையில் விழுமாறு செய்தேன்.

என்

ஒரு தாயின் கண்ணீர் எப்போது நிலத்தை அடைகிறதோ அப்போதே ஒரு மனிதனின் வாழ்வு அர்த்த மற்றதாகின்றது.

பொன் விடுதலைக்கு அநுராதபுரம் ஸாஹிரா கல்லூரி சமூகத்தின் பாடசாலை

■ கலாபுவணம் அன்பு ஜவஹர்வூர்

திலக்கையிலுள்ள இருபத்தெந்து நிர்வாக மாவட்டங்களில் 7,179 வர்க்க கிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட மிக பெரிய மாவட்டம் அநுராதபுர மாவட்டமாகும். புள்ளிவிபர திணைக்களத்தின் 2017 ஆம் ஆண்டு இற்றைப்படுத்தப்பட்ட தகவலின்படி இந்த மாவட்டத்தின் மொத்த சனத்தொகை 9,18,100 ஆகும். இந்தச் சனத்தொகையில் 8.4 வீதத்தினர் முஸ்லிம்களாவர். இத்தொகை சுமார் 78,000 ஆகும். இத்தோடு சுமார் நான் காயிரம் இந்து மத மக்களும் இம்மாவட்டத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பண்ணைய பெருமை மிகக் குறிம்மாவட்டத்தின் தலைநகரான அநுராதபுரம் பிரதேசத்தில் முஸ்லிம்களின் குடியிருப்பு தொடர்பாக பல நூற்றாண்டு கால தகவல்கள் உள்ளன. மகாவம்சத்தின் குறிப்புகளின் படி இல்லாம் மதம் தோன்ற முன்னரே கி.மு 437களில் பண்டுகாபய மன்னன் அரபு வியாபாரி களுக்கு அநுராதபுரத்தில் காணிகள் வழங்கியதாக குறிப்பிட்டுள்ளது. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ படையெடுப்பால் அநுராதபுரம் நகரம் நிர்மலமாகியதால் முஸ்லிம்கள் இடம் பெயர்வு ஒன்றை சந்தித்தனர்.

13ஆம் நூற்றாண்டில் கூழங்கை சிங்கை ஆரியனால் பருத்தித்துறை மற்றும் தென்மராட்சி பகுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட மூஸ்லிம்கள் சிலரும் அனுராதபுரத்தில் வந்து குடியேறினர். பின்னர் முசலி போன்ற இடங்களில் இருந்தும் இப்பகுதிக்கு மூஸ்லிம்கள் வந்து குடியேறியதாக வரலாற்றுச் சான்றுகள் உண்டு. 1681இல் ரொபட் நொக்ஸ் எழுதிய நூலில் இங்கு மலபார் மக்கள் குடியிருப்பு தொடர்பாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உக்குபண்டா கருணாநந்த எழுதிய வலிசிங்க ஹரிச்சந்திர பற்றிய நூலில் 25ஆம் பக்கத்தில் உள்ள தகவல் ஒன்றை 18 ஆம் நூற்றாண்டில் மூஸ்லிம்களின் இருப்பு தொடர்பான ஒரு பதிவாகக் கொள்ளலாம். வலிசிங்க ஹரிச்சந்திரவின் வருகையின் பின்னர் இன விகிதாசாரம் எவ்வாறு மாறியுள்ளது என்பதை இங்கு கண்டு கொள்ளலாம்.

	1871	1881	1891	1901	1911
இந்து	260	570	924	1605	1958
பெளத்தம்	131	332	892	1063	1821
கத்தோலிக்கம்	117	209	374	547	845
இஸ்லாம்	194	189	318	457	735

மேற்சொல்லப்பட்ட தகவல்களின்படி அனுராதபுரம் பிரதேசத்தில் இந்து மத மக்களே (தமிழர்கள்) அதிகமாக வாழ்ந்ததாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இரண்டாவது இடத்தில் மூஸ்லிம்கள் உள்ளனர். வலிசிங்க ஹரிச்சந்திர வருகையின் பின்னர் சுமார் 40 ஆண்டுகளில் இந்த விகிதாசாரம் மாற்றமடையும் வித்தையே மேற்சொல்லப்பட்ட புள்ளி விபர அட்வணை காட்டுகின்றது. அனுராதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள சுமார் 120க்கு மேற்பட்ட மூஸ்லிம் கிராமங்களில் 65 மூஸ்லிம் பாடசாலைகள் உள்ளன. அனுராதபுரம் நகர பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 1876 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ் மொழியில் கல்வி கற்க எந்த பாடசாலையும் இருக்கவில்லை. சுவர்ணபாலி மகளிர் வித்தியாலயம் என இன்று அழைக்கப்படும் தேசிய பாடசாலை 1876 ஆம் ஆண்டு “திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்” என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதலாவது பாடசாலை ஆகும்.

இதன் பின்னர் 1898 ஆம் ஆண்டு புனித வளானார் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1939-ஆம் ஆண்டு இந்து மாணவர்கள் கல்வி கற்க பாடசாலை ஒன்று ஆரம்பிக்க ஆரம்ப முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டதாயினும் 1944-ஆம் ஆண்டே தமிழ் மக்கள் கல்வி கற்க ஒரு பாடசாலை ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இதுவே பிற்காலத்தில் விவேகானந்தா தமிழ் மகா வித்தியாலயம் ஆகியது.

கணிசமான தொகையினராக அநுராத புரம் பழைய நகரின் முக்கிய பல பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வந்த நூற்றுக்கணக்கான முஸ்லிம் மாணவ மாணவிகள் மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்று பாடசாலை களிலுமே பரவலாக கல்வி கற்று வந்தனர். இஸ்லாமிய மத, கலாசார விழுமியங்களினைப் பேணி கல்வி கற்கும் எந்தவித வாய்ப்பும் அன்றிருக்க வில்லை. 1954ஆம் ஆண்டு இடை நிலை கல்வியை பூர்த்தி செய்த சில இளைஞர்களின் சமுதாய பற்றுடன் கூடிய தீர்க்க தரிசனத்துடனான சிந்தையில் உருவான எண்ணக் கருவே இன்று பொன்விழா கானுகின்ற அநுராதபுரம் ஸாஹிரா கல்லூரியாகும். இப்பாடசாலையின் தோற்றத்திற்கு அத்திபாரமாக வை.எம். எம்.ஏ. என்று அமைக்கப்பட்ட அநுராதபுரம் முஸ்லிம் வாலிபர் சங்கம் அமைந்தது.

கடந்த 50 ஆண்டுகளில் அநுராதபுரம் ஸாஹிரா கல்லூரி தொடர்பாக ஆவண வெளியீடுகளின் பொறுப்பாளனாக செயற்பட்ட எனக்கு, வாழும்போதே இந்தப்பில்லையும் இந்த விழாவையும் காண அறிய வாய்ப்பை தந்த அவ்லாஹுத்தஆலாவுக்கே புகழனைத்தும் உரித்தாகும்.

1954ஆம் ஆண்டு கருவான விதை உருவாகி வெளியாக 14 வருடங்கள் எடுத்தன. அநுராதபுரம் முஸ்லிம் வாலிபர் சங்கத்தின் அங்கத்தவர்கள் பல்வேறு வகையான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு 1967ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 25ஆம் திகதி இன்-

றைய ஸாஹிரா கல்லூரிக்கு அடிக்கல் நாட்டும் முயற்சி வரை முன்னெடுத்துச் சென்றனர்.

இந்த முயற்சியில் ஆர்வத்துடன் முழு முச்சாக ஈடுபட்டு வந்த பதினொரு பேர்களே பாடசாலையின் ஸ்தாபகர் களாக கணிக்கப்பட்டு பல்வேறு பதிவுகளில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

எம்.எஸ்.ஹுமைஸன் (தலைவர்), எம்.அமீர் சுல்தான் ஜே.பி. (செயலாளர்), பி.எம்.ஏ. சாகுல் ஹமீட் (பொருளாளர்), எம்.எம்.ரி.தீன், ஏ.எஸ். எம்.தூகூப் ஜே.பி, எம்.ஏ.ரஹுமான், ஏ.ஏ.ஹீட், பி.எஸ்.ஏ.கபூர், ஐ.எஸ்.எம். இப்ராஹிம் தாஹா, பி.எம். அன்சார், எல்.ஏ. மஜீட் ஜே.பி. ஆகியோர்களேயாவர்.

இங்கு கட்டிக்காட்டுப்பட்டுள்ள பதினொரு ஸ்தாபக அங்கத்தவர் கணுடன் ஏ. எம்.முஸ்தபா, எம். அதான் ஜாபிர் போன்றவர்களும் இந்த முயற்சியில் கட்டிட குழுவுடன் ஒத்துழைத்த அநுராதபுரம் முஸ்லிம் வாலிபர் சங்க அங்கத்தவர்களாவர். மேற் சொல்லப்பட்ட கட்டிட குழு தனது பெரும் முயற்சியினால் அநுராதபுரம் நகர மக்களிடமிருந்தும் வர்த்தகர்களிடமிருந்தும் நிதி சேர்த்து 73"x17" அளவில் கட்டிடமொன்றைக் கட்டி 1967ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத் தது. இன்றைய ஸாஹிரா கல்லூரி அமைந்துள்ள சுமார் நான்கு ஏக்கர் காணியை பெறுவதிலும் தனியான

முஸ்லிம் பாடசாலை ஒன்றுக்கான அனுமதியை பெறுவதிலும் இந்த ஸ்தாபகர்கள் பட்ட கஷ்டங்களும் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளும் சொல்லும் தரமன்று.

1968ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நான்காம் திங்கி 48 மாணவர்களுடனும் அதிபராக எஸ்.சி.ஐனுல் ஹக்குடனும் மேலும் மூன்று ஆசிரியர்களுடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று வட மத்திய மாகாணத்தில் உள்ள ஒரோயொரு தயிழ் மொழி மூல தேசிய பாடசாலையாக கல்விப் பணியாற்று கின்ற அனுராதபுரம் ஸாஹிரா கல்லூரி "சமூகத்தின் கல்லூரி" என்று இங்கு தலைப்பு பெறுகின்றமைக்கு சுமார் 40 வருட காலம் ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை விட பெரும்பாலான உதவிகள் கல்லூரி சமூகத்தால் கிடைத்து வருகின்றமையே காரண மாகும். பொன்விழா நிகழ்ச்சிகளுக்கு பாடசாலை சமூகத்தினர் வழங்கி வருகின்ற உதவிகள் கூட இதை மேலும் வலியுறுத்துகின்றது.

1970களில் பெற்றோர், ஆசிரியர் சங்கத்தால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டிடம், சி.பி.மொஹமட் நிறுவனத் தால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட 60x20 அடி அளவிலான கட்டிடம் உட்பட இன்று வரை பல்வேறு பெள்கை வளங்களை பெற்றோர்கள், பழைய மாணவர் சங்கம், பழைய மாணவிகள் சங்கம், பாடசாலை அபிவிருத்தி சபை, ஸ்ரீ வங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ், அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ், மெக்டா (MECDA) இயக்கம், பேம் (FAME) எனப்படுகின்ற அனுராதபுர மூஸ்லிம் கல்வி அமைப்பு, எமெக்டா (AMECDA) இயக்கம், அனுராதபுரம் மொவரிதீன் ஜமம் ஆப்ஸ்விவாயல், ஜாமிதீ கத்ஜா

அறுபது இலட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பொருள் உதவிகள் இதற்கு இன்னொரு சான்றாக இங்கு எடுத்துக் கூறலாம். கடந்த 50ஆண்டுகளில் பல வேறுபட்ட அமைப்புக்கள் இப்பாடசாலைக்கு பங்களிப்பு செய்து வருகின்றன.

இந்த சமூக, சமய, அரசியல் இயக்கங்களை இங்கு பட்டியல்படுத்த வேண்டியத் தேவை உள்ளது. கடந்த 50 ஆண்டுகளில் அனுராதபுரம் முஸ்லிம் வாவிபர் சங்கம், முஸ்லிம் லீக் அனுராதபுரம் கிளை, முஸ்லிம் பொதுநல சேவா சங்கம், தினபதி வாசகர் சங்கம், இல்லாமிய சோசலிச முன்னணியின் அனுராதபுரம் கிளை, ஸ்ரீ வங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் மூஸ் லீம் வாவிப முன் னணி அனுராதபுரம் கிளை, அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் வாவிப முன்னணியின் அனுராதபுரம் கிளை, பெற்றோர், ஆசிரியர் சங்கம், அனுராதபுர மாவட்ட ஹிஜ் ரா குழு, இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சி இயக்க அனுராதபுர மாவட்டக் கிளை, அனுராதபுரம் முஸ்லிம் கலாசார பொதுநல சேவா சங்க அனுராதபுரம் கிளை, பாடசாலை அபிவிருத்தி சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம், பழைய மாணவிகள் சங்கம், பாடசாலை அபிவிருத்தி சபை, ஸ்ரீ வங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ், அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ், மெக்டா (MECDA) இயக்கம், பேம் (FAME) எனப்படுகின்ற அனுராதபுர மூஸ்லிம் கல்வி அமைப்பு, எமெக்டா (AMECDA) இயக்கம், அனுராதபுரம் மொவரிதீன் ஜமம் ஆப்ஸ்விவாயல், ஜாமிதீ கத்ஜா

1968ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நான்காம் திகதி 48 மாணவர்களுடனும் அதிபராக எஸ்.சி.ஜனுல் ஹக்குடனும் மேலும் மூன்று ஆசிரியர்களுடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று வட மத்திய மாகாணத்தில் உள்ள ஒரேயாறு தமிழ் மொழி மூல தேசிய பாடசாலையாக கல்விப் பணியாற்று கிண்ற அநுராதபுரம் ஸாஹிரா கல்லூரி "சமூகத்தின் கல்லூரி" என்று இங்கு தலைப்பு பெறுகின்றமைக்கு சுமார் 40 வருட காலம் ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை விட பெரும்பாலான உதவிகள் கல்லூரி சமூகத்தால் கிடைத்து வருகின்றமையே காரண மாகும்.

ஜாம் ஆ மஸ் ஜித், ஓ.ஜி.எம் அமைப்பினர், உ/தர வின் ஞான அபிவிருத் தி செயற் திட்ட உறுப்பினர்கள் போன்ற பல சமூக, கல்வி, அரசியல், சமய அமைப்பு களினதும் நூற்றுக் கணக்கான தனி நபர்களினதும் முயற்சி மற்றும் தியாகத்தினாலும்தான் இந்த கல்லூரி 1968.01.04 அன்று அநுராதபுரம் மூஸ்லிம் கனிஷ்ட வித்தியாலயம் என ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 1972ஆம் ஆண்டு ஸாஹிரா என்ற நாமம் பெற்று 1974 ஆம் ஆண்டு மகா வித்தியாலயமாகி, க.பொ.த சா/த, உ/த வகுப்புகளின் சகல பிரிவுகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1 ஏபி தர பாடசாலையாகி, 1996 ஆம் ஆண்டு தேசிய பாடசாலை என்ற அந்தஸ் த்தைப் பெற்று இன்று அநுராதபுரம் ஸாஹிரா கல்லூரியாகி உள்ளது.

இந்த 50 ஆண்டுகளில் சுமார் ஜயாயிரம் மாணவர்கள் கல்வி கற்று வெளியேறி உள்ளதோடு இவர்களில் பலர் வைத்தியர்களாக, சட்டத் தரணிகளாக, நிர்வாக சேவையைச் சேர்ந்தவர் களாகவும் நூற்றுக் கணக்காணவர்கள் ஆசிரியர்களாக,

இராணுவ, கடற்படை, விமானப் படை, பொலிஸ்படை உட்பட சேவைகளில் உயர் அதிகாரிகளாக, தாதி, அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், கிராம சேவையாளர் போன்ற பல்வேறு அரச தொழில்களில் ஈடுபட்டு இக்கல்லூரி யின் வெளியீடுகளாக தம் மை இனங்காட்டி வருகின்றனர்.

தற்போது சுமார் 1,200 மாணவர்கள் கல்வி கற்று கொண்டும் 64 ஆசிரியர்கள் சேவையாற்றிக் கொண்டும் இருக்கும் அநுராதபுரம் ஸாஹிரா கல்லூரியில் இதுவரை கடமையாற்றி சென்றுள்ள, கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் மொத்த ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 317 ஆகும். கடந்த 50 வருடங்களில் பதினெந்து அதிபர்கள் கடமையாற்றி உள்ளதோடு இவர் கள் பலரின் அர்ப்பணிப் பான சேவையாலும் சிறப்பான வழிகாட்டவினாலும் மேல் எண்ணிக்கை இடப் பட்டுள்ள ஆசிரியர்களின் பணியினாலும் அநுராதபுர ஸாஹிரா, வளங்கள் குறைந்த நிலையிலும் கல்விசார், புறக்கிருத்திய பணிகளில் சாதனை நிகழ்த்தி வருவதாக பேசப்படுகின்ற பாடசாலையாக உள்ளது.

அநூராதபுரம் ஸாஹிராவின் அதிபர் கலாக எஸ்.சி.ஐனுல் ஹக் ஜே.பி., எம்.ரி.எம்.ஹனிபா, என்.ஆர்.தாஜாதீன், எஸ்.ஏ.சி.எம்.இனனுா, ஐ.ஏ.ஜெஜில், எம்.ஏ.அன்வர் பாட்ஷா, ஜே.ஏ.ரஹுப், ஏ.எச்.எம்.கித்திக் ஜே.பி, கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா ஜே.பி, என்.எஸ்.முக்தார், எம்.எல்.இஸ்.மாயில், என்.எஸ்.மர்லியா, கே.பரீது, ஏ.அப்துல் சமது, எம்.கே.எம்.ஐ.ஏ.பர் ஆ.கி.யோர் கடமை யாற்றியுள்ளனர்.

கல்லூரியின் வரலாற் றில் ஒரு முறையே கொண்டாடப்படக்கூடிய பொன் விழாவை எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருந்த சமயம் 21.11.2016. அன்று அதிபர் பதவியையேற்ற இன்றைய அதிபர் எம்.கே.எம்.ஐாபரின் வழிகாட்டலின் கீழ் இன்றைய பொன் விழா நிகழ்வுகள் பாடசாலையின் பெற் நோர்கள், பழைய மாணவர்கள், நலன் விரும்பிகள் உட்பட பலரின் பங்களிப் போடு வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகின்றது. இந்த பொன் விழாவை முன் னிட்டு அதிபரின் திட்ட மிடலாலும், அனுகு முறையினாலும் பாடசாலையின் முகப்புகள், காவலரை, அழகு படுத்தல், Green Project உட்பட பல்வேறு வேலைத் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப் பட்டு வருகின்றன. பாடசாலைக்கு CCTV கெமரா வசதியும் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அப் பணியினை இப்பாடசாலையில் 1999 ஆம் ஆண்டு க.பொ.த. சாதாரணதா வகுப்பிலும், 2002 ஆம் ஆண்டு க.பொ.த. உயர்தா

வகுப்பிலும் கற்ற மாணவர் குழு இணைந்து மேற்கொண்டுள்ளது. மேலும் பாடசாலையின் பெயரை வாயில்களில் பொறித்தல், தொழில் நுட்ப பீடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டல் உட்பட பொன் விழாவை சமூக மயமாக்கல், மாணவர்கள், பெற் நோர் களுக்கான ஆலோசனை கருத்துறங்குகள் என பல்வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் செயற் படுத்தப் பட்டுள்ளன.

இந்த 50 ஆண்டுகளில் கூர்க் கூரியிரும் மாணவர்கள் கல்வி கற்று வெளியேறி உள்ளதோடு வெய்க்களின் பலர் பல்வேறு அரசு நொழில்களில் ஈடுபட்டு கீங்கள்வரும்போது வெளியேறுகிறார்கள் தும்பு னொங்காட்டி வருகின்றார்.

அநூராதபுரம் ஸாஹிரா மூல்லிம் மகா வித் தியாலயம் என அரசாங்க பதிவுகளில் இருந்த பெயர், பாடசாலை அதிபரின் முயற்சியால் “ஸாஹிரா கல் லூரி அநூராதபுரம்” என உத்தியோக பூர்வமாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது. அத்தோடு தொழில் நுட்ப பீடத்தை இக்கல்லூரியில் ஆரம்பிக்க அனு மதியும் கிடைத்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

2017 ஆம் ஆண்டு பொன் விழா முயற்சியால் மேற்கொள்ளப்பட்ட விஷேட செயற் திட்டம் காரணமாகவும் மாணவர் களின் திறமையாலும், ஆசிரியர்களின் அர்ப்பணிப்பாலும் பெற் நோர்களின் ஒத்துழைப்பாலும் 2017 ஆம் ஆண்டு, 50வருட வரலாற்றில் 92 வீதமான

கணிசமான தொகையினராக அநுராதபுரம் பழைய நகரின் முக்கிய பல பிரதோசங்களில் வாழ்ந்து வந்த நூற்றுக்கணக்கான முள்ளிம் மாணவ மாணவிகள் மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்று பாடசாலைகளிலுமே பரவலாக கல்வி கற்று வந்தனர். தீஸ்ராமிய மத, கலாசார விழுமியங்களினைப் பேணி கல்வி கற்கும் எந்தவித வாய்ப்பும் அன்றிருக்க வில்லை. 1954-ஆம் ஆண்டு இடைநிலை கல்வியை பூர்த்தி செய்த சில கிளைஞர்களின் சமுதாய பற்றுடன் கூடிய தீர்க்க தரிசனத்துடனான சிந்தனையில் உருவான எண்ணக் கருவே இன்று பொன்விழா காணுகின்ற அநுராதபுரம் ஸாஹிரா கல்லூரி யாகும். இப்பாடசாலையின் தோற்றுத்திற்கு அந்தியாரமாக வை.எம். எம்.ஏ. என்று அமைக்கப்பட்ட அநுராதபுரம் முள்ளிம் வாலிப்ர சங்கம் அமைந்தது.

மாணவர்கள் க.பொ.த (உ/த) வகுப்பில் கல்வி கற்க தகைமை பெற்று சாதாரணதரத்தில் சித்திபெற்றுள்ளனர். பத்து மாணவிகள் 9 "ஏ" சித்திகளை பெற்றுள்ளமை இதுவரை எட்டப் படாத சாதனையாகும். 32 மாணவ, மாணவிகள் 5 "ஏ" சித்திகளுக்கு மேல் பெற்றுள்ளனர்.

இதே போன்று தரம் ஐந்து புலமைப்பரிசில் பரிட்சையிலும் 2017 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட முதல் இடங்கள் இரண்டும், நான்காம் இடமும் எமது மாணவர்களுக்கு கிடைத்துள்ளது.

அந்துடன் 2018 ஆண்டு தரம் ஒன்றில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர் களுக்கு Golden kids என்று நாமம் தூட்டப் பட்டு புத்தகப்பை உட்பட கற்றல் உபகரணங்களும் வழங்கப்பட்டன.

நகரத்திட்டமிடல், நீர் வழங்கல் அமைச்சர் ரவுப் ஹக்கீமின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் சுமார் 35 இலட்சம் ரூபா செலவில் நீர் சுத்திகரிப்பு தொகுதியும்,

15 இலட்சம் ரூபா செலவில் மைதான திருத்தப் பணியும் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. அநுராதபுரம் மாவட்ட பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினர் இஷாக் ரஹ்மானால் தொழில்நுட்ப பீடத் துக்கான அடிக்கல் நடப்படவுள்ளது. இக்கல்லூரியின் 50 வருட கால வரலாற்றில் முதல் முறையாக நாட்டின் தலைவரான ஜனாதிபதி அதிமேதகு மைத் திரிபால சிறிசேன இங்கு நடைபெறும் பொன் விழா நிகழ்வில் பிரதம அதிதியாக கலந்து கொண்டு புதிய மூன்று மாடி நிர்வாக பல்துறை கட்டிட தொழியை திறந்து வைப்பது இக்கல்லூரி வரலாற்றில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக் கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

பழைய மாணவர்கள் தனியாகவும், வகுப்பு ரீதியாகவும் குழுக்களாகவும் இணைந்து ஆர்வத்துடன் பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களை செய்து முடித்துள்ளனர். க.பொ.த.(உ/த), க.பொ.த(சா/த) வகுப்புகளில் கடந்த காலங்களில் கல்வி கற்ற மாணவர்கள்

தமிழ்மை குழுமக்களாக அடையாளப் படுத்த பல்வேறு வியடங்களை செய்துள்ளனர். அடுத்து விவேஷ்டமாக குறிப்பிட வேண்டிய விடயம் 1997 ஆம் ஆண்டு முதல் 2001ஆம் ஆண்டு வரை இப்பாடசாலையில் தமிழ் மொழி மூலம் கல்வி கற்று தரும் 5 புலமைப்பரிசில் பர்ட்டைசையில் தித்தி பெற்று கொழும் பு ரோயல் கல்லூரியில் கல்வி கற்று பின்னர் கல்போனியா பல்கலைக்கழகத்தில் கணினி பொறியியலாளராக பட்டம் பெற்று அமெரிக்காவில் வசிக்கும் கோசல வீரங்க ஹெமச்சந்திர என்ற சிங்கள மொழியை தாய் மொழியாக கொண்ட பழைய மாணவர் எமது

பாடசாலையில் திறன் வகுப்பறை (Smart class room) ஒன்றுக்கு தேவையான ஏழு இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான உபகரணங்களை அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார். அந்த வகுப்பறையும் இன்று ஆரம்பித்து வைக்கப்படவுள்ளது.

எமது கல்லூரியின் 50 வருட கால வரலாற்றை ஆவணப் படுத்தும் பெட்டகமாக 206 பக்கங்களை கொண்ட பொன் விழா மலரொன்று இரண்டு வர்த்தக பெருமக்களின் உதவியால் 2018.04.27 இன்று வெளியாகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பொன் விழா
மாணவர் வாழ்த்துக்கள்

படிகள்
தினாநே திலக்தீய திதை

அநுராதபுரம்
 நயன்பார்கள் இலங்கிய குழு

சிறப்புக் கவிஞர்

நீரின்றி அமையாது உலகு

உலக நீர் தினம் இன்று
பொய்யாமொழிப் புலவன் சொன்னான்
நீரின்றி அமையாது உலகு என்று அன்று
நீர்

உலகம் செழிக்க
இறைவன் வழங்கும் அருட்கொடை
உண்பவர்க்கு உணவுப் பொருளை
விளைவித்துக் தருவது நீர்
பருகுபவர்க்குத் தானும் உணவாக
இருப்பதும் நீர்
நீரைத் தருவது மழை
மழையின்றி உயிரில்லை
உயிரின்றி உலகில்லை.

வாடும் பயிரைக் கண்டுவாடிய
வள்ளலார் வாழ்ந்தபூமி இது

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கி
துப்பார்க்குத் துப்பாய தாஉம் மழை எனும்
திருக்குறள் கற்றுத் தெளிவுபெறு
உலகின் ஒருபெரும் பகுதி கடலானாலும்
கடலின் நடுவே பயணம் போனால்
குடிநீர் தருவது யாரோ
வாலியின் பாடல் வரிகள் இவை

கடல் நீர் மழை நீராய் மாறி
உலகை உயிலிக்கும் குடிநீராகிறது
மடல் பெரிது தாழை
மகிளினிது கந்தம்
உல் சிறியரென்றிருக்க வேண்டாம்
கடல் பெரிது
தண்ணீருமாகா அதனருதே சிற்றுரால்
உண்ணீருமாகிவிடும் என்ற
பழஞ் செய்யுள் படித்துணரு

- தாஸிம் அகமது -

கண்ணிரும் நீர்தான்
களிப்பிலும் வெளிவரும் கவலையிலும் வெளிவரும்
கண்ணிரும் நீர்தான்
சுவைத்துப்பார் உவர்க்கும்
குடிப்பதற்குத் தவிடுமா?

நீரைப் பேணும் நல்லவழிகளைப்
பாரைப் போற்றப் பயன்படுத்துவோம்

நீர் - அது நீயல்ல
உண்ணவிட உலகை வாழுவைக்கும்
திரவம்
H2O என்பது அதன் சுருக்கம்
இரு வாயுக்களின் சங்கமம் நீர்
எண்ணிப்பார் இறைவனின்
மகத்துவத்தை
நீரில்லா உலகை நினைத்துப்பார்
நின்றுபார், வாழ்ந்துபார்
இமையினுள்ளே கண்ணிருந்தும்
இமையை எவரும் நினயாது
இருப்பது போல் இருக்காதே
நீரை, அதன் நிலைத்தை
மகத்துவத்தை, நின்று நினைத்துப்பார்

கங்கை சென்று நீராடும்
யாத்திரிக்கிடம் கேள்
கங்கை நீரின் மகத்துவத்தை
கதைக்கதையாய்ச் சொல்லுவான்
ஸம் ஸம் கிணற்றுநீரின் அற்புதம்
உலகம் உள்ளவரை ஊறும்
ஹாரிக்கொண்டேயிருக்கும்

நீரே கிடைக்காது
நிலைகுலைந்து வாழ்வோரையும்
நினைத்துப்பார்
ஆபிரிக்காவின் கிராமப் புறங்களில்
ஏன் எமது நாட்டிலும்
எத்தனைபேர்
நீருக்காக நன்நீருக்காக
நெடுஞ்தாரம் பயணிப்பதை
நினைந்து நெஞ்சுருகு

களாங்கமில்லா நீரைக்
கட்சி அரசியலாக்கிக்
கேவலப்படுத்தும் கேடுகெட்ட நிலை
நம் நாட்டில்தான் நடக்கிறது

நெஞ்சில் நீரைப்போல்
சுரமிருந்தால்
நீரைப்பற்றி இரண்டுவரியாவது எழுது

வேண்டாம் இந்த அணு உலைகள்
விளையும் நிலங்கள் பாரெங்கும்
நீண்டு கிடப்பதைப்பார்
பாரில் நீரின் பஞ்சத்தால்
பாதி வாழ்க்கை வாழ்வோரை
நேரில் சென்று பார்த்து விடு

அவர்களுக்காய்
உப்பு நீரைக் குடிநீராக்கும்
உயரிய பணியினைச் செய்துவிடு

அதோ பார்
உமது வீட்டின்
குளியலறையிலும்
நீ தினமும் நடந்துபோகும்
தெருக்கோடியில் இருக்கும்
நீர்க்குழாயிலும்
ஓயாது தொடர்ச்சியாக
நீர் வடிந்து கொண்டிருக்கிறதே
நீர் அதனைக் கவனிக்கமாட்டாயா?
ஓய்யு நீர்,
நீர் ஒரு மனிதன்தானா சொல் !

முஸ்லிம்களின் தமிழ் லைக்கியத் தொண்டு

■ நேகம் கைவசியாட்

லைக்கியங்களில் முஸ்லிம்கள்.

முஸ்லிம்களுக்கும், இலக்கியத்திற்குமிடையே ஆரம்ப காலந் தொட்டே நெருங்கிய தொடர்பிருப்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்றே. இஸ்லாம் கற்பித்துத் தருகின்ற இயற்கையான அழகியல் மனோநிலை காரணமாக பல்வேறு மொழிகளிலும் முஸ்லிம்கள் இலக்கியங்களில் தடம்பதித்துள்ளனர். முஸ்லிம்கள் எப்போதும் ஒரு “கஸ்தாரி வியாபாரி”யைப் போல, அவர்கள் பேசுகின்ற மொழிகளுக்கும் ஏதாவது மணம்வீசும்படி காணிக்கை செய்து விட்டுத்தான் சென்றிருக்கிறார்கள். இப்படியான முஸ்லிம்களின் பரந்து விரிந்த உலகளாவிய இலக்கியப் பணிகளிலே எகிப்தைச் சேர்ந்த இமாம் பூசரி, பாரசீகப் பெருங்கவிஞர் களான உமர் கைய்யாம், சஅதி, பிரத்வலி, பலஸ்தீனத்தின் இப்பனு தைமியா, இல்யாஸ் நஜிமுத்தீன், குறாசனில் பிறந்த நாறுத்தீன் அப்துல் ரஹ்மான் மற்றும் ஜாவிது நாமா, விக்வா போன்ற அமர காவியங்களைப் படைத்த அல்லாமா இக்பால் போன்றோர் இன்றும் ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இவர்கள் இஸ்லாத்திற்கு பெருமை சேர்த்த அதே நேரம், இஸ்லாத்தின் மூலம் இலக்கியங்களுக்கும் பெருமை சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

இல்லாம் தமிழுலகில் காலுரண்றிய பழைய மையானது. தமிழ் பொழுதுகளில் தமிழ் பேசும் மூஸ்லிம்களும் இதே பணியை தமிழ் இலக்கியத்திற்கு கிண்சிற்றும் குறைவின்றி செய்து முடித்தனர். அவர்கள் தமிழை அழுகுறக் கற்றுனர்ந்து, அதிலே தேர்ச்சி பெற்று தமிழிலக்கிய வார்ப்புக்களைத் தமிழிலே வடித்து தமிழுக்கு அனிசேர்த்த இவ்வரும் பணியைச் செய்தனர். இவைகள் பெளத்த, வைணவ, சைவ, சமண நெறிகள் மூலம் வளம் பெற்றிருந்த தமிழ் மொழியை இன்னும் சிறப்புறச் செய்தது. அதே நேரம் அவை அடுத்த சமயத்தவரது தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்புகளுக்கு சற்றும் குறைந்த தரத்தில் இருக்கவில்லை என்பதை மாற்று மத இலக்கியவாதிகளே ஒத்துக் கொள்வார்.

முஸ்லிம்களின் பண்களியியும் பற்றிய நூலிலும்
தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே “இல்லாமிய இலக்கிய காலம்” என்று வகுத்து வரலாறு எழுதத்தக்க அளவுக்கு மூஸ்லிம்கள் நான்கு நூற்றாண்டு காலம் தமிழ் இலக்கியம் சமைத்தார்கள். பாரதி சகாப்தத்தின் உதயம் வரை தமிழ்க் கவிதையின் ஊற்றுக்கண் வரண்டு போகாமல் பாதுகாத்தவர்கள் மூஸ்லிம்கள் என்பதே உண்மை.

முஸ்லிம்களின் தமிழிலக்கியப் படைப்புக்கள் பரவலானது,

இப்புறிதவின் பின்னால் தான் கவிக்கோ அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள் உலக இல்லாமிய தமிழிலக்கிய மாநாட்டின் (1999) தலைமையரங்கள் கவிதையிலே இப்படிப் பெருமைப் பட்டுக் கொள்கின்றார். இதிலே மூஸ்லிம்கள் இரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமான இலக்கியங்களை தமிழுக்கு வகுத்தளித்துள்ளனர் என்பதை நெஞ்சயர்த்திச் சொல்லிக் காட்டுகின்றார்.

நாமோ இல்லாத்தை தமிழாக்கியவர்கள் தமிழை இல்லாமாக்கியவர்கள்

மக்கா இருபிக்கு
 மாங்கைத் தமிழை
 நிக்காலி முடித்தவர்கள்
 கம்மா முடிக்கவில்லை
 “சுராயிரம்” மஹராம் ஈந்தே
 மணமுடித்தோம்”

அரபு மூலம் வளம்பெற்ற தமிழ் மொழி இன்னும், மூஸ்லிம்கள் மூலம் அரபு, உருது, பாரசீகம் போன்ற மொழிகளிலிருந்த பரவலாக பல சொற்கள் இலக்கியத்திற் புகுந்து தமிழன்னைக்கு அணி சேர்த்தது. இதன் உச்ச கட்டமாக தமிழும் அறபும் ஒன்றிணைந்த புதிய ஒரு கருத்துப் பரிமாற்ற எழுத்து மொழியாக “அறபுத் தமிழ்” துளிர்த்தது. இவ்விரண்டு காரணிகளும் மூஸ்லிம்களின் பாரிய சேவைகளில் அடங்குவதாகும்.

இப்படியாக தமிழை இல்லாமாக்கிய “மூஸ்லிம் புலவர்களின் இலக்கியங்களிலே பிற மத கண்டனங்களையோ, தம் வசப் படுத்தும் பிரசார உத்திகளையோ காண முடியாது. மூஸ்லிம்கள் தம் சமயத்தைப் பேண வேண்டுமென்ற சிறிய நோக்கமே இவற்றில் தென்படுகின்றது” என்று திரு. வி.செல்வநாயகம் அவர்கள் ஒரு நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். அதேபோல் இல்லாம் அல்லாத சில விடயங்கள் இவ்விலக்கியங்களிலே இழையோடி யிருப்பதை பண்டைய இலக்கியங்களை துறைபோகக் கற்கும் போது கண்டு கொள்ளலாம். அது தனியான ஆராய்ச்சிக்குரிய பகுதியாகும்.

தமிழிலக்கிய கிரந்த வகைகளில் மூஸ்லிம் களின் படைப்பாற்றல் தமிழிலக்கியப் பரப்பிலே 96 தொண் ஞாற் றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் உண்டு. இவைகளில், அநேகமானவற்றில் மூஸ்லிம்களும் கால்பதித்து பல்வேறு இலக்கியங்களைப் படைத்து தமிழை செழிப்புறச் செய்துள்ளனர்.

அந்தாதி, அம்மானை, அலங்காரம், ஆற்றுப்படை, உலா, ஏசல், காப்பியம், கலம்பகம், கும்மி, குறவஞ்சி. கீர்த்தனை, கோவை, ஞானம், பதம், பரணி, பள்ளு, பிள்ளைத்தமிழ், சதகம், சிந்து, மஞ்சரி, மாலை, லாவணி, வண்ணம், வாழ்த்து, தாலாட்டு, தூது போன்ற இலக்கிய வகைகளிலேயே மூஸ்லிம் புலவர்களின் அநேக இலக்கியப் படைப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. அப்பிரபந்தங்களிலே இன்னும் மக்கள் மனங்களிலிருந்து நீங்கா இடம்பெற்று வாழ்கின்ற பிரபலமானவைகளின் சுவடுகள் சில:

காப்பிய வகை: கம்பராமாயணத்தின் தரத்தையொத்த காப்பியமொன்றாக “சீராப் புராண”த்தைக் குறிப்பிடலாம். கம்பனின் கவித்தன்மைக்கு சீரா ஒன் றும் குறைந்ததாயில்லை. இன்னும், புதுகுல் ஷாம், இராசநாயகம் என்பன காப்பிய வகைகளுக்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

இந்தத் தலைமுறையிலேயே வாழ்கின்ற புலவர் ஜின்னா சரிபுத்தீன் அவர்கள் வரலாற்று நூல்களை காப்பியங்களாக்கியதோடு, பதினொரு காப்பியங்களை தமிழுக்கு யாத்தது தமிழின் மீது முஸ்லிம்கள் கொண்ட தீராக் காதலை உணர்த்தப் போது மானது.

பிள்ளைத்தமிழ் வகை: நுபிகள் நாயகம் பிள்ளைத்தமிழ், பாத்திமா நாயகி பிள்ளைத்தமிழ், முஹியித் தீன் ஆண்டகை பிள்ளைத்தமிழ் போன்றன இவ்விலக்கிய வகைகளுக்கு உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

மாலை வகை: “முதுமொழி மாலை, இறதுல் மாலை, பெண்புத்தி மாலை, அதபு மாலை, இராசமாணி மாலை”. என்பன அதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

அம்மானை வகை : நபியவதார அம்மானை, பப்பரத்தியர் அம்மானை. ஆற்றுப்படை வகை: புலவராற்றுப்படை அந்தாதி வகை: நானையந்தாதி ஏசல் வகை: ஏசற் கண்ணிகள் கோவை வகை: ஆசாரக் கோவை கலம்பகம்: மக்கா கலம்பகம். முஸ்லிம்களின் தமிழிலக்கியப் புத்தருவாக்கம்.

இவைகளை விடவும் தமிழ் இலக்கியத் துறையிலேயே இல்லாத முஸ்லிம் களால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட படைப்போர், முனாஜத்து, கிள்ஸா,

மஸ்அலா மற்றும் நாமா போன்ற புத்தம் புதிய இலக்கிய வகைகள்தான் முஸ்லிம்களின் தனித்துவத்தை இன்னும் எடுத்துச் சொல்கின்றன. இவ் விலக்கிய வகைகளை முஸ்லிம்கள் அறிமுகப்படுத்தியது மட்டுமன்றி முஸ்லிம்கள் மட்டுமே இவற்றில் என்னற்ற இலக்கியக்கருவுங்களைத் தந்துள்ளனர்.

01. படைப்போர்

இப்பிரபந்தத்தின் பெயர் தமிழ்ச் சொல்லாக இருந்தாலும் இது முஸ்லிம்களுக்கே உரிய சிறப்பு இலக்கிய வகையாகும். இவ்வகையான இலக்கியங்களை வேறேந்த நாட்டு இலக்கியங்களிலும் காண முடியாது. அதைவிட அறபு மொழி இலக்கியத் தில் கூட இத்தகைய கருத்தைத் தரக்கூடிய இலக்கிய வகைகளைக் காணக் கிடைப்பதில்லை என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால், பழைய ஆங்கில இலக்கிய வகையைான் றான War balled என்பதற்கு சமமான சிறப்பியல்பு களைக் கொண்டுள்ளதாக ஒப்பீட்டாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இதில் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் இடம்பெற்ற போர்களைப் பற்றிய வர்ணனை மட்டும் விறுவிறுநடையில் விருந்தாக்கப் பட்டிருப்பதே இதன் சிறப்பம்சமாகும்.

உதாரணம். : இறவுகுல் கூல் படைப் போர், சையிதத் துப் படைப் போர், ஐந்து படைப் போர்.

02. முனாஜத்து.

இவ்வரபுச் சொல்லின் பொருள் “இரகசியமாக உச்சரித் தல்” என்பதாகும். இது ஒரு தொழிற் பெயராகும். ஆழ்வார், நாயன் மார்களின் பக்தி இலக்கியங்களை விட பக்திச் சுவை சொட்டச் சொட்ட இம்முனாஜத்துக்கள் எல்லோரையும் கவர்ந்ததோடு, எளிதில் விளங்கக் கூடிய வகையிலும் அமைந்த ஒரு பக்தி இலக்கிய வகையாகும். ஆசிர் வாதத்தை, அருளைப் பெரும் பொருட்டு பாடப்படும் ஒரு முறையாக இது இருந்தது. அல்லாஹ் வையும், அவனது நன்மாராயனம் பெற்ற நபிமார்கள், அடியார்களின் புகழையும் கூறியிரந்தும் பாடல் களாக இவை அமைகின்றன. எந்த ஒரு முஸ்லிம் புலவராவது அல்லாஹ் வின் பெயரிலாவது ஒரு முனாஜத்தைப் பாடாமல் சென்றதில்லை. பெரிய இலக்கியங்களில் ஒரு பகுதியாகவும், பாடலாகவும் இவ்விலக்கியங்களைக் காணலாம்.

- ◆ ஆனந்த சாஹித்யத்தில் உள்ள பல முனாஜத்துகள்
- ◆ சங்கீத சிந்தாமணியில் உள்ளவை
- ◆ முனாஜத்து மாளிகை
- ◆ நவநீத பஞ்சத்திலுள்ள றகுமான் பெயரிலும், முகையதீன் ஆண்டகை பெயரிலுமான முனாஜத்துகள்.

03. கிள்ஸா.

இவ்வரபுச் சொல் “கதை, கதை சொல்லுதல்” என்று தமிழில்

வழங்கப்படும். முஸ்லிம் பெரியார் களின் வாழ்வினை செய்யுளிலும் உரைநடையிலும் இயற்றி முஸ்லிம் பொது மக்களுக்கு முன்மாதிரி மனிதர்களாகக் காட்டும் வரலாற்றுக் காவிய முயற்சியாக இது அமைந்தது. ஒய்வு நேரத்தை அரபிகள் கதை கேட்டுக் கழிப்பதில் ஆர்வமா யிருந்தனர். இவை பெரும்பாலும் சமயச் சார்புடையதாக இருப்பதோடு, கேட்பதற்கு ஏற்ற வகையில் நகைச் சுவை அமைப்பில் இருப்பதால் பொதுமக்களால் விரும்பப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த இஸ்லாமியர்களும் இம்முறையைப் பின்பற்றி காவியம் இயற்றினர்.

உ-ம்: யூசுப் கில்ஸா, சைத்துரன் கில்ஸா, பீவி மர்யமுடைய கில்ஸா, சுல்தான் சிக்கந்தர் துல்கர்ணைன் கில்ஸா

04. முஸ்லீமா.

இச்சொல் “குஷல்” என்ற அரபுச் சொல்லின் அடியாய் வந்ததாகும். இதற்கு கேள்வி, பிரச்சனை போன்ற கருத்துகளுண்டு. இஸ்லாம் மதத்தை பொதுமக்கள் எளிதில் அறியக் கூடியதாக இஸ்லாம் சமயம் சம்பந்தப்பட்டதாக ஒருவர் வினா எழுப்ப மற்றொருவர் விடை பகரும் பாணியில் இவ்விலக்கிய நூல்கள் அமைந்துள்ளன. இதுவும் முஸ்லிம் களுக்கே உரிய சிறப்பு இலக்கிய

உ-ம்: நூறு மஸ்அலா, ஆயிரம் மஸ்அலா (அதிசய புராணம்), மணம்புரி மஸ்அலா, வெள்ளாட்டி மஸ்அலா.

05-நாமா.

பிறமொழி சாஸ்திரங்கள் தமிழில் செய்தல் வேண்டுமென்ற பாரதியின் அவாவை அவருக்கு முன்னமேயே முஸ்லிம்கள் நிறைவேற்றியுள்ளார்கள் என்பதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு நாமா இலக்கிய வகையாகும். பாரசீக இலக்கியத்திலே “நாமோ” என்றொரு இலக்கிய வகை காணப்பட்டது. இச்சொல்லை முஸ்லிம் புலவர்கள் திரிபு படுத்தி “நாமா” என்ற பெயரில் புதுவகைப் பிரபந்தமொன்றாக செய்தனர். ஒரு நூல், கதை, வாழ்க்கை, வரலாறு அல்லது நிகழ்ச்சி போன்ற கருத்துகளை இச்சொல் தரும். சமய நிகழ்வுகளை இது விளக்கு வதாயிருக்கும்.

உ-ம்: மிஃறாஜ் நாமா, நூர் நாமா, நஸீகத்து நாமா.

தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் முஸ்லிம் களின் பங்களிப்பை அறிந்தால் முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழிக்கு அந்நியமானவர்கள் அல்ல என்பதை உணர்வர்தோடு “இல்லாம் எங்கள் வழி, இன்பத்தமிழ் எங்கள் மொழி” என்று உரத்துச் சொல்லலாம்.

உசாவல்கள்:

ஆய்வராங்கக் கோவை உலக இல்லாமிய தமிழிலக்கியமாநாடு-2002.
இல்லாமிய இலக்கிய வளர்ச்சி எஸ்.எம். ஹனிபா.
கலையும் பண்பும் - பிழையன்பன்
இல்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பாழிவுகள் - எஸ்.ஏ. சையத் மௌலானா.

To the Dress Choice

New Looks
Fashion Store

Thurukkaragama, Kahatagasdigiliya

கண் டுப்பாக ஆண்களுக்கே...

ஷப்தீன் நிலார்

அன்றிரவு நான் வீடு சென்ற பின்பு என் மனைவி இரவு சாப்பாடு பரிமாரிக் கொண்டிருந்தாள். நானும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே அவளின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு சொன்னென், எனக்கு விவாகரத்து வேண்டும் என. ஆனாலும் எனது வெண்டுகோளுக்கு அவள் கோபப்படவோ அலட்டிக்கொண்டதாகவோ எனக்குத் தோன்றவில்லை. மாறாக அவளது மென்மையான குரலில், ஏன் இந்த திழர் முடிவு என திரும்பக் கேட்டாள். நான் மெளனமாக இருந்தேன். அதனாலோ என்னவோ அவள் கோபப்பட்டது போல் அவள் முகம் மாறியது. திழரென அவள் சாப்பிடுவதை இடையில் நிறுத்திக் கொண்டவளாக கையில் இருந்த கரண்டியை சுவருக்கு வீசி, நீயெல்லாம் ஒரு ஆம்பிளையா எனக் கத்தினாள்.

அன்றிரவு நாம் இருவரும் கட்டிலில் மெளனமாகவே இருந்தோம். அவள் அழுது கொண்டே இருந்தாள். திழரென நான் இந்த முடிவுக்கு வருவதற்கான காரணத்தை அறிய அவளுக்கு ஆர்வமாகவும் ஆவலாகவும் இருந்திருக்கும் என்பதை நான் அறிவேன். இருந்தும் எனது அன்பையெல்லாம் க்கு கொட்டியிருந்ததால் மனைவியின் ஏக்கத்தை நான்

பொருட்படுத்தவில்லை. அவள் மீது எனக்கு ஒரு சிறு அனுதாபமே இருந்தது. காதல் இருக்கவில்லை.

நான் ஒரு பெரிய குற்றம் இழைக் கிழேன் என எனது உள்மனது உறுத்தினாலும் எனது விவாகரத்து விண்ணப்பத்தை தயார்செய்யும் போது, நாங்கள் இப்போது இருக்கும் வீடு, கார், எனது கம்பெனி பங்கில் 30 வீதம் என என் மனைவிக்கு கொடுக்க விருப்பம் தெரிவித்து விவாகரத்து விண்ணப்பத்தை அடுத்த நாள் காலை அவளது கையில் கொடுத்தேன். கையொப்ப மிட்டுத் திரும்பக் கேட்டு, என்னை நெருப்பு கொட்டும் கோபத்தோடு பார்த்து அந்த விண்ணப்பத்தை துண்டுதுண்டாக கிழித்து ஏறிந்தாள். கடைசியில் கோபத்தால் என்னைத் தூற்றி விம்மி விம்மி அழுதாள். இது நான் ஏற்கனவே எதிர்பாரத்த விடயமாகும். ஆகவே எனது விவாகரத்து ஓரளவு யதார்த்தமாகி விட்டது என நான் உணர்ந்து கொண்டேன்.

அடுத்த நாள் காலை அவளும் தனது விவாகரத்து நிபந்தனைகளை, என்னிடம் விதித்தாள். என்னிடம் இருந்து அவனுக்கு எதுவும் தேவைப்படவில்லை. ஆனால் ஒரு வேண்டுகோள் இருந்தது.

முதலாவது, எதிர்வரும் மாதம் வரை இந்த விடயத்தை தள்ளிப் போட

வேண்டும். காரணம், மாதக் கடைசியில் மகனின் இறுதிப் பர்ட்சை இருந்தது. அது வரை நமது பிரச்சினைகள் மகனது காதுகளுக்கு எட்டக் கூடாது என்பது. சில நேரங்களில் இந்த விடயம் மகனுக்கு தெரிய நேரிட்டால் அவனது மனம் குழப்பமடைந்து பர்ட்சை பெறு பேறு களிலும் தாக் கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடும் என நினைத்து அவள் வேண்டுகோள் விடுப்பது எனக்கும் நியாயமாகப் பட்டது.

அடுத்த நிபந்தனையானது, எமது திருமண நாளன்று தன்னை திருமண அறையிலிருந்து வீட்டு முன் ஹோலுக்கு தூக்கிவந்த நிகழ்வை நினைவுபடுத்தினாள். அதேவாறு மாதம் முடிய மட்டும் தன்னை ஹோலுக்குத் தூக்கிக் கொண்டு வர வேண்டும்.

இதை சிந்திக்கும் போது அவனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதோ என எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. இருந்தும் கடைசி சொற்ப நாட்கள் தானே ஏன் வீண் பிரச்சினைகள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென நினைத்து அவளது கோரிக்கைக்கு இணங்கினேன்.

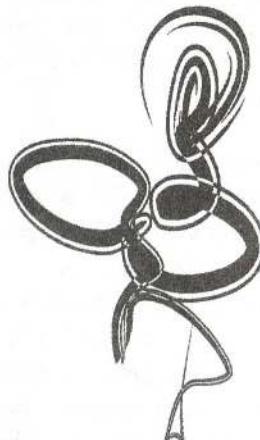
முதல் நாளன்று அவளை அறையிலிருந்து தூக்கிக் கொண்டு வரும் போது எம்மிருவருக்கும் அது புது வித அனுபவமாக வே தோன்றியது. அப்போது என் மகன்

மகிழ்ச்சியால் கை தட்டி பாப்பா பத்து வருடங்களாக எனக்கு பாட்டுப் பாடினான். அந் திகழ்வு வாழ்க்கைத் தந்த பெண். 5ம், 6ம் எனக்கு மிகவும் வேதனையளித்தது. நாட்கள் சுமப்பது எனக்குக் கடினமாக இருக்கவில்லை. காரணம் அவள் மெலிந்து கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தேன்.

மகனுக்குத் தெரிய வரக்கூடாது என
என் காதுக்குள் முனுமுனுத்தாள்.
பின்பு அவளை ஹோலில் இறக்கி
விட்டேன்.

இரண்டாவது நாள் தூக்கிக் கொண்டு வரும் போது, முன்னைய நாள் புதுமை தென்படவில்லை. அவள் என் நெஞ்சில் நெருக்கமாகக் காய்ந்திருந்தாள். அவள் அணிந்திருந்த ஆடையின் வாசம் எனக்குப் பிடித்திருந்தது. அவளது முகத்தில் சுருக்கம் விழுந்திருந்தது. இளமையும் குறைந்திருந்தது. முடியும் இடைக்கிடை நரைத்திருந்தது. இதை யோசிக் கும் போது நீண்ட நாட்களாகவே நான் அவளுடன் நெருக்கமாவும், அந்யோன்யமாகவும் இருக்கவில்லை, பார்க்கவில்லை என்றவொரு குற்றவுணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டது. மேலும், அவளைத் திருமணம் செய்த பின்பு அவளுக்காக என்ன தான் செய்தேன் என என் உள்மனது என்னிடம் வினவியது.

மீண்டும் நான்காம் நாள் சமந்து வரும் வேளை மிகவும் நெருக்கமாகவே இருந்தாள். மீண்டும் நாம் இறுக்கமடைந்த ஒர் உணர்வு ஏற்பட்டது. அவள் தானே கடந்த

ஒரு நாள் காலை கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டிருந்த போது என் சிந்தனை சிறகடித்துப் பறந்தது. இவ்வளவு காலமாக தனது ஏக்கங்களையும், கவலைகளையும் சுமந்துகொண்டு எவ்வாறு தான் இந்தப் பெண் பொறுமையாக வாழ்கிறாரோ என்ற சிந்தனையில் அவளை நெருங்கி அவளது தலையை வருடினேன். அந்நேரம் என் மகன் ஓடி வந்து “அப்பா இப்போது அம்மாவைத் தூக்கும் நேரம்” என நினைவு காட்டினான்.

இப்போது நான் அம்மாவைத் தூக்கிக்கொண்டு வருவது ஒரு பிரியமான நிகழ்ச்சியாக என் மன்னித்து விடு, மறந்து விடு, தூக்கிக்கொண்டு வருவது ஒரு என்னால் விவாகரத்து செய்ய முடியாதன.

மகனுக்கு அமைந்திருந்தது. அவன் இருக்கும் வேளைகள் தன் மகனை அணைத்து முத்தம் கொடுப்பாள். அப்போதெல்லாம் நான் என் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்வேன். மீண்டும் என் மனம் என் மனைவி பக்கம் மாறி விடுமோ என்ற அரசத்தில்.

சற்று நேரத்தில் நான் அவளைக் கொண்டேன். தானாகவே

அவனது கைகள் என் கழுத்தைக் கொர்த்துக் கொண்டது. நானும் அவளை இறுக அணைத்துக் கொண்டேன். எமது திருமண நாளன்று அணைத்துக் கொண்டது போல, அப்போது அவளின் சவாசக் காற்று என் நெஞ்சை சூடாக்கியது. ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் என் கையில் விழுந்ததையும் நான் உணர்ந்தேன்.

மாதத்தில் கடைசி நாள் நான் அவளை சுமந்துகொண்டு வரும் போது, என்னால் ஒரு அடி கூட முன் னால் எடுத்து வைப்பது கடினமாக இருந்தது. நான் இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

நான் எனது காரை வேகமாக ஓட்டிக் கொண்டு ஐப் பார்க்க போனேன். அவன் மேல் மாடியில் இருந்தாள். அவளிடம் நான் கூறினேன். என்னை

நடந்தவைகள் எல்லாமே புரிந்து விட்டது. இனிமேல் என்ன செய்வது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். திருமணம் முடித்த தினம் என் மனைவியை என் வீட்டுக்கே அழைத்து சென்றேன். அப்போது நான் அவளுக்கு வாக்களித்தது நினைவுக்கு வந்தது. அதுதான் “யிர உள்ள வரை உன்னோடு தான் வாழ்வதாக.”

இன்று நான் என் மனைவியை மகிழ்ச்சியுடன் பார்க்க வீடு செல்லும் போது பூக்கடை தென்பட்டது. கூடவே ஒரு வாழ்த்து மடலும் வாங்கினேன். பூக்கடை சேவகி என்னிடம் கேட்டாள், சார், வாழ்த்து மடலில் என்ன எழுதித் தர? என்று. சிறு புன் னகையுடன் நான் கூறினேன், தினமும் மன மகிழ் வுடன் உன்னை சுமந்து செல்வேன் உயிர் உள்ள வரை, என பூக்கடை சேவகி அழகாக எழுதிவிட்டு சிரித்த முகத்துடன் அட்டையை என்னிடம் நீட்டினாள். ஏன் சிரிக்கிறாய் என்றேன். இல்லை சார் உங்கள் மனைவி கொடுத்து வைத்தவள் என்றாள்.

அப்போது தெரிய வந்தது, சற்றுமுன் நான் வெளியில் போயிருந்த சமயம் நித்திரயிலேயே அவள் கட்டிலில் உயிர் பிரிந்து விட்டதாக.

பின்னர் தான் நான் விசாரித் தலைகளில் இருந்து தெரிய வந்தது, அவள் சில மாதங்களின் மூன்று கொடிய நோயொன்றால் பீடிக்கப் பட்டிருந்ததாக. நான் ஜயுடன் அதிக நேரம் செலவிட்டதால் என் மனைவியைப் பற்றி தேட நேரம் இருக்கவில்லை. மேலும் என் மனைவிக்கு தெரிந்திருந்தது, கூடிய சீக்கிரம் தன் உயிர் பிரிந்து விடக்கூடுமென்று.

அவளுக்கு தேவைப்பட்டது விவாகரத்து விடயம் எல் லாம் மகனுக்குத் தெரிந்து விடக்கூடாது என்பது மட்டுமே.

எனது மகனின் கண்களுக்கு, அவளது தாயின் ஒரு அன்பான கணவனாகவே புலப்பட்டேன். கடைசி முறையாக என் மனை வியை அறையில் இருந்து வெளியே தூக்கிக் கொண்டு வருகிறேன்.

எம்.ரி.எம். யூனுசின்

முன்றாம் ஸத்துப் பக்னகை

- நஜிமுதீன்

மழுத்து இலக்கியப் பரப்பில் கிழக்கிலங்கைக்கு தனி இடமுண்டு என்ற பேராசிரியர் றமீஸ் அப் துல்லாஹ் வின் அணிந்து ரயிடன் வெளிவந்துள்ளது காத்தான்குடி எம்.ரி.எம். யூனுசின் “முன்றாம் சாமத்துப் புன்னகை” எனும் கவிதை நூல்.

எம்.ரி.எம். யூனுஸ் தேரிய வாசிப்பு நிறைந்த படைப்பாளி என்பது. அவரது கவிதைகளை வாசிப்பவர்கள் விளங்கிக்கொள்வார்கள். தனது வாழ்வில் கண்ட அனுபவங்களையும் தனது அகச் சூழலில் உணர்ந்து கொண்ட அனுபவங்களையும் கவிதை மொழி கொண்டு செவ்வைப்படுத்தி நமது கவிதை வெளிக்கு கொண்டு நிறுத்தியிருக்கின்றார்.

கவிதையின் அழகையும் உணர்ச்சிப் படிமாங்களையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டு தனது கவிதையை செதுக்கியிருப்பது யூனுசின் வளர்ச்சியாக பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

தனது சமூகத்தின் மீதான பிரக்கருணையை முன்றாம் சாமத்தை நொருக்கிப்போடும் வரிகளுக்காக அவர்களுக்கு நின்று படைத்துள்ளமை அவரது சமூக ஆர்வத்தை பறைசாற்றுகின்றது.

பாட்டினவார்த்தீ

உ.நிசார்

ஆபத்தீன் ஆசிரியர் 40 வருட கால ஆசிரிய சேவையின் பின் ஒய்வு பெற்றவர். அதன் பிறகு கூட அவர் ஆரோக்ஷியமாகவும் திட்காத்திரமாகவும் இருந்தார். அதிகாலை நான்கு மணிக்கே துயில் விட்டு எழுவதை அவர் பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். அப்பழக்கத்தை அவர் சிறுவயதில் இருக்கும் போது அவரது தந்தையாரே ஏற்படுத்தி இருந்தார். அதனால் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் தருணங்களில் அவர் தனது தந்தைக்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்ளத் தவறுவதில்லை.

நேரகாலத்துடனேயே அவர் தனது காலைக் கடன்களை முடித்துவிட்டு, வழு எடுத்து, சுபற்ற நேரத் தொழுகையை முடித்து, திருக்குர்ஆனில் சில வசனங்களை ஓத காலை ஆறு மணியாகி விடும். அதன் பிறகு தொலைக்காட்சியில் அன்றாடச் செய்திகளைப் பார்த்துக் கேட்ட பின்பு, காலை ஏழு மணியளவில் உணவை அருந்தி முடித்து விடுவார்.

காலை உணவுந்திய பின் சிறிது ஒய்வு எடுத்துக் கொள்ளும் அவருக்கு விட்டுத் தோட்டத்தில் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் அளவில் வேலைகள் இருக்கும். தூப்பரவு செய்தல், உரமிடுதல், நீர் ஊற்றுதல், காய்கறிகளைப் பறித்தல் என அது நீண்டு கொண்டு போகும்.

பத்து மணியளவில் சிறிது ஒய்வு எடுத்துக் கொள்ளும் அவர் குளித்து விட்டு தனது பொதுப் பணிகளுக்காகத் தயாராவார். சமூகக் குறை நிறைகளைக் கண்டு அவற்றுக்குப் பரிகாரம் செய்வதில் அவருக்கு மிகுந்த விருப்பம் இருந்தது. அவ்விடயமாக சில சமயங்களில் அவரைத் தேடிக்கொண்டு சிலர் அவரது விட்டுக்கு வருவார்கள். இன்னும் சில சமயங்களில் அவர் சிலரைத் தேடிக் கொண்டு அவர்களது வீடுகளுக்குச் செல்வார். இறைவனுக்கும் தன்னை அண்டி இருப்பவர்களுக்கும் நம்பிக்கையாகவும் விசுவாசமாகவும் நடந்து கொண்ட அவர் தினமும் வாணோலியில் ஒலிபரப்பாகும் இரவு ஒன்பது மணிச் செய்தியையும்,

அதன் பிறகு ஒலிப்பறப்பாகும் ஜனாஸா எனக்கு ஞாபகம் ஈக்கு.”
அறிவித்தல்களையும் கேட்டு விட்டே
நித்திரைக்குச் செல்வார்.

ஜனாஸா அறிவித்தல்கள் ஒலிப்பறப்பாகும் போது அவர் அவற்றை நன்கு காது கொடுத்துக் கேட்பார். தான் அறிந்த தெரிந்த யாராவது மரணித்து இருந்தால் அடுத்த நாள் கட்டாயம் அந்த ஜனாஸா நல்லடக்கத்தில் கலந்து சிறப்பித்து வருவார். ஜனாஸா வீடு எவ்வளவு தொலைவில் இருந்தாலும் சிரமம் பாராது, அவர் அங்கே கட்டாயம் பிரசன்னமாகி இருப்பார்.

அன்றோரு நாள்கூட மிகத் தொலைவில் நடைபெற்ற ஜனாஸா ஒன்றுக்கான அறிவித்தல் வாணொலி யில் ஒலிப்பறப்பாகிக் கொண்டிருந்தது.

“இன்னாலில்லாஹி வழின்னா இலைஹி ராஜிஹன்.” ஜெமீலா, ஜனாஸா அறிவித்தலக் காது கொடுத்துக் கேட்டங்களா?

“ஜனாஸா அறிவித்தலக் கேட்டேன் தான். தார் என்ன் டு குறிப்பில்லயே.”

“அது வேறு தாருமல்ல. நான் பென்ஷன் எடுக்கக்குள்ள வேல செஞ்ச ஸ்காலுக்குப் பக்கத்து ஊட்டுல ஸந்த பெரிய மத்தியம்தான் காலமாகி ஈக்குறாரு.”

“நீங்க அந்த காலத்துல அஸ் ஸமது மத்தியம் என்ட ஒத்தரப்பத்தி எடக்கெட சென்னது

“நீங்க சரி. அவர்தான் மௌதாகி ஈக்குறாரு. நான் நாளைக்கு அங்க பெய்த்து அந்த ஜனாஸா நல்லடக்கத்துல் கலந்து கொள்ள வேணும்.”

“இங்க ஈந்து அந்த எடத்துக்கு எவ்வ தாரம்? நான் நெங்ச்சியேன், நாறு கிலோ மீட்டர் ஈக்குமெண்டு.”

“தாரத்தப் பாக்க ஏழா. நான் அந்த ஜனாஸா ஊட்டுக்குப் போகவே வேணும்.”

“நீங்க ஏந்த நேரமும் கை வலி, கால் வலி, தல வலி என்னு செல்லிக் கொண்டே ஈக்குறீங்க. அதால் ஒங்கள் மட்டும் தனியா அங்க அனுப்பி வச்ச ஏழா. அப்பிடி நான் ஒங்களத் தனியா அனுப்பி வச்சா புள்ளாக்ஞம் எனக்குக் கொற செல்லுவாங்க. செரமம் பாக்க ஏழா. அப்ப நானும் ஒங்களோடு பொறுப்பட்டு வாயேன். ரெண்டு பேருமா அந்த மையத்தூட்டுக்குப் பெய்த்திட்டு வருவோம்.”

“ஜெமீலா அது மிச்சமே நல்லம். பத்து வருஷத்துக்குப் பெற்குதான் நான் அந்த ஊருக்குப் போகப் போயேன். அந்த ஊருல ஏராளமான மாத்தங்கள் இப்ப நடந்தீக்குமெண்டு நான் நெங்ச்சியேன். அப்ப இன்ஷா அல்லா, நாங்க நாளைக் காலையில் சுபஹத் தொழுதுடு அந்தப் பயணத்தத் தொடங்குவோம். நல்ல காரியம் ஒண்டுக்குத்தானே நாங்க போயோம். அல்லா எங்களுக்குக் கிருபை செய்வான்.”

அதன் படி அடுத் தநாள் அதிகாலையிலேயே எழுந்த ஆப்தீன் ஆசிரியரும் அவரது மனைவியும் சுபஹூ நேரத் தொழுகையை முடித்து வீட்டு, தமது ஊர்ப் பிரதேசத்திலிருந்து சுமார் நூறு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் அமைந்திருந்த ஜனாஸா வீட்டுக்குச் செல்ல பஸ்தரிப்பு நிலையத்துக்கு வந்து, அங்கிருந்த பஸ் ஒன்றில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டனர்.

அதிகாலை என் பதால் பஸ்ஸில் அதிக சனக்கூட்டம் மோதவில்லை. அதனால் அங்கு பயணஞ் செய்த பயணிகளுக்கு அது ஆறுதலாக இருந்தது. பஸ் சிறிது தூரம் பயணம் செய்ததும் ஆப்தீன் ஆசிரியருக்கு பல வருடங்களுக்கு முன்னைய கால நினைவுகள் அவரது எண்ணங்களில் கழல ஆரம்பித்தன.

அன்று அவருக்கு அரசியல் இடமாற்றம் ஒன்றே கிடைத்திருந்தது. அதனால் அதை இரத்துச் செய்து கொள்ளும் எந்த முயற்சியிலும் அவர் இறங்கவில்லை. வீட்டில் தனது மனைவி மக்களுக்கு, தாய் தந்தையரின் துணை இருந்ததனால் இடமாற்றத்தை ஏற்க முற்பட்டு இதே போல ஒர் அதிகாலையில் புறப்பட்டு வந்த அவர் அந்தப் பாடசாலையை அடைந்தார்.

ஆற்றான்றுக்குப் பக்கத்தில், வயல்வெளி ஒன்றால் கூழப்பட்ட, இரம்மியமான கூழல் ஒன்றிலேயே பாடசாலை அமைந்திருந்தது. எப்போதும் இயற்கையின் எழிலை

ரசிக்கும் அவரின் உள்ளத்துக்கு அது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

அன்று அதிபரிடம் சென்று தனது கடமையை ஏற்றுக் கொண்ட அவருக்கு தங்குமிட வசதிகளையும் அதிபரே செய்து தருவதாக உறுதியளித்திருந்தார். அதன் படி பாடசாலை விடும் தருவாயில் சக ஆசிரியர் ஒருவரின் வீட்டில் அவருக்குத் தங்குமிட வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டது.

தங்குமிடம் பாடசாலையில் இருந்து நடந்து செல் லும் தூரத்திலேயே அமைந்திருந்தது. அது அவருக்கு வசதியாக இருந்தது. அதுமட்டுமல்ல அந்த வீடு ஒரு சிறிய மலையுச்சியில் அமைந்திருந்ததினால் பார்த்த பூமேல்லாம் மலைகளும், மலைத் தொடர்களும், வயல் வெளிகளும், இறப்பர் தோட்டங்களும் காணப்பட்டன. அதனால் அவருக்கு சதா தென்பட்ட கூற்றுச் சூழல், குடும்பத்தைப் பிரிந்து வந்திருந்த அவரின் மனதுக்கு ஒர் ஆறுதலாக இருந்தது. அவ்வீடில் சக ஆசிரியரும், அவரது தாயாரும், நான்கு வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு சிறுவனும்தான் இருந்தனர். சிறுவனின் தாய் அதாவது ஆசிரியரின் மனைவி ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்பு இறந்து போனதாக அவரிடம் இருந்து அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.

வீட்டில் சிறுவனின் சிறு தொல்லைகளைத் தவிர வேறு எந்தத் தொந்தரவுகளும் இருக்கவில்லை. அத்தொல்லைகளைக்கூட அவன்து

பாட்டி பூதங்களைப் பற்றியும், பேய்களைப் பற்றியும் நினைவு கூர்ந்து அவனைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தாள்.

“ஆதில், அங்க பாரு அந்த மலை. அந்த மலையில் படுத்தீக்குற பூதம் நீ போடுற சத்தத்த கேட்டா ஒடனே இங்க வந்து ஒன்ன அள்ளித் தூக்கிக் கொண்டு போகும்.”

“வாப்பம்மா, பூதம் என்னத் தூக்கிக் கொண்டு பெய்தது என்ன செய்யும்?”

“மகனே, பூதம் ஒன்னத் தூக்கிக் கொண்டு பெய்தது, அதுட பொஞ்சாதிக்குக் குடுக்கும்.”

“அப்ப, அந்தப் பூதத்துட பொஞ்சாதி என்ன செய்யும்?”

“என்ன செய்யுமா? அங்க பாரு அந்தக் கல்லு மலை.”

பூதம் படுப்பதாகச் சொன்ன மலைக்கு எதிர்ப் பூமாக இருந்த உச்சி தட்டையான மலைக்குன்றை அவன் காட்டி நின்றாள்.

“வாப்பம்மா, நேத்து நீங்க சென்னிங்கதானே அந்த மல பூதம் உக்காருந மல எண்டு.”

“மகனே நீ சரி. அந்தப் பூதம் உக்காந்து உக்காந்துதான் அந்த மல தட்டை ஈக்குது. பூதத்துட பொஞ்சாதி அதுட வேலவெட்டிகள் ஒன்ன வச்சித்தான் செஞ்சிகொள்ளப் பாக்கும்

எக்கச்சக்கமான வேலகள் அங்க ஈக்கும். நெல்லுக் குத்த ஈக்கும், மா இடிச்ச ஈக்கும், கொச்சிக்கா அரைச்ச ஈக்கும். இந்த வேல எல்லாத்தயம் நீதான் அதுக்குச் செஞ்சி குடுக்க வேண்டி வரும்.”

இரவு அமைதியாக இருக்கும் போது தூரத்தில் போகும் ரயிலின் சத்தமும் அங்கு கேட்கவே செய்தது. அச்சமயங்களில் சிறுவன் தூக்கம் இன்றி அடம் பிடிக்கும் போது கிழவிக்கு பேய்களின் ஞாபகம் வரும்.

“மகனே கேக்குதா அந்தச் சத்தம். அதுதான் சங்கிலிப் பேய் உருமுற சத்தம். அதால நீ வாய முடிட்டுப் படுத்துக்கோ.”

தாயை இழந்த அந்தச் சிறுவன் அடம் பிடிக்கும் போதெல்லாம் அவனது பாட்டி பூதங்களைப் பற்றியும் பேய் பிசாகுகளைப் பற்றியுமே அதிகமான கதைகளை சொல்லி வைத்தாள். அக்கதைகளைக் கேட்கும் சிறுவன் பயத்தினால் அடங்கிப் போவான். இதே போல, தான் கடமையாற்ற வந்த பாடசாலையில் இருந்த அதிபரும் சில ஆசிரிய ஆசிரியைகளும் பாடசாலைச் சமூகத்தைப் பயம்காட்டி தமக்குச் சாதகமான ஒரு சூழலை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்ததை அவர் நாள்டைவில் உணர்ந்து கொண்டார்.

ஆபத்தின் ஆசிரியர் கற்பிப் பதுடன் நிற்காது இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளிலும் அக்கறை செலுத்து பவராக இருந்தார். அதனால்

தமிழ்த்தினப் போட்டிகள் நாடக்கும் சமயம் தான் எழுதிய ஒரு நாடகப் பிரதியை அதிபரின் அனுமதிக்காக எடுத்துச் சென்றார்.

“மிஸ்டர் ஆப்டீன், நாடகங்கள் சம்பந்தமாக எனக்கு அவ்வளவாக ஒரு அனுபவம் இல்ல. அதனால் நீங்க இந்த நாடகப் பிரதிய சித்தி ஆயிஷா மூச்சரிடம் காட்டுங்களே. அவ சரி கண்டா நான் சரி கண்டது போலத்தான்.”

அதன்படி நாடகப் பிரதி சித்தி ஆயிஷா மூச்சரிடம் காண்பிக்கப்பட்டது.

“ஐயோ சேர், நாடகங்களுக்குப் பிள்ளைகள் தயார் படுத்துறது, அவங்கட படிப்பப் பாழாக்குற ஒரு விஷயம். அது மட்டுமல்ல நாடகங்களுல் நடிக்கிறதும் அதுக்காக வேஷம் போடுறதும் மார்க்கத்துக்கு முரணான விஷயங்கள். அதனால் அந்த முயற் சிய விட்டுஉங்கோ.”

“உச்சர், கல்விய மட்டுமல்ல பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க வேணும். கல்விக்குப் புறம்பான விஷயங்களிலும் அவங்கள் ஈடுபடுத்த வேணும். அப்பதான் அவங்கட ஆளுமை விருத்தி அடியும்.”

“சரி, சரி அப்ப அந்த நாடகப் பிரதிய இங்கால தாங்கோ. நான் அதை வாசித்துப் பார்த்து விட்டு ஒங்களுக்கு ஒரு முடிவு சொல்லுகிறேன்.”

அதன்படி நாடகப் பிரதியை பெற்றுக் கொண்ட சித்தி ஆயிஷா மூச்சர் அதை மேலெழுந்த ரீதியாக வாசித்துப் பார்த்தார்.

“ஐயோ சேர், இதுல பெண் பிள்ளைகளும் நடிக்க வேண்டி வருமே. அது ஊருக்கு கேள்விப்பட்டா எங்களுக்கு வீண் பிரச்சினைகளுல் மாட்டிக் கொள்ள வேண்டிவரும். அதனால் நீங்க இந்த நாடகப் பிரதிய கருட்டி ஒரு மூலயில் வச்சிப் போட்டு வேறு ஏதாவது முயற்சி செய்யுங்கோ. அது உங்களுக்கும் நல்லா இருக்கும். இந்தப் பாடசாலை நிர்வாகத்துக்கும் நல்லா இருக்கும்.”

“உச்சர் இந்த நாடகத்துல ஒரே ஒரு பெண் பாத்திரம் மட்டும்தான் இருக்கு. பெண் பிள்ளைகள் மேடையில் ஏறி நடிக்கிறதுக்கு நீங்கள் விருப்பம் இல்லாவிட்டால் நான் அந்தக் கதாபாத்திரத்துட குரல் திரைக்குப் பின்னால் இருந்து ஒளிக் கச் செய்யுமேன்.”

“ஐயோ சேர், பெண்களுடைய குறவும் அவரத் எண்டத்த நீங்க மறந்திடங்களா? சரி, சரி, தமிழ்த்தின போட்டிகளுக்கு நாடகமொன்றைத் தயாரிச்க மேடையேத்த வேண்டு மென்று நீங்க நினைக்கிறதாக இருந்தா ஆன் பிள்ளைகள் மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கோ. பெண் பிள்ளைகள் விட்டு விடுங்கோ.”

“உச்சர், நீங்க இப்ப பெண்களின் குறவும் அவரத் எண்டு சொன்னிங்க. அப்ப எப்படி நீங்க

என்னோட கதைக்குறிங்க? வயது வந்த ஆண் பிள்ளைகளுக்கு எப்பிடி படித்துக் கொடுக்குறிங்க? பாடசாலைச் சமூகத் தோட எப்பிடி கடமை யாற்றுறிங்க?”

தான் சற்றும் எதிர்பாராத இப்பதிலால் சித்தி ஆயிஷா ஃச்சரின் முகம் சிவந்துவிட்டது. ஆப்தீன் ஆசிரியருக்குப் பதில் சொல்ல அவரின் நா தடுமாறியது.

“சரி, சரி சேர், நீங்கள் சொன்ன விஷயத்த நான் அதிபரோடுயும் நிர்வாகக் கமிட்டியோடுயும் கதைத்துப் போட்டு உங்களுக்கு ஒரு முடிவு சொல்லுபேன்.”

அதன் படி நாடகத் தைத் தயாரிக்க பாடசாலை நிர்வாகம் ஆப்தீன் ஆசிரியருக்கு அனுமதி கொடுத்தது. ஒரு பெண் கதாபாத் திரத்தின் குரல் திரைக்கு மறைவில் ஒலிப்பதற்கும் அனுமதியளித்தது. எனினும் சித்தி ஆயிஷா ஃச்சரினதும் அவருக்குத் துணை நின்ற ஒரு சில ஆசிரியர்களினதும் மிரட்டல்களினால் எந்த ஒரு மாணவியும் நாடகத்தில் குரல் கொடுக்க முன்வரவில்லை. அதன் காரணமாக ஆப்தீன் ஆசிரியர் தனது முயற்சியை நிறுத்திக் கொண்டதை தற்போது நினைவு கூற்றது கொண்டார்.

தரம் ஜெந்து புலமைப் பரிசில் பரிசை, க.பொ.த. (சா.த) பரிசை அல்லது க.பொ.த. (உ.த) பரிசை களில் மாணவர்கள் சித்தியடையும் போது, அவர்களது எதிர்காலக் கல்வி குறித்து அதிகமான பெற்றோர்கள் ஆலோசனை கேட்க வருபவர்களுள்

ஒருவராக சித்தி ஆயிஷா ஃச்சரும் இருந்தார்.

“ஓ.எல்.பாசான் புள்ளகளுட உம்மா, வாப்பா எத்தனையோ பேர் அவங்கட பிள்ளைகள் எந்தத் துறையில் படிப்பிச்சா நல்லதென்டு கேக்க, எங்கட வீட்டுக்கு படை எடுத்து வந்தாங்க. நான் அவங்க எல்லாருக்கும் சொல்லிட்டேன் துனியாவுக்கான கல்விய விட ஆஹிரத் துக் கான் கல் விதான் பொருத்தம். அதனால் மார்க்கக் கல் விய தொடர் ந் தால் தான் நல்லதென்டு. அவங்க எல்லாரும் எங்களுட ஆசோசன கேட்டு வாரது ஏதோ நாங்க நாலுவிஷயங்கள் அறிஞு சி தெரிஞு சி வச்சி இருக்கிறத்தாலதானே.”

அதைக் கேட்டு கொண்டிருந்த அப்துல்லா ஆசிரியர் அவருக்குப் பக்கத்தில் இருந்த கரீம் ஆசிரியருக்கு மௌல்லக் குரல் கொடுத்தார்.

“துனியாக் கல்விய விட ஆஹிரத்துக்கான கல்விதான் செறப்பு என்டு சித்தி ஆயிஷா ஃச்சர் சொன்னது உங்களுக்கும் கேட்டிருக்கும். ஆனா அவட மகன் ஏ.எல்.வகுப்பு விஞ்ஞானப் பிரிவுலதான் படிக்கிறான். ஏதிர் காலத்துல் அவன் ஒரு டொக்டராக் கிறதுதான் தன்ட குறிக்கோள் என்டு அவ எனக்கிட்ட எத்தனையோ மொற சொல்லி இருக்கிறா.”

“அப்துல்லா சேர், அது மட்டுமல்ல, கடந்த வருஷம் ஏ.எல்.பரிசை செறப்பாப் பாஸ் பண்ணி, லோ

பெகல்டிக்குப் போக இருந்த அஸ்மிய கொண் டிருக் கிறான் க. எங் கட

சமுகத்துல இருக்கிற அறியாமைதான் இதெல்லாத்துக்கும் காரணம்.”

“கரீம் சேர், நீங்க சரி. நானும் அதைக் கேள்விப்பட்டேன். சட்டம் படிச்சவங்க நீதிமன்றங்களுக்குப் போன பொய் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயம் வரும், வட்டியோட சம்பந்தப் பட்ட ஆவணங்கள் உறுதிப்படுத்த வேண்டி வரும், என்னு சொல்லி அந்த மாணவன் பயம் காட்டி கலைத் துறைக்குப் போக அவ வழிகாட்டியது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கு”.

“அப்துல்லா சேர், சித்தி ஆயிஷா ஹச்சருட மனநிலையில உள் என் களாலதான் எங் கட சமுகத்துல சட்டம் படிச்சவங்க அருகிக் கொண்டு வாறாங்க.”

“நீங்கள் சொல்லுறது சரி. பொய் சொல்வதற்கு சட்டம் படிக்கத் தேவ இல்ல. அதுமட்டுமல்ல வட்டிச் சான்றிதழ்களை உறுதி செய்வது மட்டும் தான் சட்டத்தரணிகளுடைய தொழில் என்றும் ஒரு சிலர் நம்பிக்

“ஜேமீலா நாங்கள் இறங்க வேண்டிய இடம் கிட்ட வந்திட்டுது. ரெடியா இருங்கோ.”

பிரதான பஸ் தரிப் புநிலையத்தில் பஸ் வந்து நிறக, ஆப்தீன் ஆசிரியரும் அவரது மனைவியும் அங்கிருந்து இறங்கிக் கொண்டனர்.

“ஜேமீலா, ஜனாஸா வீடு ஒரு அஞ்ச நிமிஷநடைத்தூரத்துலதான் ஸக்கு. அதால் நாங்க நடந்தே போவோம்.”

அதன்படி அவர்கள் ஜனாஸா வீட்டுக்கு நடந்து செல்ல ஆரம்பித்தனர்.

“ஜேமீலா பெரிய மாத்தம் ஒன்றும் இந்தப் பகுதியில நடந்து இல்லயே. பழய காலத் துக் கட்டடங்களும் ஊடு வாசல்களும் அதே மாதிரியே ஸக்கு. அங்க பாருங்க அந்த இடத்து. அங்கதான் இந்த ஊர் மனிஷர் பெருமயாக் சொல்லிக் கொண்ட பட்டின சபைக் கட்டடம் ஈந்திச்சக்கு. பழைய கட்டடத்த உடச்சி புதிய கட்டடம் ஒண்ட எழுப்பி ஸக்குறாங்கதான். ஆனா பிரதேசசபை எண்டுதான் இன்னமும் பேர்பலகயில் ஸக்கு”.

“அது பட்டின சபையா ஈந்தாலென்னத்தென்? பிரதேச சபையா ஈந்தாலென்னத்தென்? அதெல்லாம் இப்ப ஓங்களுக்கு என்னத்துக்கு?”

“ஜெமீலா, எங்கட நாட்டுலை கிராம சபை, பட்டினசபை, நகரசபை, மாநகரசபை என்னுடைய நாலு வகையான உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் ஈந்திச்சிது. முந்தி ஈந்த அராசாங்கமொன்னுடைய புதிய சட்டம் ஒண்டைக் கொண்டு வந்து அதுல பட்டின சபைய இல்லாமல் ஆகிட்டுது. அதால ஏற்கனவே ஒரு பட்டின சபையா ஈந்த இந்தப் பகுதி ஒரு பிரதேச சபைக்குள் அடக்கப்பட்டு விட்டது.”

“ஜெயோ! இதெல்லாதயும் நீங்க என்னத் துக்கு ஆராய்ந்துகளோ எனக்குத் தெரியாது?”

“ஜெமீலா, இந்தப் பகுதியில் மக்கள் செழிந்து வாழ்ந்தாங்க. இங்க நல்ல போக்குவரத்து வசதிகள் ஈக்கு. வைத்திய வசதிகள் ஈக்கு. முன்னணிப் பாடசாலகள் ஈக்கு. நல்ல கல்வித் தரம் ஈக்கு. படித்தவங்க ஈக்குநாங்க. பணக் காரர் கள் ஈக்கி நிறாங்க. அரசாங்கத்துல உயர்ந்த பதவி வகிக்கிறவங்க ஈக்கிறாங்க. பொதுவாச் செல்லப் போனா நகரமொன்றுக்கான சகல அம்சங்களும் இங்க ஈக்கு. அப்படியீக்க உள்ளுராட்சி மன்றச் சட்டத்த திருத்தின நேரம் பட்டின சபையாக ஈந்த இந்தப் பகுதிய நகரசபையாக மாத்தாமல் ஒரு பிரதேச சபைக்குள் அடக்கி வைத்ததுதான் கவலைக்குரிய விஷயம். ஆனா அந்தக் கவல இங்க வாழும் அரசியல் வாதிகளுக்கோ, தலைவர்களுக்கோ ஈக்க இல்ல. ஊர் மக்களும் அதே நிலையில் தான் ஈந்தாங்க. ஆனா இந்தப் பிரதேச சபைக்கு ஏதாவது ஒரு தேவைக்கு போற வாழவங்களுட்ட

‘நீங்க எங்க போறீங்க? எண்டு கேட்டா நாங்க டி.சி.க்குப் போரோம் எண்டு பெருமையாகச் செல்லிக் கொண்டாங்க. இவங்க டவுன் கவன்சில் எண்டத்துட சுருக்கத்தத்தான் டி.சி. எண்டு குறிப்பிட்டாங்க.’

“மிச்சம் காலம் நீங்க இந்தப் பகுதியில் ஈந்தத்தால் அவங்க இந்த விஷயங்களுல கவனம் செலுத்தாத காரணத்தயும் கண்டு பிடிச்சிருப்பிங்க.”

“ஜெமீலா இங்க வாழும் மக்கள் துனியா வாழ்க்கய விட ஆகிரத்துக்கான வாழ்க்கைகளுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறாங்க.”

“அவங்க சரி, துனியா வாழ்க்க அற்பம். ஆகிரத்து வாழ்க்கதான் எங்களுக்கு நெல்யானது. அதுல என்ன கொற ஈக்கு?”

“ஜெமீலா, நாங்க துனியவுல பொறுத்துட்டோம். நாங்க ஒரு சந்ததியையும் உருவாக்கிட்டோம். அதால அந்தச் சந்ததிக்கு இந்த உலகத்துல வாழ வழி சமைத்துக் கொடுத்துக் கொண்டுதான் நாங்க ஆகிரத்துக்கான கடமைகளைச் செய்ய வேணும். அவங்கள் இந்த உலகத்துல ஈக்குற ஒரு நரகமொன்டுல தள்ளி உட்டுட்டு நாங்க சவர்க்கத்துக்குப் போக முயற்சி எடுக்கிறது பிழ எண்டுதான் நான் செல்ல வந்தேன். சரி, சரி ஜனாஸா வீடு வந்திட்டுது.”

பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிக்கு ஜெமீலா செல்ல. ஆண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிக்கு

ஆுப்தீன் ஆசிரியர் சென்றார். அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்த ஐனாஸாவுக்கு தனது இறுதி மரியாதையைத் தெரிவித்துக் கொண்ட அவர் அங்கிருந்த உறவினர்களுக்கு ஆழந்த அனுதாபத் தையும் தெரிவித்துக் கொண்டார். அவருக்கு அறிமுகமான பலர் ஐனாஸா வீட்டுக்கு வந்திருந்தனர். அவர்களுடைய குறநலம் விசாரித்த அவர் பக் கத் தில் இருந் த இருக் கையொன் றில் அமர்ந் து கொண்டார். அங்கு பலரும் பல விடயங்களைக் கதைத் துக் கொண்டிருந்தனர். அவற்றுள் ஒரு சில விடயங்கள் அவரது மனதில் பதிந்துவிட்டன.

“நாங்க இந்த நாட்டுல இருக்கிற இளவீத்துட அளவுக்கு எங்கட புள்ளைள் கெம்பள்ளங்குப் போக இல்ல. போற புள்ளைளியும் அதிகமானவங்க பொம்புளப்புள்ளைள். ஆம்புளப் புள்ளைள் மிச்சமே குறைவு.”

“எங்கட சமுகத்துல ஆம்புள புள்ளைகள் பாடக் க இல் ல. பொம்புளப்புள்ளைள் மட்டும் தான் பாடக்கிறாங்க. அப்பிடி அந்தப் புள்ளைள் பாடச்சாலும் அவங்கட பாடப்புக்கு ஏத்த மாப்புளமார் இல்ல. அதால உம்மா, வாப்பா தங்கட பொம் புளப் புள்ளைகளுக்கு என் னத் துக்கு பாடப்பிச்சோம் எண்டு கவலப்பட வேண்டிய நில வந்திட்டூது. அதால செல உம்மா, வாப்பா தங்கட பொம்புளப் புள்ளைளங்குட கல்வியும் நிப்பாட்டுறே நேலைக்கு வந்திட்டாங்க. அதால இப்ப பொம்புளப்புள்ளைளங்குட பாடப்பும் கொறஞ்சி கொண்டுதான்

வருகுது. அதுமட்டுமல்ல மஹ்ரம் ஒண்டில்லாம் அவங்கள் எப்பிடி கிளாஸ்களுக்கு அனுப்பலாமென்டு கூட செல உம்மா, வாப்பா யோசிச்ச ஆரம்பிச்சிட்டாங்க.”

“சட்டக் கல்வியப் பாடச்ச, எங்கட சமுகத்துல போதுமான அளவுப் புள்ளைள் முன்வர இல்ல. அதால எங்கட சமுகம் எதிர் நோக்க வேண்டிய சட்டப் பிரச்சினைகள் வந்த நேரம் எங்கட நிலைப்பாட்ட நாட்டுக்குச் செல்ல ஆகுமான சட்டத்தற்கிள் எங்களுக்கு ஈக்க இல்ல.”

“எங்களுக்கு என்னத்துக்கு சட்டம், எங்களுக்கு என்னத்துக்கு பாடப்பு, அல்லாவ, ரஸால, குருஜூ, ஹந்தீஸ பாடச்சி வெளங்கி வச்சீந்தா போதாதா? இந்த உலக வாழ்க்க அற்பும். ஆகிரத்துலதான் எங்களுக்கு நீண்ட வாழ்க்க ஈக்கு.”

அங் கிருந் த ஒரு வர் அவர்களின் பேச்கவார்த்தைகளுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டார்.

“இனி எங்க இவங்களுக்குள் புதிய சிந்தனைகள் உருவாகும்?”

ஆுப்தீன் ஆசிரியர் தனக்குள் கேட்டுக் கொள்ள ஐனாஸா நல் லடக் கத் துக்கு எடுத் துச் செல் வதற் கான ஆயத் தங்கள் செய்யப்பட்டன.

பெருந்திரளான மக்கள் கலந்து கொண்ட ஐனாஸா ஊரவலத்தில் ஆப்தீன் ஆசிரியரும் கலந்து

கொண்டார். அதன் பிறகு அவர் மனைவியுடன் தனது ஊருக்கு பயணத்தைத் தொடர ஆரம்பித்தார்.

“ஜேமீலா, போற, வாற மனிஷிருட தலை, மொகத்த, உடைய, நடைய கொஞ்சம் நோட்டமிட்டுப் பாருங்கோ. அவங்க எல்லாரும் பல இயக்கங்களச் சேந்தவங்க எண்டத்த நீங்க அது மூலமா அறிஞ்சி கொள்வீங்க. அந்த இயக்கங்கள் எல்லாம் தங்களுக்குள் போட்டி பொறுமைய வளத்துக் கொண்டு செல சமயங்களுக்கு அடி புடிச் சண்டகளுல கூட ஏறங்கிடுவாங்க. இல்லாம் ஒரு கடல். அப்பிடி ஈக்க இவங்கலுள செல பீர் அந்தக் கடலுக்குப் பக்கத்துல எங்கயோ ஒரு மூலையில நின்டு கொண்டு அவங்க கானுற காட்சிகள மட்டும் தான் இல்லாம் எண்டு வாதிடுவாங்க. அது மூலமா இல்லாத பொல்லாத பிரச்சினகள உருவாக்கி சமுகத்தக் கூறு போடுவாங்க. பாமர மக்களுட அறியாமயப் பயன்படுத்தி

தங்களுக்கு ஏதோ கயலாபங்களத் தேடிக் கொள்ளுவாங்க. பொது பிரச்சினகள மறந்து மார்க்கப் பிரச்சினகளுல தான் இவங்க அதிகமாகக் கவனம் செலுத்துவாங்க. அதுதான் அவங்க எல்லாரும் பட்டின சபையொண்டுக் குள் எ வாழுற நெனப் போட பிரதேச சபை யொண்டுக்குள் வாழுறங்க.”

பஸ்தரிப்பு நிலையம் வரை வந்த ஆய்தீன் ஆசிரியரும் அவரது மனைவியும் தமது ஊர் நோக்கிச் செல்லும் பஸ் ஓன்றில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டார் கள். பஸ் ஸி ஸ் யன்னல்களிலுமே அவர் தனது கண்களை ஏற்றி வெளியே நோட்டமிட, அங்கே தூரத்தில் பூதம் உட்கார்ந்த மலையும், பூதம் படுத்த மலையும் ஒய்யாரமாக நின்று கொண்டிருந்தன. அவற்றின் நிழல்கள் படிப்படியாக அப் பிரதேசத் தை கெளாவி கொண்டிருந்தன.

பிற நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் பால்மாக்களை வாங்குவது ஒரு பிரச்சினைக்குரியதாக இருக்கின்றது.

உலகில் உற்பத்தி செய்யப்படும் Antibiotic பிறபொருள் எதிரி 80 வீதமான மருந்துகளை கற்றவை மாடுகளுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த கற்றவை மாடுகள் அடைத்துவைக்கப்பட்டு வளர்க்கப் படுவதால் ஏற்படும் நோய்களுக்கு பல வேறுவகையான மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

இந்த விலங்குகள் வெளியிடும் மீதேன் வாயு CO₂ (கரியமலை வாயு) விட கொடியது. கடந்த 10 வருடாங்களாக உலகில் CO₂ அதிகரிப்பை விட மீதேன் வாயுவே உலகம் வெப்பமாவதற்கு ஒரு காரணியாகும். ஒரு சாதாரண கற்றவை மாடு 250L முதல் 500L வரை ஒரு வருடத்திற்கு வெளியிடுகின்றது. ஆனால் இந்த அடைக்கப்பட்ட விலங்குகள் 1000L வரை வெளியிடுகின்றன. முடிமானளவு எங்கள் நாட்டுப் பாலை பாவியுங்கள்.

சீ. குமாரவிளிக்கம் (ஆய்வு பெற்ற வர்க்கியானர்)

04.03.2018 Island ஜிரிசு கட்டுப் பார்க்

இறிவியல் புலமும் இலக்கியவளமும் நிறைந்த மருதமுனை பிரதேசத்தின் நாடியாக விளங்கும் படைப்பாளர்கள், ஆய்வாளர்கள் நடுவே மருதமுனை விஜிலியையும் கொண்டு நிறுத்தியிருக்கின்றது “உன்னோடு வந்த மழை”.

கவிதை ஒரு அகவுணர்வுப் படிவாக மலரும் மொழிப் பிரவாகம் என்று ஒரு ஆய்வாளர் சுட்டியிருக்கின்றார். அந்தவகையில் இருபத்தோரம் நூற்றாண்டின் கவிதை வளர்ச்சியை நீட்சிப்படுத்துகின்ற போக்கில் மருதமுனை விஜிலியின் “உன்னோடு வந்த மழை” கவிதை நூல் இணைந்து கொள்கின்றது என்று அறுதியிட்டுக் குறிப்பிடலாம்.

நீண்ட கால இலக்கியச் செயற்பாட்டின் நீட்சியில் விஜிலி ஆழமான - புரிதலான கவிதைகளை வார்த்திருப்பது அவரது கவிதைகளை “கவிதைகள்” என ஆத்ம திருப்தி கொள்ள (ஆய்வாளர்களுக்குப்) போதுமானது.

1990 முதல் 2015 வரையான காலப்பகுதிகளில் விஜிலி எழுதிய கவிதைகளின் தொகுப்பாக இக்கவிதைப் பிரதி மலர்ந்துள்ளது. 1990களில் இருந்த இனப் பிரச்சினைகளினதும், சமூக அவளங்களினதும் பதிவுகளை நீண்டகாலத்திற்குப் பின் புதிய வாசகர்களுக்கு ஞாபகமூட்ட விளைகின்றது உன்னோடு வந்த மழை.

யுத்தம், சகவாழ்வு, நில ஆக்கிரமிப்பு போன்ற வாழ்வுக்கான போராட்டங்களையும் பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்கிய போதான கசப்பான அனுபவங்களையும் பதிவு செய்வதற்கான ஒரு வடிவமாக விஜிலியின் கவிதைகள் இருப்பது முக்கியமாக குறிப்பிட முடியும். மூஸ்லிம் சமூகம் எதிர் கொண்ட அரசியல் தொடர்பான நெருக்கடிகள் அதிகம் படம் பிடிக்கப் பட்டுள்ளன. இது பற்றி அணிந்துரையில்

மாநந்தமுனை விஜிலியின்
ஏற்றுக்கொண்ட வருமான விழையை
எல்.வலீம் அக்ராம்

பேராசிரியர் றமீஸ் அப்துல்லாஹ் பறைசாற்றுதல்
 தெளிவான கருத்துக்களை பதிவிட்ட
 டீஸ் எனார். தனது சமூகத் தின்
 இதயமென விரிகின்ற கவிதைகளை
 அதிகம் வாசிக்க விஜிலியின் இப்
 பிரதிகள் வழிசெய்துள்ளன.

எனது மன், எனது தெரு, நெருப்பு
 தேசம், திடல் போன்ற தலைப் பிலான
 கவிதைகள் தேச மீட்சி பற்றி
 பேசுகின்றன. நீ ஒரு சுயநலக்காரி, நீ
 தந்த சவாசம், தூரத்தில் அசையும்
 நிலவு என்பன காதல் சார்ந்த
 கவிதைகளாக காணப்படுகின்றன.

மருதமுனை விஜிலியின் கவிதைகளில்
 உள்ள விசேஷதன்மைகளில் ஒன்று
 எளிமையும் கவித்துவமும் ஒன்றுக்
 கொண்று சமாந்திரமாக விரிகின்றதைக்
 காணலாம். பெரும்பாலும் எளிமை
 யான மொழிநடையில் எழுதப்படும்
 கவிதைகளில் கவித்தும் அற்தாகவும்,
 செருக் கான மொழி நடையில்
 எழுதப்படும் கவிதைகளில் குறியீட்டுப்
 படிமங்கள் விரிவாகவும் காணப்
 படுவதை கடந்தகால பின்நவீன
 கவிதைகளில் காண இயலும். ஆனால்
 இதற்கு நேர்மாறக மருதமுனை
 விஜிலியின் கவிதைகள் இரண்டுக்கும்
 இடையில் தவழ்வுதைக் காண முடியும்.
 இதுவே விஜிலியின் Positive என்று
 நான் விதைந்துரைப்பேன்.

இக்கருத்துக்களை நிறுவும் முகமாக
 விஜிலியின் பின்வரும் கவிதையை 2011.09.04
 வாசித்துப் பார்க்கலாம்.

பிரபஞ்சக்கிடங்கு உருகி
 வாழ்வின் சிதிலங்கள் கரைந்தோடும்
 இத்தருணத்துள்
 சுமக்க முழியாப் பாரங்களை அடுக்கியபடி
 மாய்த்துச் செல்கிறது காலம்

உருக்குலைந்த களவுகளை
 அள்ளிச் செருகியதாய்
 காயப்படும் ஞாபங்களினால்
 வீரியமற்றுச் சரிக்று
 கிருப்பு

இருள் விலக்கி
 செப்பனிடத்துழக்கும்
 அஸ்தமனக் கயிறுகளை
 யாரும் காவமுடியாதபடி
 மானிடபின்னால்
 பொறிக்குள் நசாங்குதலில் சிதைவறும்
 பூச்சியப்பட்ட ஜடங்களாய்
 நாம்

சலித்தலின் பின்னராய்
 பாதாளதளத்திற்கே
 உருள்கிறது மனப்பந்து
 ஆக காத்திரப்படும் நாம்
 உசிர்களை
 ஒரு காக்கையின் சாவிற்கு
 ஓப்புவித்து
 பறைசாற்றுகிறது
 கீன்னுமொரு மனிதக் கோர்வை

காட்டு வாழூ வந்தால் வீட்டு வாழ்வு போகும்
 கனியிருக்க
 காயைக் கவருதல் போல்
 தேன் வார்த்தைகள் விலக்கியே வீண் வம்புகள் வளர்க்கும்
 பொறுதைமிலா வீர்க்களின் காலமிது
 நல்ல காருண்யம் தெரும் மனிதுமனாங்கள் அரிதாகி
 காமம் தெரும் விலங்குமனாங்கள் வேட்கை
 வேட்டை செய்து தலைவிரித்தாரும் காலமிது
 கன்றியமான இல்லமற்தார்
 சுதை மோகத்தில் சிக்கி சல்லாப சாக்கடைகளுடன்
 சாக்கமத்தே சங்கடச் சக்தியை பூசித்திரியும் காலமிது
 நல்ல தொடர்பூடகங்கள் நூரகத்தூதர்களாய்
 மாறியது என்னால்
 அகத்தில் அடைத்திருந்த அனை இல்லாத
 சுஞ்சலப் பிரவாகத்தால்
 கூட்டுக் குரும்பம் கருக்குமும்பம் ஆனதன் விளைவே
 பயிர்காத்திடும் வேலியான அனுபவ முத்தோர் இல்லாமல் போயினர்
 நட்பின் தூய்மை
 கற்பை காப்பதில்
 நூட்டு மொழிநலால் இன்றோ இருண்டே போனது
 பசுமை நினைவுகள் கனக்கும் நட்பின் திவ்யம்
 உள்ளக்குருப்போ
 தாவியே பல
 நீக்கமத்தீய மூட்ட
 அதற்காரு ஞானவிலங்கு போகும்
 திராணியில்லை மதிகிக்ட்ட மானிடருக்கு
 அறியாலும் யுத்தின் மாண்ட அடையாளங்கள்
 அவனியிப்பங்கும் மீண்டும் தெரிவது கண்டு
 தெளியவில்லை மாசுற்ற மனிதுமனாங்கள்
 அநாகரிகங்கள்
 ஒப்பனை போட்டு
 நல்நாகரிகங்களாய்
 நடைபோட யாருமில்லை எனும் இறுமாப்புடன்
 பிழைகள் கூடியே
 பிழைகள் வகுத்திடும் நினை வந்தும்
 நினை மாறா நீசீர்களின் முடிவுவதுவோ நானாறியேன் நாயனோ!

புவேல்கட சபர் எம். வூாபி
 கவிதை

திடு பெரும் ஆட்டூமைகள்
எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் - கவித்கோ அப்துல் ரகுமான்
நினைவரங்கு

பழகள் சஞ்சிகையின் அறிமுக திட்டம் - 2017.11.27

பத்திரிகைகள்

திடுமதி சித்தி ஆரிபா ஜெமீல்

பேராசிரியர் அமீர் அவி

அஹமத் முனவைர்

றவுப் ஹசிர்

நஷ்முல் ஹாசைன்

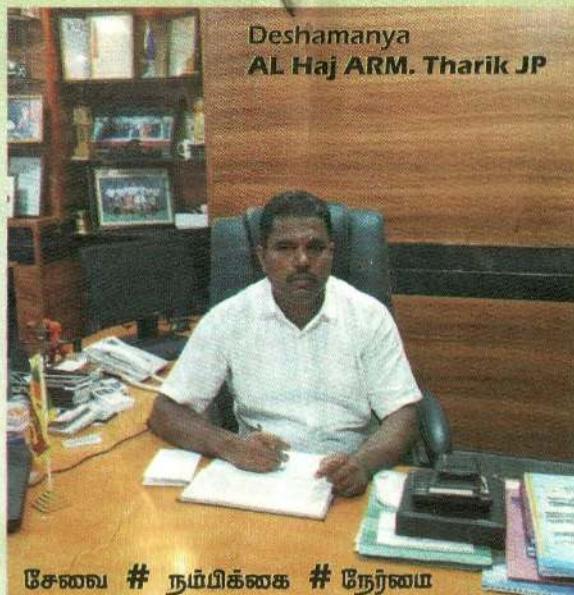
பேராசிரியர்
ரமீல் அப்துல்லாஹ்

கே.எஸ். சிவகுமாரன்

ஏ.ஆர்.எம். ஜிப்ரி

முகம்மது நஸீல் ஜெமீல்

Deshamanya
AL Haj ARM. Tharik JP

சேவை # நம்மிக்கை # நேர்க்கை

ARM

LL NO 2158

Travels & Tours
Haj Umra Operators

வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பு முகவர் நிலையம்
அநுாதப்பாரம் ஹஜ் உம்ரா ஏற்பாட்டாவர்

114/1A, Market Side, Anuradhapura, Sri Lanka

Tel: +94 25 22 37 933, +94 71 68 68 770, +94 77 30 41 689